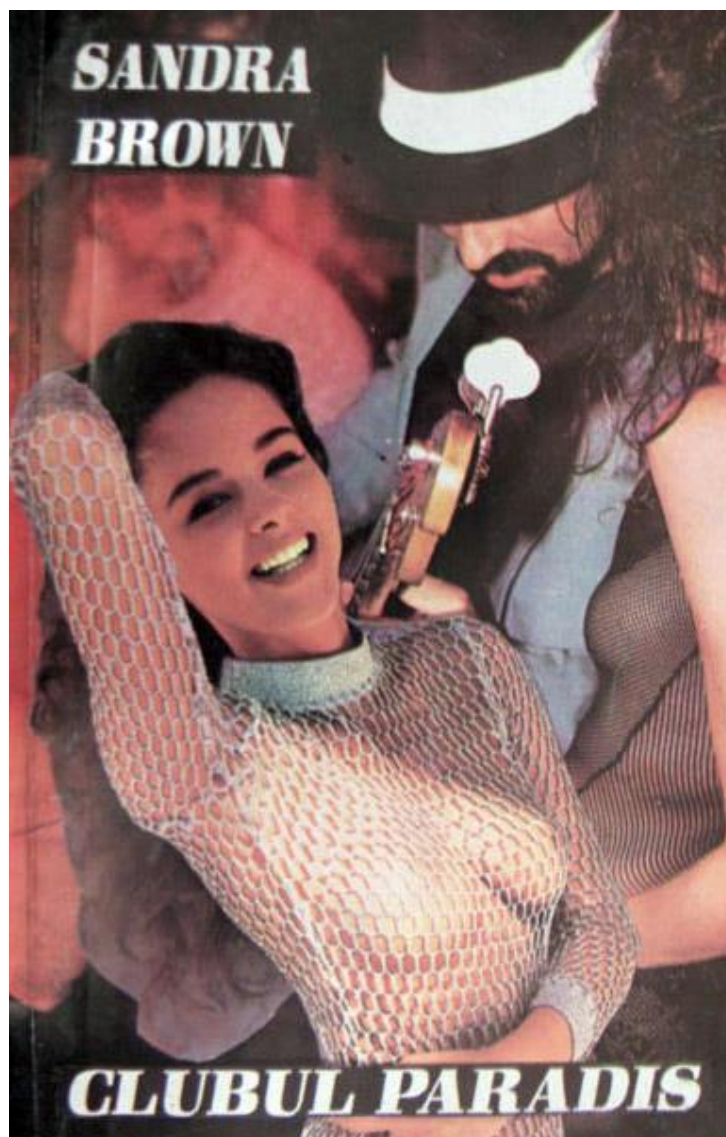

CLUBUL PARADIS
SANDRA BROWN

CAPITOLUL 1

AFACEREA „VITAETERNA”

De șase luni de zile poliția din Los Angeles se afla în alertă. Un fenomen ciudat se întindea peste oraș. Numărul crimelor erotice, dacă pot fi numite astfel, ajunsese la șaiszeci! Cadavrele unor femei de toate vârstele fură găsite în albia râurilor, în lăzile de gunoi ale cartierelor rău famate, în tufișurile parcurilor, pe marginea autostrăzilor, în casele de prostituție sau chiar direct în cimitire printre mormintele altor morți. Rezultatele autopsiilor erau identice: viol(?), (pistă controversată încă) și uter perforat, perineu rupt! Cu ce instrumente se realizau asemenea maltratări genitale, medicii legiști nu puseseră

un diagnostic concludent din mai multe motive inexplicabile,dar excludeau în unanimitate prezența unor obiecte contondente.Faptul că la toate victimele găsiseră în abdomen urme de spermă,în care mai foiau încă spermatozoizii,ducea la concluzia absurdă că penisul ucigașului ajunsese până acolo,idee în

neconcordanță totală cu realitățile anatomiei umane cunoscute până acum.

Criminaliștii,mai bogați în imaginație,emiseră ipoteza existenței unui bărbat-monstru,cu o malformație congenitală sexuală,singurul care ar fi în măsură să-și depună lichidul seminal la o distanță de 25 de cm de la poarta de intrare și în plus să găurească un uter,care,după cum se știe,este destul de elastic,dacă de la mărimea unei pere ajunge să se întindă în prenatal la dimensiunea unui prunc de 3,5 kilograme!Numărul mare de victime,diversitatea lor socială,împrejurările în care au decedat,locul unde au fost găsite,famiiliile din care provin,relațiile inter și extraconjugale comparate conduceau pe alți criminaliști la ipoteza existenței mai multor făptuitori,posesori de mătărăngi capabile de astfel de performanțe.

Ziariști dispuși ca întotdeauna să facă pe detectivii particulari și să-și bage coada în treburile poliției publicară ample apeluri prin care chemau femeile să furnizeze informații publicațiilor respective de îndată ce li s-a ivit ocazia unică de a întâlni un asemenea bărbat,dacă se poate spune așa,și dacă au timp să o mai facă,scăpând cu fuga să zicem.La urma urmei,scriau ei,este o problemă de interes național,fiind pus în pericol fondul de aur al națiunii -femeia; pentru că unei țări fără femei îi sunt numărați anii! Și ferească Dumnezeu să se ajungă la necesitatea de a lua femei din altă parte a lumii! Cel de-al treilea război mondial e ca și declanșat!

Alte ziare,cu profil distractiv,găsiră în sfârșit un subiect gras,de notorietate publică,pe seama căruia să facă umor.Unul din ele publică o caricatură,în care cel mai înalt zgârie-nor al orașului căpătase forma unui penis,de la fereastra căruia femeile se aruncau în gol strigând: „Decât așa,mai bine așa!”

Pe măsură ce numărul victimelor creștea,poliția își dubla supravegherea,dar panica puse stăpânire pe oraș.O dată cu înserarea,femeile se retrăgeau în locuințe,iar gărzile de pești de la casele de toleranță controlau potența fiecărui client ce intra la fete.Agenți deghizați supravegheau băile publice,ștrandurile,iar brigada de electroniști instala în pișoarele publice camere de televiziune cu circuite închise pentru a depista bărbații cu phalusul criminal.Câțiva indivizi ce se împăunau cu sexul lor cât un porumb hibrid fură arestați,puși la probă pe o echipă de prostituate prinse fără autorizație și condamnate la reconstituirea posibilei omucideri.Camere video ascunse în tavane înregistrară câteva partide

de toată frumusețea, care fură apoi vândute unei case de filme porno în vederea recuperării cheltuielilor inutile făcute cu aceasta încercare devenită mai curând o desfătare pasională decât un test de omucidere, sub privirile lascive ale comisarilor ce conduceau operațiunea.

Prostituatele mulțumiră comisarului-șef pentru serviciile aduse, iar presupușii criminali cerură să se repete reconstituirea, una singură nefiind concludentă. Fură aruncați afară, reținându-se la arestul preventiv o singură fată blondă, durdulie, ce aduse injurii poliției pentru faptul că a fost obligată să întrețină relații sexuale cu un neisprăvit ce nu a satisfăcut-o, instrumentul lui ajungând abia până la jumătatea tunelului! După acest eșec, presa locală amuză obștea orașului timp de o săptămână, până când un comunicat al poliției ridică numărul moartelor la 65. Lista neagră înspăimântă poliția federală ce-și trimise experții la Los Angeles pentru localizarea fenomenului și sprijin logistic.

Peter Longan se născuse la o fermă dintr-o mamă bigotă și un tată scârbit de posturile sexuale ce i le impunea consoarta. Supus unei educații având ca bază Biblia și calendarul bisericesc, băiatul atinse vârsta adolescenței complet lipsit de cele mai elementare cunoștințe despre adevărata facere a omului. Întreaga lui copilărie fusese atât de strașnic scufundată în întunericul ignoranței încât își imagina că rolul cocoșului în turma de găini este pur decorativ, iar încălecarea continuă a găinilor nu-i decât o rostogolire a unui joc de căței.

La vârsta de 14 ani fu învoit să facă o excursie cu fiul fermierului vecin pe plaiurile împădurite din împrejurimi, când pentru prima oară îi fu dat să vadă lucrarea unui armăsar asupra unei iepe și în mintea băiatului începură să apară întrebări neortodoxe, mai ales că de la o vreme obiectul acela de sub pubis începuse să-l deranjeze, iar acum, privind uimit la montă, începu să facă niște legături, la început destul de confuze, dar până la urmă, cu ajutorul lui Micky, îi fu dat să afle lucruri extraordinare, care-l făcură să-i vibreze inima într-un mod destul de ciudat. Continuându-și plimbarea prin pășune, recunoscuse numeroase plante medicinale aduse de tatăl său acasă, mai puțin una, nemaivăzută, din care curgea un lichid alb dacă-i rupea o crenguță.

-Cum se numește buruiana asta, Micky? Își întrebă el noul prieten.

-Cum, nu știi? Tocmai asta să n-o știi? Laptele câinelui!

-Și la ce folosește?

-Cum, nu ți-a spus nimeni până acum? Vai, da neștiutor mai ești!

Ia să-ți văd penisul!

-Ce să-mi vezi? spuse Peter și mai intrigat.

-Cocoșelul,prostule! Moțul acela prin care faci pipi.

-De ce să ți-l arăt?

-Am să-ți explic după aceea.Hai,scoate-1! Nu-ți fie rușine! Doar suntem bărbați,ce Dumnezeu!

-Poftim,dacă ții neapărat.

-Aoleu,Peter,dar mic îl mai ai.Ia privește la mine!

Și Micky își scoase daravela,de două ori mai lungă decât a lui Peter.

-Și la ce-ți folosește,mă rog?

-Cum la ce,ignorantule?La fete! Nu te-ai culcat cu nici una până acum? După câte știu bucătăreasa voastră are o fată de o seamă cu tine.

-Da,dar mama nu mă lasă să mă apropii de ea.Doar mă chemase de multe ori să ne jucăm!

-Dacă te-ai fi dus,ți-ar fi arătat ea ce-ai văzut azi la iapa aceea încălecată de armăsar.Dar cu moțul ăsta de curcan,ce-l porți între picioare,nu ai fi reușit decât să o necăjești.

-Și ce-ai vrea să fac dacă atâta a crescut?

-Te ungi cu sucul ăsta,cu laptele câinelui și ai să vezi că mâine o vei avea de două ori pe atâta!

-Nu cred că mi-ar folosi la ceva,Micky!

-Bine,bine! Mai gândește-te! Până seara,când se despărțită,Peter absolvi „școala lumii” cu ajutorul prietenului său.Noaptea se trezi de câteva ori cu cocoșelul în erecție,îl rupse de mai multe ori,îndoindu-l într-o parte și în alta,dar nu obținu nici o ameliorare.Trebuia neapărat să întreprindă ceva,ceva ce văzuse la armăsarul acela! Dar unde și cu cine? Nu dormi până dimineată.Mama lui îl privi cu suspiciune,îl chestionă asupra sănătății,facu trei cruci asupra lui,rugându-l pe bunul Dumnezeu să aibă grijă de fiul său.Și avu...

După masa de prânz părinții lui se retrăgeau în dormitor pentru o oră de odihnă.Peter era obligat să facă același lucru,se și duse în camera lui,se întinse pe pat,ideea aceea de foc însă ce-i ardea creierul îl ridică și-l aduse într-un fel de transă.Se strecură fără zgomot afară din clădire,furișându-se pe sub gardurile grădinii de zarzavat până în preajma grajdurilor unde o văzuse adesea pe Ana Maria,fata bucătăresei,facându-și de lucru cu câte ceva.

Urcă pe scara ce ducea în podurile cu fân,chemat parcă de o forță invizibilă și când ajunse sus îi fu dat să vadă un spectacol senzațional.Se strecură ca o pisică,fără nici un zgomot după niște lăzi,de unde urmări cu respirația tăiată o

partidă de montă,după cum îi spusese Micky că se numește.Ana Maria se zvârcolea ca în gură de șarpe sub statura falnică a unui grăjdar,ținându-i strâns grumazul cu picioarele încolăcite și gemând într-un mod ca atunci când îți place o prăjitură.Încă nu-și explica de ce,dar simți nevoia să fugă înaintea sfârșitului desfătării.Era mai bine să-i spună el că a văzut-o,decât să fie el văzut.

A doua zi căută să o întâlnească cu orice preț,călcând interdicția mamei,găsi un prilej și-i spuse în șoaptă:

-Ana Maria,după masa de prânz te aștept în lunca de sălcii de pe malul râului.

-Vai,Peter,că mult ți-a trebuit până si mă inviți,în sfârșit,unde va...!

-Știi bine,dacă ar fi după mine...

-E bine și mai târziu...ia-ți undița cu tine! Vom face o partidă de pescuit de toată frumusețea,sub adăpostul sălciilor pletoase,unde chiar nu ne poate nimeni descoperi.La vremea stabilită,cei doi se aflau cu undițele în apa râului,tăcând stingheriți.

-Peter pune-mi și mie o insectă în cârlig îl rugă Ana Mana.Mi-a mâncat-o hoțul. Băiatul încercă să-i prindă cârligul trimis spre dânsul,dar acul îl depăși și i se agăță de spate.

-Ajută-mă,Ana,scoate-mi-l din tricou.Fata se apropie de dânsul,i se aplecă peste umăr pentru a desprinde cârligul din țesătură,acțiunea îi reuși,dar mai întârzie cu sânii ce-i săltau sub bluză,lovindu-l pe Peter peste nas.Băiatul o cuprinse de mijloc,așa cum stătea ea în genunchi și o trase spre dânsul.

-Ce faci? protestă fata.Lasă-mă! O căldură imensă îi invada coșul pieptului,glasul îi pieri,ochii îi ardeau,mâinile și picioarele îi fură cuprinse de un tremur nervos,imposibil de stăpânit,cocoșelul dădea să spargă stofa pantalonului,zvâcnind ca un pește aruncat pe uscat.Ana rămase țeapănă,apoi nescăpând din cleștele lui Peter,slăbi rigiditatea,iși recapătă calmul și așteptă următoarele tentative.

-Ești un prost! Uite cum arăți! Ca un câine turbat! N-ai mai văzut o fată?

-Nuu! gemu Peter.Adică mint.Te-am văzut pe tine ieri,în podul grajdului,amestecată cu fân și cu un grăjdar...

-Vai,Peter,să nu spui nimănui...M-a forțat.Eu n-am vrut,dar mi-a astupat gura și m-a forțat.Peter nu-i promise nimic,dar continua să o țină strâns.O vrajă divină îl îndemna să o facă una cu dânsul,să treacă prin ea dincolo să rămână uniți o veșnicie.Nu încercase niciodată asemenea stări.

-Să ne așezăm pe iarbă îl rugă ea.Mă dor genunchii...!Peter îi dădu drumul,dar își relua locul lângă dânsa,cuprinzându-i din nou mijlocul.

-Urcă-te pe mine! îi ceru ea.Calcă-mă în picioare!

-Nu! Te-ar dura burta.Prefer așa...Ea își desfăcu puțin coapsele și Peter își apăsă șurubul inconștient sub burtă.Un mecanism necunoscut până atunci îl puse în mișcare și după câteva apăsări într-o zonă nedefinită simți că ceva se desprinde dintr-însul,îi aleargă pe canalul cocoșelului și zboară afară cu presiune.

-Vai,ce-ai făcut? îi reproșă Ana.Mi-ai stropit fusta.Acum trebuie să o clătesc în râu și să aștept să se usuce.Adolescentul Peter Longan,aflat la prima experiență sexuală,puse ejacularea prematură,fenomen complet necunoscut lui,și atât de fermecător,pe seama dimensiunii organului său minuscul.Ideea îl complexă atât de puternic,încât a doua zi alergă pe câmp,recoltă o tufa de „Laptele câinelui” și își unse cu sucul acela alb și cleios întreaga epidermă falică.Până seara membrul compromițător căpătă o dimensiune spectaculoasă,mai ales în grosime.

La miezul nopții,când o descoperi pe Ana răsturnată în fânul adormitor din podul grajdului,somată încă din cursul zilei să vină la întâlnire,dacă nu vrea să aibă neplăceri cu mama ei,aventura cunoașterii fu reluată.

Ana Maria îi declarase la ureche că nici unul din tinerii grăjdari nu o umpluse suficient încât să suporte o dilatare ce o făcu să leșine de trei ori.

Peter Longan,care se entuziasmase în fața acestei descoperiri senzaționale,apreciată la superlativ de prima sa parteneră,cu o experiență superioară lui,după cum îi dăduse de înțeles,avea să îndure a doua zi o deziluzie dintre cele mai dureroase.Faimoasa lui sculă,care speriasse Vestul sălbatic,reveni la micimea ei rușinos de anemică și în plus se alesese și cu o seamă de crăpături pe epidermă,produse fie din cauza toxicității „laptelui” miraculos,fie de frecarea în forță stimulată de un pururit sâcâitor.Din momentul acesta începu să viziteze pe bătrânii ciobani și câteva babe doftoroaie,încercând să le smulgă secretele fiecărei plante,își umplu câteva caiete și decisă să urmeze la timpul potrivit facultatea de farmacie.Aici se dovedise un student eminent și decanul îl opri asistent la laboratorul-pilot.În toți acești ani avusese de suportat ironiile fetelor nesatisfăcute,cu care încercase o aventură amoroasă, stare ce-l îndârjise în studierea mecanismului de dezvoltare a organelor sexuale și de descoperire a unui remediu.Și aceasta nu atât pentru a-l îmbogăți,ci mai curând,a-l răzbuna pe întregul sex femeiesc ferit în chip natural de batjocura lumii,grație rolului său pasiv de contemplare a unor zbateri și eforturi prea puțin apreciate la justa lor valoare și consum energetic.Eunocoidismul,moștenit probabil de Peter din credința unei mame bigote,nu-l preocupa numai pe dânsul.Maladia se mai afla în studiu și la alte laboratoare.Unii cercetători considerau că se datorează unei gene numită FGFR-3,soluția trebuind căutată cu ajutorul ingineriei genetice.

Doctor în chimie, Peter a ales altă cale. El trebuia să obțină un proces de creștere segmental, doar pe o anumită parte a corpului uman. Era o provocare a naturii, cunoscând faptul că programul apariției, creșterii și descreșterii omului se află în fiecare particulă din sine, implantat acolo de la prima facere, de unde și teoria confrăților săi cu trimitere expresă doar la genetică.

El se decisese însă, cu încăpățănare, să rămână la metodele de cercetare clasică, ca un alchimist hotărât să obțină, până la urmă, dintr-o mie de amestecuri bulgărașul de aur. Și după cinci ani de muncă intensă, rezultatele păreau să împlinească așteptările sale. Pipilica cobailor hrăniți cu *Vitaeterna*, nume dat medicamentului inventat, le crescuse până la gât! Venise faza încercării preparatului pe un om, și acela nu putea fi decât el, handicapatul, râsul femeilor, batjocura prostituatelor, care-l întrebau pe stradă cu cinism: „Hei, Peter, ce-ți mai face clitorisul? Îți recomand eu o lesbiană, vrei?”

Își luă toate precauțiile, se asigură de riscuri, lucra doar ca șef de laborator la o stație pilot! Într-o noapte produse o mică șarjă de *Vitaeterna* și și-o administra per oral. După două săptămâni, urmând un curs etrofic, phalusul experimentatorului ajunsese de la 5 la 15 cm, în lungime. Opri tratamentul, considerând că o asemenea dimensiune poate satisface toate exigențele.

Devenise, în sfârșit, un bărbat adevărat și primele lui victime vor fi femeile care l-au ironizat. Știindu-l cât este de neviril, nici nu vor încerca să se mai uite la ce vor urma să primească. Doar atunci când vor fi luate ca pe meșteșug le va crește curiozitatea, dar deja va fi prea târziu... Peter împlinise de curând 30 de ani și considera că a sosit timpul să-și găsească o parteneră serioasă cu care să facă copii. De multe ori fu asediat de acest gând și, de câte ori își privea asistenta de laborator, o găsea destul de potrivită pentru maternitate. Talie înaltă, ce se arcuia surprinzător de excitant până pe coapse, picioare lungi, excelent croite de un Dumnezeu cu studii înalte pe lângă Michelangelo, bustul copleșitor. Privindu-l, aveai senzația că pășești într-o catedrală cu trei nave, unde înălțimea lor te reduce la starea de găză. Mariah avea grijă întotdeauna să pună în evidență această podoaba mamară, ucigând cu bună știință pe oricine încerca să o mângâie în gând, sau măcar să-i ghicească conținutul ce face deliciul preludiilor pasionale. Dotat bărbătește, Peter deja începuse să deruleze în minte efuziunile primei experimentări. Trebuia doar să o convingă pe Mariah, ce se purtase destul de îngăduitoare până atunci, îi făcuse chiar câteva avansuri, intenționat neînțelese de dânsul și se păstrase pură. După câte știa nu avea nici un prieten, continua să ducă o viață singulară și să-i cultive lui succesele de laborator. Lucrau de doi ani împreună, timp suficient pentru copilașul cu săgeți de

a înlănțui un bărbat și o femeie cu cele mai tainice fire'.La sfârșitul programului o abordă direct.

-Mariah!nu vrei să ieși cu mine în această seară în oraș?

-Cum de te-ai gândit că aș putea accepta?

-Tocmai am terminat un experiment și încep ! altul...

-???

-Cât de înțeleaptă poate fi o femeie când un bărbat îi propune o escapadă?

-Și femeia se gândește,la rândul ei,până unde-l poate duce mintea pe un bărbat, când invită o femeie la restaurant!

-Observ că amândoi dorim să experimentăm ceva! începem?

-De acord! Vii la ora 19 și mă ieși de acasă! Știi unde stau.Ai fost la mine la o aniversare.Te-ai comportat ciudat de prudent.

-Te-a deranjat?

-Ar fi nepoliticos să-mi asum pretenții.A fost pur și simplu o constatare confirmată și de prietenele mele,când ne-am întâlnit a doua zi.

-La bârfă!

-Dacă așa numești tu amuzamentul femeilor!

-Dacă a fost pe seama mea,nu-l găsesc deloc agreabil.S-ar putea să regreti!

-Personal aș fi sincer interesată...

-Te conduc cu mașina până acasă?

-Nu.Trec mai întâi pe la mama.Te aștept!O privi cum se îndepărtează prin oglinzile retrovizoare ale automobilului.Coloana ei vertebrală părăsea de la un loc verticalitatea,făcând un fel de tobogan însoțit de o carnație ce-ți stârnea imediat empatia,dorința de a scormoni prin ascunzișurile unui relief sugestiv și incitant.Seara la restaurant se derulase liniștit.Orchestra practica o muzică când astrală,când sentimentală.Dansase cu Mariah de câteva ori,ea se apropie de dânsul în mod imprudent,lovindu-și coapsele de genunchii săi,sau sprijinindu-și pieptul de al lui,gesturi cu urmări previzibile pentru orice femeie cu scaun la cap.Nedorind să-și trădeze potența,Peter evită să mai danseze,era prea excitat și nici nu vroia să o sperie.I-ar fi fost destul de greu să o mai convingă de gentilețea și tandrețea sa într-o posibilă întâlnire ce ar fi urmat în garsoniera ei.Preferă să-și liniștească impulsurile necontrolabile într-un dialog de testare a partenerei ce părea destul de neconvențională.

-De când ne cunoaștem,Mariah?

-În seara aceasta se împlinesc exact doi ani Dacă vrei să știi este și motivul pentru care ți-am acceptat invitația.

-Ai o memorie bună,Mariah! este un compliment?

-Și! Pe lângă fizicul tău tulburător...

-Să înțeleg că-mi faci curte?

-Aș fi inoportun? Femeia nu-i răspunse imediat.Duse cupa la gură și sorbi subțire câteva picături de șampanie.

-Bei ca să-ți faci curaj,Mariah?

-Nu mă stăpânește nici un sentiment de teamă.Voi fi sinceră cu tine.Mi-ar surâde o prietenie îndelungată,ca să nu oblig la mai mult.Bărbații răbdători sunt așa de rari! La a doua întâlnire deja îți cer să te composteze!

Replica nu prea îi plăcu lui Peter.Aluzia îi cerea mai multe amânări și el ardea de dorință.*Vitaeterna* îl transformase într-un vulcan în pragul erupției.Mariah îi observă schimbarea dispoziției și reveni imediat cu o completare.Totuși nu vroia să-l piardă pentru un lucru care odată și odată putea deveni banal și lipsit de atracție,cum auzise de la alte femei căsătorite.

-Nu e cazul nostru! Sărbătorim o conviețuire de doi ani în același laborator!

-E o promisiune?

-Mă întrebi prea devreme!

-Ai vrea să-ți spun mai întâi că nu-mi ești indiferentă? Că mă obsedezi? C-ai devenit în gândurile mele femeia cu care dialoghez? Și...fac dragoste?

-Vrei să-mi spui c-ai dori să te invit la mine?

-Mariah,te exprimi mult mai clar decât aș putea-o face eu! Ești o adevărată carte de vise...

-Și tu,un vrăjitor care o scrii...Luminile discrete ale localului străluceau bizar în ochii ei negri,capabili să seducă și un eunuc.Se pare că sosise momentul să facă plata și să se retragă sub acoperișul nopții.Pe parcursul drumului până la dansa nu fură capabili să mai dialogheze.Se interiorizaseră într-atat încât o luaseră cu mult înaintea timpului și distanțelor.Chiar înaintea propriei lor vreri,încă pusă la îndoială și de unul și de celălalt.

Coborâră din automobil la fel de tăcuți ca și cum ar fi mers la furat.Când ea terminase de urcat scările primului etaj și se strecură în holul modestei ei locuințe,Peter deja încuia ușa în urma lui,nemaiasteptând nici un fel de invitație sau de învoire.

-Nu-mi amintesc să te fi chemat înăuntru,îi spuse ea în șoaptă.

-Nu-mi amintesc de nici un bărbat să fi fost lăsat de o femeie singur în noapte!

-Atunci fii bun și lasă-mă să aprind lumina!

-Eu te pot găsi tot atât de bine și pe întuneric.Te am în minte din laborator,îți cunosc fiecare mișcare,fiecare gest,formă de relief carnal...

-Ei,fiecare! Exagerezi!

El o găsi după respirație și o strânse la piept.Îi căută gura cu nesaț și o sorbi câteva minute.Când se desprinseră pentru a-și umple plămânii cu aer,ea îl întrebă:

-Dacă vrei să mergi la baie,ușa e acolo,în spatele tău.Eu mă duc să-mi schimb toaleta.Ajuns în baie,Peter se privi în oglindă.Avea o mutră infracțională.Mariah punea la bătaie o miză!Capul și sufletul lui.El,o invenție,poate cea mai valoroasă din toată istoria omenirii.Vru să mai verifice o dată rezultatul.Scoase din buzunarul hainei o ruletă minusculă și-i întinse panglica metalică,gradată,de-a lungul membrului ce nu mai căzuse din erecție încă de la primul dans cu Mariah.Surpriză! Deși încetase tratamentul cu Vitaeterna procesul de creștere continuase! Ajunsese la 17 cm!Dacă Mariah face greșeala fundamentală și nu-l acceptă în noaptea aceasta mâine va fi prea târziu să-i mai dea un aconto! Deja se afla în întârziere! Va trebui să o îmbete.Strămoșii noștri nu cunoșteau alte anestezice decât alcoolul și făceau operații...! Operații destul de reușite!

Peste câteva minute se aflau împreună în salon.Ea într-o costumație lejeră și gândită să arate exact ce dă femeii aureola seducției,el în costum gri,cravată kaki,cămașă albă.

-Mă complexezi,Peter! îi spuse Mariah în timp ce-i turna un pahar de Porto.În costumul acesta elegant parcă ne-am afla la o recepție,unde eu te însoțesc în rochie de cenușăreasă.Măcar scoate-ți haina!

-Nu îndrăzneam să o fac fără acceptul tău,deși mă sufoc de cald.De altfel,multe lucruri nu pot să la fac fără acceptul tău....Aici nu suntem la laborator unde eu sunt șeful.

-La ce te-ai gândit de fapt?

-La dragoste,deși termenul,filozofic vorbind,are numeroase sensuri și aplicații. Acum,bunăoară,aș vrea să ignorăm niște bariere și să te îmbrățișez.

-Dacă tot am fost cu tine la restaurant,dacă tot am acceptat să mă însoțești în propriul meu salon și dormitor,dacă tot ne-am sărutat în hol,dacă tot stau în preajma ta de doi ani de zile,inițiativa îmi aparține...De ce să te mint că nu m-am gândit și eu la o asemenea posibilitate?Face parte din tratamentul nostru hormonal.

-Se pare că gândești ca un medic bine informat.

-Da,și informațiile mele îți sunt defavorabile,după câte se vorbește în mahala.

Peter tăcu.Deci i se dusese vestea de eunuc.Dacă Mariah se bazează pe aceste zvonuri,e clar de ce a acceptat cu atâta ușurință prezenta lui în alcovul ei intim. Acum nu mai dorea să o îmbete A cum o vroia trează,să se convingă de contrariul.Își scoase haina,punând-o pe spătarul unui scaun tapițat,ea se ridică

pentru a-l ajuta, atingându-i mâna. El se lupta cu sine pentru a rămâne un gentleman. O îmbrățișă din nou, fără urmă de sălbăticie. Uh, de și-ar putea păstra calmul până ce ea va striga „Hai odată! Temperatura creștea vertiginos, Veșmintele deveneau insuportabile, incomode, meschine prin simpla acoperire a cărnii în erupție, da, aceasta era senzația ce-i cuprinsese pe amândoi. Regizorii de filme erotice fac din acest preludiu un aperitiv care în loc să sature, dimpotrivă, stârnește pofta. Vizionaseră amândoi asemenea scene și acum nu aveau cum sări peste ele! Făceau parte din ritualul dragostei, din eliminarea artificialului ce înveșmântează oamenii.

-Nu credeam că ești atât de experimentat în dezbrăcarea unei femei, gânguri Mariah cu ochii închiși. Nu vreau lumină! mai spuse ea.

-Dar arăți ca un înger, Mariah. Unde ai ținut ascunse până acum formele acestea de excepție?

-Sunt o femeie obișnuită, Peter!

-Obișnuită să ucizi un bărbat doar lăsându-ți sânii să-i urce tensiunea la 21/17. Ai dreptate! Lumina e opera divinității și ne arată nouă, orbilor, frumusețile ascunse ale acestei vieți! S-o stingem și să ne descoperim cu simțurile tactile.

Mariah se rupse de el, pentru a alerga ca o balerină grațioasă până la întrerupătorul electric, răsuți saltarul și se întoarse. Peter profită de întunericul coborât peste trupurile lor încinse și își aruncă de pe dânsul ultimul obstacol ce-i strunea fenomenul *Vitaeterna*. Devenise fabulos. Trebuia să o primească lângă dânsul pe Mariah fără ca să-i dibuie armamentul din dotare.

-Unde ești? întrebă el șoptit și emoționat.

-Cât a fost lumină ai observat unde era dormea? Caută-mă acolo! chicoti ea.

O descoperi întinsă pe spate. Își plimba palmele spre sânii răsturnați, întârzie pe bumbii lor răzvrățiți, continuându-și manevrele de excitare a zonelor erogene și de descoperire a lor, rămânând în genunchi la marginea patului. Îi căută gura și limba. Femeia își mișca coapsele dând semnul că este pregătită să meargă mai departe. El își duse mâna stângă spre locul de întâlnire a celor mai aprinse gânduri bărbătești, descoperindu-i minunea lumii ascunsă într-o pădure cărlionțată. Mariah începu să-și ridice bazinul, cuprinsă de spasme și suspine, degetele lui Peter o torturau cu o cântare delicată, inundată de elixirul izvoarelor misterioase care simt cu precizie momentul când trebuie să-și dea drumul pentru a înlesni vizita patriarhului. Armăsarul înlănțuit în hamuri nevăzute, gata să răstoarne brazda adâncă peste câmpia fertilă a omenirii necheza la marginea patului, strunindu-și bidivii deveniți parcă și mai aprigi și mai comați gata să înceapă arătura.

O,zei ai Olimpului mental,dați-i dezlegarea! Nu-l lăsați să facă zâmbre în fața ieselii plină cu mistere dogoritoare.

-Hai,Peter,dacă tot am început! imploră femeia înnebunită.Bag-o!

Invitația fusese cât se poate de clară.Ba pe undeva,suna a necesitate,a implorare,a catastrofă naturală.

-Tu ai spus-o,Mariah! se scuză bărbatul cu trei picioare.

-Dacă tot mă ameninți,fă-o! aproape strigă ea.

Peter se aruncă pe dânsa gemând.Mariah realizează ca prin vis un mădular ce-o caută zadarnic,fără s-o găsească,o mână neîndemânatică chemată în ajutor,un berbec al armiiilor romane izbind în poartă,încercând să lărgească fisura,să înlăture obstacolele naturale devenite adevărate opreliști,cu cât mai umflate și mai tari,cu atât mai provocatoare! în sfârșit,străpunsă! Și cutremurată de primul orgasm! încordată ca un arc și zguduită de seisme interne.

-Peter! Cred că ar trebui să te oprești acolo,până unde se poate merge! Coloana ta depășește cu mult ospitalitatea mea...Peter nu mai auzea nimic! Intrase în Olimp,înainta și se retrăgea pentru a ataca și mai dezastruos.Crosul odată dezlănțuit nu mai putea fi oprit de obstacolele terenului alunecos.Continua imbatabil,necruțător,ca în fața unui dușman adevărat.Se plăteau polițe,se administra martorei un tratament hormonal exemplar,pentru tinere de minte,se sărbătorea *Vitaeterna*,medicamentul ce-l va face,poate,cel mai bogat om din lume...Mii de bărbați vor veni la el să i-l cerșească,să i-l plătească în greutate aur!

-Oh,oh,Peter mă omori!Am terminat de patru ori!Ce prostii se puteau debita despre tine!Dacă nu te-aș iubi,iată că ți-am spus-o și pe asta,le-aș da pe mâna ta...Oh,oh,oh,aaah,nebunule! Pe tine nici o femeie n-ar avea chef să te mai înșele! Mai domol! Sunt un om! Ah,iubitule!Femeia era terminată și ca să-l potolească trebuia să-l înfrunte.Îi cereau lucrul acesta toate instinctele ei devenite sfetnice.Începu o mișcare sălbatică de rotire a bazinului,de ridicare a picioarelor spre zenit,de țipete scurte și gemete lungi.Peter simți contraatacul și se decise să capituleze după câteva minute bune de ploaie cu piatră cât bătele agenților electorali.De altfel, misiunea era îndeplinită.Medicamentul experimentat,bârfele înlăturate,iubita asigurată,asa după cum se mișca acum putea atinge sublimul.

A doua zi,fiind nelucrătoare,și-o petrecură împreună.Ea cobora doar 30 de minute până la Fast-food-ul din colț pentru a-și asigura gustările ușoare,după partidele grele de lupte romane ce aveau încă să mai urmeze.Completau amândoi un gol senzual neglijat de multă vreme,iar străduințele puteau fi

comparate cu nebunia de a umple un butoi cărând apa cu ciurul.În ziua aceea,Peter și Mariah făcură dragoste de câte ori avură chef,ea dovedindu-se o nesătulă,iar el o mașină disponibilă să funcționeze după fiecare apăsare pe buton.*Vitaeterna*,un amestec de testosteron și extracte de plante procurate cu mare greutate tocmai din Tibet,crease nu numai o sculă olimpică,competitivă, capabilă să satisfacă cerințe excepționale,dar îi asigurase și o rezistență mecanică de diamant,cu un număr de descărcări nelimitate.Invenția probată cu brio dovedise însă și un viciu ascuns ce-l îngrijora pe Peter.După 12 ore de funcționare aproape neîntreruptă,odihnind-o doar pentru scurte pauze de masă,o măsurase din nou,în baie,părându-i-se lui ceva suspect și într-adevăr o găsisese acum de 19 cm! Evoluția îl îngrijora.Trebuia să găsească un stopant,dacă va mai fi posibil!Cercetătorii lumii încearcă de zeci de ani să oprească metastaza cancerului și nu reușesc.Schimbarea o observase și Mariah,devenită,după atâta „cunoaștere” reciprocă,mai puțin reținută în observații de natură intimă.

-Peter!Mi se pare mie,sau aseară,ca să mă menajezi,să nu mă înspăimânți,te opreai din cursă și te întorceai fără a ajunge la capătul pistei?

„Deci se observă deja!”gândi el scurt și amânând răspunsul datorat lui Mariah. Cercetările și experiențele medicamentului le făcuse singur,în cel mai deplin secret,atunci când rămânea în laborator peste noapte și restul personalului pleca acasă.Acum însă se afla în impas.Dacă tot îl experimentase pe dânsa,dacă tot devenise bărbat și avea o afecțiune puternică pentru ea și,cine știe,dacă evoluția negativă,sechelele experimentului încetează,îi va fi și soție,de ce,în definitiv,să nu-i ceară ajutorul?De ce să nu o ia colaboratoare? Poate are vreo idee,și dacă nu vor găsi nimic împreună,și „fenomenul prelungi,măcar l-ar înțelege,i-ar fi apropiată confidentă și l-ar putea ajuta cu restricțiile de rigoare,măcar din când în când să-și trimită hormonii la plimbare prin clasicul procedeu heterosexual.Există desigur și masturbația,dar orice bărbat normal,dacă se mai putea numi astfel,chiar atunci când se masturbează visează tot hetero...

-Peter! Nu mi-ai răspuns! Parcă o ai ceva mai mare! Ce se întâmplă cu tine? Ești un caz ieșit din comun! Explică-te!

-Numai dacă promiți să mă ajuți!

-Sunt gata,Peter,sunt a ta cu trup și suflet! Spune-mi ce se întâmplă!

-Mariah,sper să mă ierți,dar teoretic ce se întâmplă cu noi de 24 de ore,cu scurte întreruperi,dincolo de dorința noastră nebună de a ne topi unul în celălalt,este concomitent și un experiment științific.Toate zvonurile despre lipsa mea de virilitate erau întemeiate.Am pus la punct o rețetă de creștere a...și sexul mi-a devenit ceea ce ai simțit cu propria ta...aparatură de control.Numai că...

-Numai că? întrebă Mariah văzându-l că s-a oprit.

-Procesul de creștere o dată declanșat,nu se mai oprește!Se lăsă o tăcere lungă.

Mințile lor scormoneau zestrea științifică asimilată în facultate și în anii de laborator-pilot,vizionau formule,reații,consecințe.Era nevoie de timp,de observații,de încercări,de combinații.Factorii de risc stăteau pe talerul opus al balanței unde se investise speranță.Între timp „fenomenul” *Vitaeterna* continua să „ardă” ca un fitil Bikford căruia ai apucat să-i dai foc la un capăt.

-Să încercăm cu citostatice! propuse după un timp de gândire.

-Dacă mă salvezi,te cer de soție!îi dădu Peter un avans care să-i sporească cointeresarea.

-Și dacă nu,îți voi rămâne o soră de caritate devotată,medicul tău curant.

Jocurile lor de dragoste experimentate cu atâta patos până acum câteva minute își pierduseră din încărcătura lor ideatică.Mariah,în special,realiza că nu fusese decât o eprubetă,iar el un catalizator viu,infestat cu emfază și agresivitate provocate de o impotență aproape publică în cercurile lui.Turnul de control unde se visa că domină fizic întreaga populație feminină a globului se prăbuși zgomotos în sufletul său din cauza înălțimii prea mari spre care tindea!

Se îmbrăcă la fel de tăcuți cum se dezbrăcaseră cu 24 de ore în urmă și pleacă împreună la laborator.Acolo aveau de toate pentru continuarea cercetărilor.

Națiunea americană,rod al emigrării masive din toate colțurile lumii,a acumulat și asimilat modele etnografice de la toate neamurile.Nici măcar nu ne obosim să enumerăm câteva dintre ele pentru că nu este nevoie decât de un singur exemplu și acesta este clubul provenit de la englezi.Ce este clubul se știe: o grupare închisă,cu legitimații semnate de președinte și cu idealuri comune.Mai greu de explicat ar fi cine sunt membrii unui club,după ce logică se grupează,după ce pasiuni,calități,defecte? Nu ne vom opri nici asupra acestui aspect, chiar dacă este esențial.Pentru scurtarea textului am trecut direct la exemplul interesat.Clubul cu pricina se numește „MEGASEX-CLUB”.De ce „megasex”? Pentru că membrii lui se considerau mai mult decât îndreptățiți să fie numiți astfel.Natura,prin generozitatea ei fără margini,îi dotase în mod excepțional cu un sceptru greu de egalat de către muritorii de rând.De aceea și criteriile de înscriere în acest club erau descurajante,nici un candidat neputând fi luat în seamă dacă nu prezintă pe masa juriului,format din cei mai experți membri ai consiliului de administrație,un phalus de minimum 25 de centimetri. Iată însă că,în ultima vreme,membrii acestui club ce se considerau,fiecare în parte,mândria Americii,fură supuși unor hărțuiri abuzive ale poliției,fiind siliți

chiar să presteze în fața camerelor de luat vederi ritualul sacru al populării S.U.A. cu niște femei nedemne de noblețea calităților phalice înnăscute și nu mimate cu umplutură de silicon sau ulei de soia, așa cum făceau membrele clubului „Afrodita”! Grav afectați în demnitatea lor de continuatori celebri ai speciei umane, de urmași ai uriașilor amintiți de cărțile sfinte, de păstrători fideli ai credinței vechii Rome și Atene în zeul fertilității, membrii clubului „Megasex” convocară adunarea generală extraordinară.

Informatorii poliției se aflau infiltrați printre participanți, dar în loc de informații utile, urechile lor aveau să colecteze doar reproșuri aduse acestui organism represiv și coercitiv. La tribună se afla însuși Thomas Brown, un bărbat integru, proprietarul unei fabrici de desuuri, ale cărei salariate îi apreciaseră așa cum se cuvine funcția deținută în clubul ce-l conducea neîntrerupt de 10 ani încoace.

-Domnilor, vă promit să nu țin un discurs, pentru că adevărul nostru nu are nevoie de așa ceva. De discursuri au nevoie doar infamii ce ne ponegresc virtuțile noastre native.

-Așa e! strigau din sală câteva persoane înfierbântate de logica retorului

-Domnilor! Pe panoplia de onoare a fiecărui nobil roman se afla un phalus din lemn de smochin, din lemn de trandafir, din bronz sau din argint, iar negustorii și-l puneau deasupra ușii ce dădea în stradă, ca un stindard, ca o emblemă, dar și ca o icoană. Frontoanele templelor de rugăciune erau străjuite de același simbol al virilității, vajnic ca o pasăre a înălțimilor, străjuit de două lanterne de bășică galbenă. Capul zeului, putem să-i spunem, era sulemenit cu roșu și cu argint aurit, asemenea chipului lui Jupiter Capitolinus! Vă întreb, domnilor, ce poate fi mai nobil decât titlul de fan al acestei tradiții milenare? Merităm noi, oare, prigoana poliției?

-Nuuu! Ho, poliția! răspunse sala și mai animată.

-Noi, purtători ai unei energii nesecătuite, capabili să provocăm beatitudinea sub forma orgasmului neîntrerupt?!!

-Așa ee! Hoo, comisarul șef, impotentul!

-Domnilor! Pe pământul acesta, o biată navă pierdută într-o mare de stele, există un singur mister: femeia! Dar noi îi suntem remediul!

-Ura! Ura! Ura! Remediul! Remediul! Remediul! Strigăte urmate de lovituri semnificative în spătarele fotoliilor-scaun, cu ceva neindentificabil de către un profan, dar la îndemâna fiecărui superman, membru cu legitimație la clubul cu pricina.

-Dați-mi voie, domnilor! Cu noi, femeile merg până la capătul tuturor căutărilor!

Și de ce,mă rog? Voi răspunde tot eu: dacă în erotic există recorduri,atunci noi din aceasta sală,suntem campionii.

-Campionii.Daa,campioni! urlă sala.

-Phalusul nostru este ca un paloș din oțel suedez călit țigănește cu pișat la temperatura naturală de 36,5°!Supermanul bate cu virilul sau orice imitație, chiar dacă are vibrator!

-Bate,bate,bate! ține sala hangul,întețindu-și demonstrația în spatele fotoliilor.

-În Roma lui Claudius Caesar,însăși Messalina își înfășură coapsele în jurul gâtului unui atlet de-al nostru,țipând sub teascu său enorm ce-i zdrobea profunzimea măruntaielor cu oiștea de fildeș adusă din Olimp.

Sala era în delir.Toaca sculelor sculate bătea de ceasul morții.

-Și atunci,domnilor,vă întreb eu pe dumneavoastră, care sunteți ca și mine,purtătorii imaginii zeului progenitor,zeu de prim rang în vechime,emblemă a vieții universale,mai putem admite persecuția poliției,denigrarea scopului nostru suprem,lovirea în demnitatea noastră de cavaleri ai „Long vehiculului” ce asigură continuitatea lumii?

-Nuuuu! fu răspunsul sălii.

-Nu,gentlemen.De o sută de ori nu! Problema are însă multiple fațete, dar, după cum v-am promis, mă opresc aici. N-am dorit decât să subliniez cine suntem,de unde venim și de ce societatea ne datorează tot respectul care se' cuvine unor apostoli cu potențe sacre.Alte aspecte le va prezenta specialistul nostru în probleme juridice,domnul doctor Honoris Causa de la Academia Humboldt,căruia îi dau cuvântul.Aplauze îndelungate,ovații.La tribună se instala șeful baroului din Los Angeles,mister Crane Stephen,un bărbat cu cioc,ochelari mari,cu ramă de aur,papion negru,haină cu croială severă,înjur de patruzeci de ani.

-Onorată adunare! începu el cu un glas melodramatic.Nouă,cei mai de preț membri ai societății americane,ni se invocă culpa de raporturi sexuale însoțite de sadism,cauzatoare de moarte,noi,care nici nu suntem bărbați,ci o turlă de catedrală ridicată în cinstea tuturor femeilor,noi,care suntem murmurul dorinței în urechea ciulită la pașii ce se apropie de alcov,noi,izvorul ce înfioară sufletul femeii în așteptarea clipei supreme,noi,ce stăpânim intrarea principală spre noi paradisuri,noi,flacăra călăuzitoare prin labirintul misterios al facerii,dorință și împlinire în același timp,dătători de viață și de moarte...

-Magistre! De moarte nu! îi suflă spre ureche vecinul său din prezidiu.

-Moarte de plăcere, colega! îi replică mister Crane, producând în sală un început de excitație.

Dar mă opresc aici la nici jumătatea virtuților cu care ne-a înzestrat bunul Dumnezeu și trec la aspectul cel mai flagrant al problemei. Șicanele poliției să zicem că au fost comise din lipsa de competență. A prins și ea un peștișor și încearcă bezmetic să descopere în el cadavrul balenei violate! Râsete în sală, aplauze de simpatie.

-Vom cere protecția justiției și vinovații își vor primi pedeapsa, fiindcă vinovații se cunosc. Sunt pe urmele noastre. Sunt chiar printre voi! Rumoare în sală.

-Da, gentlemen, microfoanele poliției se aflau instalate chiar pe tavanul acestei săli doar cu o jumătate de oră înainte de începerea adunării și, după câte știu, după controlul legitimațiilor n-a mai intrat nimeni în clubul nostru, iar adunarea a început abia peste trei sferturi de oră, tocmai pentru curățirea pereților și mobilierului de urechile electronice. Da, vinovații sunt printre noi, dar aceștia sunt niște bieți inocenți, incapabili să-și exercite profesia altfel. Mi-e și milă de dânșii. Sunt niște copilași, chiar dacă sunt membrii clubului nostru, chiar dacă trădează jurământul de onoare depus la primire în schimbul câtorva arginți!

-Afară! Afară cu ei! strigă sala.

-Nu, gentlemen! Noi nu ascundem nimic. De' altfel nici nu le putem ascunde, fiind prea marcante...! Mândria noastră nici nu trebuie ascunsă! Ar fi un act de autoinculpare. Dar am spus, nu poliția face acum obiectul dezbaterilor noastre, ci cu totul altceva, de o sută de ori mai periculos și mai infamant!

În sală se lăsă o liniște de criptă egipteană încă nedescoperită. Obștea supermană era numai ochi și urechi.

-Este vorba, gentlemen, de o concurență neloială! Aurul a fost înlocuit cu o lamă lustruită. Naturalul -cu artificialul. Indivizi necunoscuți încă încearcă să ne compromită! Comit crime și asmut poliția pe urmele noastre făcând din clubul nostru cea mai perfectă umbrelă de ploaie! Rumoare în sală.

-Da, gentlemen. Acești impostori și-au ticluit phaluse false. Ei sunt niște paiate care încearcă pe căi necurate să ne compromită scopurile noastre providențiale, uneltele aduse din Olimp, fiindcă zeii ne-au socotit demni să le purtăm. Acesta este pericolul ce ne paște și problema numărul unu de pe ordinea de zi. O să mă întrebați cum vom combate un asemenea flagel. Da, gentlemen, flagel, pentru că dușmanul este deosebit de perfid. El a pus știința în slujba infamiei. Vă promit însă, că îl vom demasca. Avem mijloace. Slavă domnului, avem prea multe încă. Cer doar adunării să investească consiliul de administrație cu rezolvarea acestui caz. Toți membrii clubului „Superman” își aruncară mâinile în sus și la mulți dintre ei se zăreau chiar trei mâini...!

CAPITOLUL 2

CALUL TROIAN

O cunoscuse mai demult, la aniversarea unui coleg de serviciu, o cunoștință de protocol înlesnită de gazda îndatoritoare să asigure o ambianță plăcută, să lege fire de comunicare între invitați. Era însoțită atunci de un bărbat între două vârste care o abandonase încă de la lăsarea pardesiului în cuierul din hol, restul serii petrecându-și-l în compania lui Bachus până la suprasaturație și cădere în prostrație. Helen se întreținuse cu celelalte invitate într-o flecăreală de complezență, mimând o totală indiferență față de partenerul cu care venise și afișând o libertate deplină în a se mișca în cercul de invitați, de la replicile nelipsite de duh și dublate de o 'transparentă spre eroticul ce plutea în atmosferă, ca un parfum ce însoțește florile ce-și deschid corola abia noaptea, și până la pozițiile lejere, parcă studiate, atunci când se așeza pe o canapea sau într-un fotoliu. Își amintea că o studiasse și el cu interesul ce-i stăpânea pe toți, îi evaluase formele carnale dezgolate doar atât cât să-ți servească o necunoscută din ecuația cu două și să te incite la rezolvarea ei în întregime. Figura acestei femei, predestinată să lase urme pe memorie, îl urmărise vreo câteva săptămâni bune, făcându-l să mediteze îndelung, fără a ajunge la vreun rezultat asupra rolului seducției destinului omului pe pământ. Și iată că atunci când se aștepta mai puțin, o întâlnește pe stradă, în dreptul unei vitrine cu pălării. Cunoștea rolul întâlnirilor întâmplătoare, dar nu-și imaginase încă întâmplările ce aveau să urmeze. Și cea mai neașteptată dintre câte și-ar fi imaginat, spre totala lui surprindere, se materializa în prezența lui în această cameră de zi, așezat confortabil în colțul unei canapele și așteptând-o pe Helen să iasă de sub dușul a cărui presiune trecea prin ușa băii și ajungea până la urechile sale.

Invitația fusese scurtă și venise imediat după surprinzătoarea întâlnire ce le inclavă în minte o posibilă aventură, idee de altfel prezentă ori de câte ori un bărbat și o femeie sunt puși de întâmplare față în față și emisiile lor corporale se întâlnesc în spațiul încă neexplicat al seducției.

-Inconveniente, urmări neplăcute, situații jenante posibile? o întrebase el.

-Nimic din toate aceste temeri. Sunt destul de matură pentru a asigura succesul unei intimități. Nu-i dăduse mai multe explicații și nici nu se grăbea să le afle. Îi era suficient că se trezise în miezul unui subiect greu de imaginat din afară, așa cum și în această clipă încerca să o vadă pe Helen ținând sub jetul rece al dușului pe care și-l administra, probabil, în final, dar nu reușea să compună decât învelișul unei ispite cu sediu necunoscut, acesta scăpându-i întotdeauna. Și de fiecare dată se întorcea cu gândul la filozofii greci ai antichității ce lăsaseră

omenirii un îndemn etem: „Cunoaște-te pe tine însuși!”, de unde el trăgea concluzia că nici strămoșii gândirii omenești nu reușiseră să se apropie de marele mister ce guvernează ființele umane și întreaga faună: misterul atracției între sexe, misterul sexului atât de cunoscut și de necunoscut totodată. Purtat pe străzile Atenei și Romei în alaiuri triumfale, preamărit și zeificat pentru calitățile sale germinative, uzitat până la secătuire și rămas intact în seducția sa de origine necunoscută. Ca sociolog se ocupase de influența ideilor politice asupra șablonizării gândirii omenești, scrisese câteva cărți rămase nepublicate, datorită intenției lor de a submina principala armă de subjugare ideologică a guvernanților din toate timpurile, dar nu se impacienta, deoarece era stăpânit de psihologia tuturor neînțeleșilor care sperau să fie descoperiți post-mortem. Aproape că nu există mângălitor de hârtie care să nu se considere apărut pe lume mult mai devreme decât gradul de înțelegere al contemporanilor săi.

Își legase volumele, le așeză pios în bibliotecă, le ură viață lungă și se decise să abordeze o temă veche de când lumea, stăpână pe ființe, prezentă printre noi, inspiratoare de himere, participantă la perpetuarea speciilor, dar rămasă o enigmă ca însăși lumea cea trecută și plecată undeva, cea prezentă unde el speră să-i descopere taina, și cea viitoare care la drept vorbind ce ne mai interesează dacă nu o apucăm decât ca o abstracțiune. Putea el spera în această după masă, în această cameră străină, cu o Helen aflată în baie, la un capăt de fir, la un capăt de lumină care să-l călăuzească dincolo de aparența cărnii ademenitoare? Nu mai avu parte de ușurarea vreunui răspuns încurajator pentru că în aceeași clipă se auzi o ușă și pașii catifeleți ai Helenei apropiindu-se de vestibulul locuinței. Mecanismul gândirii se bloca, iar privirile avură ocazia de a se desfăta în fața unei creaturi desăvârșite apărută în deschizătura ușii, intrând și pășind până în fața unui scrin din lemn de nuc, unde trase un sertar în timp ce se scuza: -Iartă-mi nuditatea parțială, mi-am uitat trusa de machiaj. Ei, dar nu ai servit nimic! Doamne, ce cald îmi era! Nu mă mai puteam suferi. E afară o căldură îngrozitoare! Dacă vrei poți face și tu un duș.

Nu putu să-i răspundă. Fluxuri mai puternice decât obligația unei conversații îl paralizaseră. Eros ascuns până în măduva oaselor îl obliga la o cunoaștere imaterială, imaginea urmând a fi prelucrata ulterior în laboratoarele secrete ale minții deoarece izbirea retinei prin surpindere de corpul Helenei înfășurat sumar cu un prosop doar peste părțile interzise produse o atmosferă de seducție maximă ce-l tulburase până la anularea oricărei judecăți cât de cât logice.

Mișcările femeii, de o naturalețe debordantă, complet inconștiente de nirii răspândiți în zonă, ca niște fluxuri radio propulsate în atmosferă de un emițător, îi

captaseră lungimea lui de undă,incitându-l la păcat.Numai că pravile ancestrale,convenții sociale prohibitive,teama de ridicol,lustruirea eului prin forța de abținere,menținerea demnității și a șanselor de comunicare cu partenera,fără a fi nevoit să te confrunți cu un bobâmac sau o ușă închisă peste nas,îl sileau la o cuminenie de rană nezgândărită cu bisturiul și-l sfătuiau la un comportament cavaleresc;aparent insensibil la chemarea universală a instinctului sexual,dându-și el silința să afișeze pe față o mască de om capabil să doarmă o noapte alături de dânsa,ca un bolovan anorganic,peste care apele năvalnice ale unui râu de munte își lasă vraja alergării adusă de pe înălțimile inaccesibile muritorilor.La urma urmei,încearca el să-și tempereze galopul inimii și să ucidă capetele de șarpe ce-și scoteau limbile prin pupile.Helen nu era decât un om! Oare? Așa să fie? Niciodată nu fusese sigur de laicitatea femeii,de realitatea că ea ar fi identică cu bărbatul,că ar avea un izvor comun,o singură geneză.Era desigur o gândire aberantă,fecundată de inaccesibilul la misterele eternului feminin,dar nu credea că e mai important adevărul științific despre zămislirea femeii decât frumusețea senzațiilor ce ți le procură prezența ei.

Scotocirea în sertar prelungită poate anume de Helen,îi lăsase răgazul la o meditație ce-i absorbea interesul de multă vreme,dar și la o fotografiere a unei secvențe din intimitățile femeii preocupată în orice clipă să-și ascută și lustruiască armele seducției.Arcuită în fața scrinului ca secera de lună nouă, reușea cu greu să ascundă ce era de văzut.De sub prosopul ce-i strângea bustul, umezit cu aburii amețitori ce-i țâșneau de sub pielea încinsă și biciuită până de curând de jetul cald și rece al dușului,se ghiceau debordând sânii ei mari, imposibil de estompat de către pânza unui biet ștergar.

-În sfârșit,am găsit-o!

-Păcat! Putea să se mai ascundă...murmură musafirul, cu o voce plină de regret. Helen își îndreptă bustul și se întoarse oarecum satisfăcută de efectul produs asupra masculului,oferindu-i supliment un chip înviorat de efectul scăldatului,cu doi ochi albaștri încercuiți de arcuirea frumos conturată a pleoapelor,acompaniate de un nas copiat parcă după o capodoperă din Efes,perfectiunea continuându-se cu carminul buzelor mai mult decât senzuale.Simpla lor apăsare, te ducea cu gândul,ar fi însemnat probabil mai mult decât un vis în care Creatorul îți vorbește despre avantajele alungării pe Pământ,unde nu e durere, nici suspin dacă vrea el să te blagoslovească cu așa o Evă,conviețuirea neînsemnând altceva decât o continuare fidelă a legendei de sub pomul biblic. Dă-mi,Doamne,pe Helen și mă voi mântui de păcatul original.Eva care-i datorează lui Adam alungarea pe Pământ,semăna probabil cu această Helen din

fața lui,ce-i zâmbește acum semnificativ,coroanele dinților perfecți emanând sănătate și distincție.Bustul acoperit urma să fie studiat cumva altădată,dar coapsele,ce strigau după mângâieri,sfârâmând în bărbat orice frână a buneicuviințe,genunchii rotunzi și fuselajul simplu plantat pe o gambă cabrată,sfârșeau portretul femeii din fața lui încă nehotărâtă să se retragă în toaletă pentru continuarea cosmeticizării sau să rămână sub un motiv lesne de găsit prin preajma victimei deja hipnotizată.

-Ești amator de nuduri? îl întreabă ea,expunându-și întreaga dantură într-un zâmbet cu gropițe.

-Trebuie să-mi recunosc slăbiciunea! Și încă nu sunt sigur dacă uciderea dorinței,printr-o falsă indiferență,mă va înălța cu mult în ochii posterității.

-Descopăr că sofistici lucrurile simple.

-Dacă tu consideri femeia un lucru simplu,înseamnă că pe Pământ au fost dezlegate toate misterele și nu ne mai rămâne decât să zămislim copii.

-Cu mine nu vei putea.Nu sunt înzestrată cu spirit matern.M-am născut cu o genă defectă și mi-am pus sterilet.

-Helen! Nu încerca să pari din lut,când din trupul tău irumpe intraductibilul sublim!

-Mă flatezi și mă silești să mă îmbrac,observ că ți-am înfierbântat imaginația.

Se întoarce și ieși lăsând în urmă fantoma unei sirene de uscat.Mișcarea săltărească a fesierilor ce dă tot farmecul unui mers de care ți se lipesc ochii, deveniți ca de melc,rămase acolo,în spațiul lui vizual,repătându-se până la epuizarea posibilelor apropieri exuberante.

Deja începea să construiască jocuri de dragoste cu ea,deliciile stăpânirii unui asemenea trup de femeie,rupt din soare,anticipându-i o stare de neliniște frisonată și erectându-i nu numai organul cu care natura îl dotase excesiv de generos,incomod pentru orice parteneră,ci și potențialul agresiv necesar aducerii la supunere a posesoarei antidotului ce trebuia să-i liniștească arsenalul amorsat ca un calup de trotil cu capsă pusă,mai trebuindu-i doar scânteia explozorului aflat acum prin camerele alăturate.Secundele începuseră să treacă greu,Helen se lăsa așteptată,în fața oglinzii femeile uitând întotdeauna de dânselle și de noțiunea timpului.Nu face nimic,medita Willy Haddix,cu cât acumularea suferinței este mai mare,cu atât descărcarea va fi mai defrișabilă,mai neiertătoare,dușmănoasă chiar,cu țipete menite să sporească libidoul și să bubuie orgasmul,ca un trăsnet ce rupe în două trunchiul falnic al arborelui cuprins și învins de furtună.

Da,Helen va fi bătută de o furtună cum încă nu-și imaginează ea,închipuindu-și că are de-a face cu un bărbat obișnuit,gata să-l termine prin

câteva mișcări tăcute cu artă. Prea ușor îl invitase la dansa, cu prea multă dezinvoltură și siguranță de sine, așteptându-se, probabil, la o cuplare obișnuită, menită să-i asigure liniștea hormonală pe o săptămână. Atunci când dansase cu dansa la petrecerea aceea, de altfel un singur dans, ea îi simțise corpul cavernos în erecție dar nu credea să-i fi ghicit dimensiunea athletică. Îi citise totuși o mirare în ochii ei deveniți mari, și-apoi refuză să-l mai abordeze. S-o fi împins acum curiozitatea, ignorând riscul sau o fi una din aceea care trebuie bătută mai întâi cu varga, luându-și maltratarea aliat la plăcere?

Indiferent ce va urma, la orizont se zăreau galopând turme de bizoni învăluite în nori grei de colb. Se afla, oare, în imediata apropiere a unui test? Sau a unui noroc? La ușa zilelor sale bătea un suflet de femeie. Era pus să aleagă între o aventură cu sfârșit imprevizibil și o posibilă tovarășă de viață? Dumnezeu îi aruncase în brațe o femeie îngăduitoare sau un subiect ce-l va purta pe căile vieții, explicându-i cu grijă, fără să-i spună nimic, rosturile omului pe Pamant.

De la fuga soției sale adusă solemn în fața ofițerului stării civile, printr-o falsă comportare și o ipocrită tradiție, nu reușise să mai descopere o femeie-sanitar. Devenise un solitar, dacă nu cumva un handicapat! Un om doborât de plictis și tristețe, de insomnii chinuitoare, ce-i fărâmițau noaptea în treziri obositoare. Încercările lui de autosugestie, de liniștire a simțurilor prin numărări terapeutice, ce depășeau cifra de 5000, nu mai aveau nici un efect. Adormea spre dimineață, terorizat de clopoțelul ceasului de masă și pilonul ce-i ridica pătura de pe el ca pe o cupolă de circ. Și acum această Elenă binecuvântată, blondă ca un ied și mărinimoasă cât un Everest arătându-i fără reticențe demodate fața frumoasă a lumii! Această Afrodită, imprudentă ca o adolescentă decisă să scape de complexul de copilă și să devină femeie! îl întâlnește pe stradă, îl invită la dansa în apartament și-i servește un sandviș aproape nud, închipuindu-și, probabil, că el ar mai avea nevoie de stimulente vizuale, după ce nu a mai pus mâna pe un bust de fată de șase luni de zile și atunci alegându-se doar cu câteva palmări mamare, fata aceea profesionistă aruncându-i banii în nas și fugind aproape goală din cameră în momentul când descoperi cui își vânduse pielea! Exact cum procedase și nevastă-sa, dusă departe, într-o localitate rurală, într-o casă izolată pentru a nu i se auzi țipetele... Cu timpul ajunse la convingerea că trebuie să îmbrățișeze morala deținătorilor de tehnici marțiale care nu au voie să le folosească, cu jurământ, decât pentru apărare și atunci numai dacă atacul asupra lor constituie cu adevărat un pericol grav, iminent, de neînlăturat prin alte mijloace. Trebuia să-și ducă crucea! Și încă să mulțumească cerului că nu era un

deviat sexual.Nu putea fi un bun amant,dar avea măcar un apetit sexual normal.Și totuși ce avea să facă cu tumba lui de pompier?

-Luminează-mă,Doamne! se trezi exclamând cu voce tare.

-Ești în încurcătură de te confesezi cerului? auzi el vocea Elenei, care intrase în cameră printr-o ușă din spatele său, mascată de o perdea plușată.

-Sunt silit să cuceresc Troia și nu știu cum să procedez! insinuă el.

-Ce să cauți în Troia?

-Pe Flena, evident!

-Încearcă cu Calul Troian! îi sugerează ea zâmbindu-i încurajator.

Nu știe nimic!” gândi Willy. Purta acum o fustă neagră, scurtuță, ce asigura o libertate deplină picioarelor ei frumoase, o bluziță albă, de mătase, mulată pe bogăția pieptului ca un ciorap ce dă culoarea pielii, sau o păstrează. Prin decolteul lăsat să zburde ochii se profila un defileu prin care mâinile visează să traverseze livada cu mere domnești. Willy încercă să memoreze această metaforă, servită de forma cârnii profilate, în impulsuri ce transformă materia în idei. Fața Helenei primise între timp culori ce o metamorfozau într-un tablou de Rembrandt.

Ea îi zâmbi satisfăcută de impresia lăsată asupra lui și parcă-l îmbia la un joc menit să-i apropie. Puse o sticlă de votcă pe măsuta de lângă canapea și își găsi un loc în apropierea lui. Un câmp puternic radia dinspre dânsa, silindu-l la banalități din romanele proaste.

-Spui să încerc un vicleșug cu Calul Troian? Bine, dar tu îl cunoști deja și nu vei mai cădea în cursa legendară! Helen își așază un picior peste celălalt, punând în evidență frumusețea lor și ridicând oarecum un vâl de pe misterul acestei părți de corp devenită atracție universală, fără să existe vreo explicație

-Ei ce nu face o Helen pentru o seară care să intre în legendă?

-Am putea-o scrie împreună?

-Legendele au fost scrise mult mai târziu. Mai întâi s-a consumat mitul.

-Întotdeauna mi-am spus că femeia este un mit. Îl iubim dar nu putem ajunge la el niciodată.

-Willy, literaturizezi! Atunci, la cunoștința aceea comună nu prea am stat de vorbă. Nu știm nimic despre noi. Întotdeauna faci curte la femei etalându-ți cunoștințele din lecturi particulare?

-După câte îmi amintesc, atunci, tu ai fost aceea care mi-a închis telefonul după primul dans!

-Da, Willy, pentru că eu am o etică a femeii morale. Nu chinuiesc bărbații! După primii pași ai intrat într-o erecție înspăimântătoare...

-Este un defect sau o virtute?

-Este o nenorocire...

-Descoperirea unui...semn de întrebare cam mare...te-a speriat?

-O femeie ca mine nu se mai sperie de nimic.

-Ce înseamnă „ca mine”,Helen?

-Adică una silită să accepte nebuniile unui soț jumătate hetero,jumătate homo, ce nu putea ajunge la orgasm decât în mizeriile anale!Pe tabla de șah,pentru că dialogul lor era ca „un joc,unde se urmărește victoria pnn orice mijloace,Helen aruncase elemente descurajante.Willy își revizui puțin strategia.În definitiv orice informație îi era de folos.Era singur cu o femeie și o studia.Ea constituia materia lui primă și această materie își pierduse ceva din strălucire.Frumoasa Helen, Dumnezeu știe câți ani în compania unui homosexual,începuse să ruginească. Asemuirea ei cu nemuritoarea din Troia,capabilă să te scoată din minți și să ți le pună la loc,suferi pe loc o revizuire.

-Te compătimeșc sincer Helen! Frumusețea ta merită mai mult noroc!

-Mulțumesc,Willy! Parcă tu ești mai fericit!

-De unde știi cum sunt?

-Eu ce am vorbit toată noaptea aceea cu simpatica gazdă? Știu totul despre tine!

-Să înțeleg că te-am interesat?

-Nici nu e greu de aflat dacă ești aici cu mine!Scuză-mă două minute! Mă duc să fac câte o cafea.Willy realiza tactica Helenei.Îi lăsa un răgaz să creadă ce vrea. Privind-o din spate în drumul ei spre bucătărie,îi fu însă greu să-și mai controleze agerimea judecății.Mișcarea formelor dorsale,declanșează o gândire mai întotdeauna indecentă,dacă a-ți construi imaginea trupului omenesc în părțile considerate tabu,interzise celor sub 16 ani,poate fi categorisită astfel.

Fundul Helenei,numit astfel mai vulgar,îndemna,cu o putere de sugestie incomensurabilă,spre cunoașteri tactile până în cele mai ascunse văgăuni.De unde se strecurau în el asemenea dorinți rămânea un mister.Oare bucuriile noastre cele mai intime,visele,extazele își au rampa de lansare în sex?

Privi prin încăpere.Mobilă stilată,tablouri de cunoscător,academicul secondat de modern,semne de bună stare și spiritualitate aleasă!Și lângă toate acestea, problema sexului! De ce și-o fi ales tocmai această temă milenară,înaintea erei noastre,după era noastră,și până în vecii vecilor!Când reintră în cameră cu cafelele aburinde,Helen își schimbase costumația de zi cu una de noapte.De ce n-o fi făcut-o de la început?

-Mi-am pătat fusta cu cafea! se explică ea.Nu știu de ce îmi tremură mâinile!

-Numai mâinile?

-Ești indiscret.Ah,bărbații! Nu visează decât femei goale!

-Cineva,Helen,spunea că cea mai frumoasă rochie a unei femei este propria ei piele!

-Cunoști multe eseuri care să o facă pe o femeie să rămână în rochia ei cea mai frumoasă?

-Helen,deja alunecăm spre destăinuiți poate incomode...

-Sincer să-ți spun, incomodă începe să fie politețea ta exagerată.

Willy înțelese repede aluzia,mai degustă încă o schimbare a picioarelor Helenei, cel obosit peste cel odihnit,perspectiva rămânând la fel de ademenitoare, ademenirea aceea inexplicabilă,cu sau fără intenția femeii,deși nu era sigur dacă la mijloc nu-i o complicitate între formă și conținut!

-Bine,atunci voi veni lângă tine,cu adevărul pe buze;îmi declin orice răspundere, sunt nevinovat,dar în mine s-a produs un gol,o anulare a gravității personale și am devenit o biată cometă rătăcitoare,fără masă,ce cade spre tine...

-Vai,că de departe mai vii!

-Pe cât îmi ești de aproape,pe atât de distanțată!

-Nu mi-am imaginat un bărbat la...spre patruzeci,nu?Nu-i nevoie să faci destăinuiți complete!Zic nu te-am imaginat atât de răbdător cu mine!Cu mine singură, într-un apartament pustiu!

-Poate mă blochează lumina!

-Nu! Vreau pe lumină... E mai excitant...!

-Să iau dorința ta ca pe o invitație?

-Nepremeditată! Te ajutam doar să ieși din inhibiție.

Bărbatul nu-i mai răspunse.Și-ar fi desconspirat vocea sugrumată.Mirosul pielii ei a săpun parizian îi declanșa întreaga cohortă de preliminarii:atenție!Lângă tine,o femeie aproape dezbrăcată.Își coborî privirile din ochii ei inofensivi peste colinele Edenului.Și înainte de a intra în sfera comenzilor cerebrale trecute pe automat,unde simțuri pitite în spatele rațiunii se dezlănțuie ca o herghelie de cai scăpată din imobilitatea boxelor,Willy se întreabă prudent: „Să mă aflu,oare,în fața unei schimbări? Destinul meu,nu prea vesel,trece acum pe lângă această femeie? Se va opri el lângă dânsa pentru a ctitori o masă comună?”

De la marginea canapelei și a unei atmosfere conspirative,cu iz de libertinaj, unde zăcuse până acum puțin perplex de ceea ce i se întâmpla,simți că-și pierde claritatea spiritului.Părți esențiale din trupul său începură să se desprindă,să devină imponderabile și să plutească spre Helen.În fruntea alaiului se afla o mână,ce-și cerea parcă scuze de îndrăzneală,dar poposi febrilă pe genunchii fapturii imateriale de lângă dânsul,devenită între timp un centru de atracție spre care tindeau toate elementele vii.

-Helen! Mă absorbi...!

-Te cred și te iert.

-Vin cu totul spre tine!

-Mi s-a mai întâmplat! N-ar fi prima oară când sprijin pe cineva...

-Din ce sunteți făcute voi, femeile?

-Din căpșuni,din cireșe sau banane.

-Râzi de mine.Mă pot abține de la orice bunătate culinară,de la voi,nu!

Măinile îi căutau deja sânii,mari,cărnoși,de forma unei picături de apă ce cade din cer.După acest periplu tactil,se caută de obicei,alte moliciuni,alte forme.

Senzorii din palme devin însetați de schimbări de relief,următoarele fiind mai palpitate,ca orice necunoscută.Le căuta cu încetinitorul,prelungindu-și plăcerea și poposea atât cât locul acela să nu devină obișnuință.

-Bântuie ideea,Helen,că voi,femeile,nu sunteți zămislite o dată cu noi,bărbații.

-Scrie în Biblie! zise ea,incitată suficient pentru a începe să răspundă la avansurile mângâietoare ale bărbatului.Se ridică hotărâtă și i se așeză în brațe.

Willy o strânse puternic la piept frământându-i protuberanțele coborându-și palma până la baza torsului,întorcându-se până la ceafa acoperită de plete bogate și răsucindu-i în final capul spre dânsul pentru a-i cuprinde gura și a i-o astupa cu un sărut interminabil,cu mici ferestre pentru respirație.Mercurul barometrului pasional urca nebunește spre punctul critic.Deveniseră două comete pulsatoare.Helen trecu înfierbântată la contraofensivă,agățându-i-se de gât,apăsându-l cu trupul ei aprins de ceva numai de dânsa știut.

-Când ați fost aduse pe Pământ? îi spuse Willy îndepărtând-o și privind-o ca pe o minune,după ce bărbatul devenise trist ca un munte pleșuv și secătuit de o foamă ce nu se stingea cu alimente! Nu se stingea cu nimic!

-Știu,știu,știu! îi răspunse ea legănându-și capul în stânga și în dreapta,ca în fața unui accident neplăcut.

-Ce știi? Spune-mi! Bărbații se întreabă de milenii!

-Știu pe ce stau acum! răspunse ea zâmbind.Ești supravoltat!

-Rămâi fidelă neamului vostru! Nu-mi destăinui nimic! Nu vrei sau nu poți? Nu știi sau n-ai voie? N-ai voie să-mi spui,așa-i?Ea coboară din brațele lui puțin îngrijorată de ce avea să urmeze.Coapsele sale măsuraseră în taină bârna pe care stătuseră și se înfiorară,întâlnirea lor fusese organizată cu precizie de ceasornic,până la cele mai mici detalii,dar șocul urma să fie preluat de pântecul său! Riscul merita oare recompensa ce i se promisese?Trebuia găsită procedura cea mai diplomatică.La nevoie va țipa și cei puși să o protejeze vor sparge ușile în timp util,spera...Se întinse pe canapea.Capotul mai mult incita decât

acoperea.Dimpotrivă, strălucirea lui înnobila formele trupului.Willy nu găsi ceva mai bun de făcut decât să-și scoată cămașa.Se declanșa scenariul clasic.

Partenerii nu-și mai suportau hainele.Lama de mătase ce s-ar fi interpus între trupurile lor,li s-ar fi părut de grosimea unui zid.Privirile orbesc,pleoapele cad,lumina se aprinde înăuntru,vocile o iau razna pe ogoare porno,unicul instrument de orientare pământească,de conștientizare,de rămânere pe Terra,fiind pielea,senzor ce preia căldura celuilalt și desenul reliefului anatomic.

-Willy! îi șopti ea,cu ochii închiși,ca din altă lume,dezbrăcarea reciprocă sporește farmecul cunoașterii.Știi,aduce puțin a viol.Așa-i că n-o să mă violezi?

-Nu dacă-mi dezvălui misterul atracției.Misterul ce ne stăpânește mintea!Nu-mi arunca pantalonii pe covor.Pune-i pe un scaun că se șifonează.

-Ah,tu ai timp să mai gândești ce va fi după?

-Va fi un „după” sau vom rămâne „Dincolo” împreună?O trase puternic spre dânsul,îi coborî desuul stăpânit de o nerăbdare vulcanică,câinească,încercă și ea să facă cu dânsul la fel,dar el îi prinse mâinile și le opri.

-Ai ceva de ascuns,Willy?

-Nu! Dar nu acum,ci în momentul acela sălbatic prin starea în care ne aduce.

O ridică în brațe și greutatea trupului ei modelat de Fidias îi dădu senzația că a pășit pe drumul secret al cunoașterii.Helen semăna,într-adevăr,cu un om,dar și cu un înger,avea pielea umedă,ca o lacrimă,dar formele i se lichefiau în imaginația sa îmbolnăvită de miresmele eroticului ce emanau din ea.

Se așeză în genunchi la marginea canapelei și palmele-i începură o căutare,în neștire,a absolutului.Urcau,pentru a coborî din nou,mai nesățioase,escaladând culmile cu mere de aur,alunecau peste dunele mișcătoare ale pântecului,peste asprimile pădurii de protecție înfiorând și buburuzând epiderma catifelată a splendidelor coapse,între care întârzie puțin pentru a pune capăt unei jene ce i se instalase în membrul viril acum la dimensiunea care a speriat vestul sălbatic.Era o durere ce ar fi simțită de un baston rupt în două de rotula unui genunchi.Își zbură de pe dânsul chilotul,paravan și căpăstru totodată,lăsându-și podoaba armăsărească să zburde spre plușul canapelei în care se propti.Helen nu trebuia să vadă așa ceva,înainte de a o scăpa acolo unde trebuie.

Ea îl lăsa să-și presare pupicii până la genunchi făcându-se că nu pricepe ce făcuse el acolo,jos,dar în momentul când bărbatul se ridică pentru a coborî pe dânsa,ea sari în picioare.

-O clipă!Să pun ceva muzică...se scuză Helen.Se afla deja la mijlocul scenariului.Întreruperea sparse tensiunea aceea clocotitoare dinaintea furtunii.Momentul creat de Helen era împrumutat de la antrenorii de fotbal,

care cer schimbarea unui jucător pentru a curma avântul echipei adverse.

Mișcându-și șoldurile spre casetofon menținu totuși o stare excitantă prin nuditatea ei frapantă, care promitea un final mortal. Femeia apăsă pe o clapă și melosul dureros al popoarelor negre, transmutate ca niște animale de corvoadă pe meleagurile Americii începu să umple atmosfera din cameră cu sugestii la apropiere carnale și desprinderi de realitatea infestată cu atâtea prejudecăți ce osândesc omul la schimnicie. Helen se apropie de Willy cu dansul de, a schițat, cu brațele ridicate spre a fi susprinsă cu zâmbetul de miere și privirile ascunse sub pleoape. O îmbrățișă tăcut și se pierdură în ritmul impus de melodie, ritm ce devenea cu timpul un simplu pretext pentru ca oamenii să-și poată simți reciproc setea tropicală de celălalt, pentru ca genunchii să li se ciocnească ușor și coapsele să li se lipească, lucru imposibil din cauza oiștei ce-i împiedeca orice tentativă de a se apropia de ea.

-Ești divină, Helen! îi murmură el spre ureche. Așa-i că nu ești pământeană?

-O fi, dacă spui tu...!

-Astfel nu m-ai fi tulburat până la pierderea pudorii...! Nici nu pot să mă apropiu, și să mă lipesc de tine!

-O să-ți fac puțin loc, dacă-mi promiți răbdare. Helen își desfăcu puțin pulpele ei masive, adevărate metereze în fața oricărui agresor. Era o femeie ce nu putea fi violată dacă ea însăși n-o dorea. Unele au sub pubis o cupolă respectabilă pe sub care poți trece cu trăsura. La dansa, coapsele blocau orice imixtiune vrăjmașă. Prin breșa lăsată acum, Willy își trimise mătârânga într-o alunecare eliberatoare până ce trecu dincolo de toate lojele posibile. N-avea decât să continue până la perete, gândea Helen! Deși, avea o senzație bizară. Cunoscutese mulți bărbați dar cu asta parcă dansa pe o grindă. Trebuia să găsească o soluție acceptabilă. Nu putea să-l amâne toată noaptea. Proba trebuia obținută în seara aceasta. Bobby aștepta un răspuns. Cum să procedeze?

-E bine așa? întrebă pe un ton protector.

-Dacă se poate spune! Așa cum o ținea lipită, îi strânse talia puternic, îi plimbă palmele pe spate pentru a o magnetiza, îi zdrobi sânii cu pieptul lui mușchiulos și o ridică, pur și simplu, zece centimetri deasupra covorului, fără ajutorul mâinilor...

-O să mă scapi! protestă moale Helen și ca din sperietură strânse coapsele puternic. Willy încercă două curse du-te-vino pe sub cetina umbroasă de la gura peșterii. Aluneca încântător. Preludiul la simfonia pasională răzbătea din fosă, dar se opri. Încă două, trei mișcări asemănătoare și cădea cortina! Ar fi lipsit-o pe Helen de câteva orgasme ce avea de gând să i le dăruiască. Tânguirile languroase ale melodiei, apărută după blues-ul introductiv, trăda un scenariu pregătit

dinainte. Numai că Willy îl interpretează strict erotic. Și într-adevăr, în eter, își făcuse apariția gemete executate artistic, încât cu greu deosebeai virtuozitatea de adevărul nud... Willy îi caută gura din nou, plimbându-și buzele umede peste carminul devenit elixir. Apoi își împletiră limbile. Vraja aceea misterioasă pusese stăpânire pe amândoi. Helen uită de misiune, de pericolul ce-o păștea. Simțurile îi cereau percuția liniștitoare, pe măsură ce femeia din boxe gemea înnebunită, îndemnându-l la violență sexuală.

-Helen, ai milă! gemu Willy. Oh, mă pierd. Ea nu-i răspunse, dar se opri din dansul acela tribal ce atâta papistașii la origine. El își îngropă fața între sânii ei de o frumusețe rară, o împinse delicat pe spate și amândoi se prăbușiră pe covor.

-Helen, mă ucizi! grohăi Willy, în timp ce-și căuta o breșă în pulpele ei lipite. Ajunseseră într-o stare explozivă.

-Willy! Ascultă-mă! Visul unei femei nu este să se delecteze cu o bârnă. Preferința noastră este un penis mic și bine manipulat. Unul ca tine, cu coada asta de drapel proțăpită în față, trebuie mai întâi să-și calmeze partenera. Sincer vorbind, sunt puțin speriată. Încearcă mai întâi cu mâna! Știa cum se procedează. Unii se simt bine numai așa. Helen începu să se foiască, să geamă în surdina. Gemetele trădează un climat erotic de zile mari, citise el într-o carte. Înseamnă că era pe drumul cel bun ce trece prin pădure... O avea deasă, sârmoasă. Coapsele femeii se puseră în mișcare excitantă lipsită de echivoc.

-Ești un elev bun și ascultător... Deja am avut un orgasm!

Willy era dat în clocot. Își înfipse degetele mai profund, în căutarea pietrei de hotar, dincolo de care începe alunecuşul spre minunea lumii. Pârția era bine pregătită de unguentul Helenei. Nemaexistând nici un pretext de amânare, barierele femeii se ridicară puțin, atât cât se putea circula, deocamdată prin fața gării. Un tremur inexplicabil o cuprinse de la picioare până la buzele gurii. Fața i se descompuse de parcă ar fi intrat în agonie, coapsele declanșară de la sine o mișcare de foarfece, accelerată, mâinile ei cuprinse de spasme descoperiră megalonul bătând la porțile cetății, îl apucă gingaș de căpățână, aplicându-i cu artă câteva plimbări de du-te-vino ce le spori plăcerea, aruncându-i pe amândoi într-o stare de transă inconștientă. Willy, la căpătul răbdării, încerca să găsească o breșă, forțând intrarea, dar Helen își strânse coapsele urlând, se trase înapoi, se aruncă cu bazinul înainte, preluând mișcările ce ar fi trebuit să le facă bărbatul, dacă, bietul de el, ar fi reușit o pătrundere și în mai puțin de un minut, pe când el credea că ea își face curaj să-l primească se trezi terminat. De plăcere, mai juisă și ea o dată. Și în timp ce convulsiile celor două trupuri mai continuau, Helen îl întrebă cu ochii închiși:

-Ești mulțumit?

-Da,deși puteam să o fac și singur în fața unei fotografii sugestive.

-Dar eu iubitule,nu sunt fotografie și simt că am început să te iubesc.Asta îmi lipsea?Niciodată n-am simțit atâta încântare.Misterul să fie,oare,prezența înfricoșătoare a instrumentului tău fabulos? Sau preludiile din timpul „încălzirii” când îmi imaginam că o fac cu adevărat? Când te auzeam parcă răcnind ca un nebun,siluindu-mă cu sălbăticie!Da,Willy devenise conștient că trebuie să o calmeze și simți subit nevoia să-i facă declarații.

-Crezi că am putea deveni o pereche? Știu,sunt un handicapat,dar tu m-ai putea ajuta.Am trăit cu tine senzații sublime.Tot n-am înțeles de unde izvorăsc,dar ploile sunt binefăcătoare chiar dacă nu știm de ce le premerge trăsnetul.E de ajuns să le descrii și omul simte sufletul copleșit de umezeală...

-Tu scrii,Willy?

-Se poate spune și așa,dar mai mult încerc să descopăr răspunsuri la „de ce?” O să ne mai întâlnim?

-Cred că da.Ai fost foarte înțelegător.Unu te cred un criminal...! Măine am o zi grea.Te sun eu când să mai vii dacă-mi lași un număr de telefon.

Se îmbracă,o sărută în ușa ce da spre scară și coborî în stradă fluierând o arie veselă. La 50 de metri, doi lipi îi proptiră revolverele în spate și în piept:

-Willy Haddix! Ești acuzat de omucidere.

CAPITOLUL 3

RĂZBOIUL CLUBURILOR

Agenții de la criminalii că îl conduseră pe Willy Bart la comisariatul de poliție, unde-l aștepta comisarul șef răsturnat într-un scaun-fotoliu.Bobby Bart lucra de 15 ani în poliție.De mic copil se juca de-a traficantii și șeriful,filmele cu cowboy insuflându-i o dorință nebună de a lichida masa aceasta de infractori,un pericol social real,însuși magazinul părinților săi fiind prădat de două ori.Făcuse facultatea de științe juridice,optase pentru niște cursuri speciale de criminalistică și la 23 de ani primise deja de la șeful secției de criminalistică primul dosar de rezolvat.Un psihopat sexual semăna groază prin oraș,ucigând cu un obiect tăios numai tinere fete,de preferință blonde.I-au trebuit șapte luni de zile de investigații,supravegheri,controale de rutină până când,dintr-o întâmplare pur și simplu norocoasă și o greșeală fatală a psihopatului,acesta fu prins.Presa ridică în slavă competența tânărului Bobby Hayward,femeile orașului răsuflară ușurate,iar tinerele fete dormeau cu portretul lui,decupat din ziare,sub pernă.Primi sute de scrisori,oferte generoase,iar unul dintre senatorii orașului îi

oferi postul de șef al secției de criminalistică dacă acceptă mâna fiicei sale. Era singura lui urmașă, tremura pentru viața ei și vroia să-i asigure o securitate perfectă, într-un oraș unde se înregistrau câteva crime în 24 de ore.

Avea acum 38 de ani și 14 de când conviețuia cu frumoasa fiică a senatorului.

Căsătoria lor ar fi fost una potrivită, care merge de la sine, dacă Donna nu ar fi fost dramatic infestată cu morbul geloziei.

Boala înveninează conviețuirea cuplului, aduce la disperare pe partenerul învinuit cu o perseverență diabolică. Acesta rezistă eroic, clamează, demonstrează metodic nevinovăția, încearcă să capete încrederea atât de necesară într-un cuplu și dacă boala celuilalt e mai puternică decât spiritul său de înțelegere, atunci are loc o prăbușire a eului său bde la sine în inimă răzbunarea pentru umilințele îndelungate la care este supus. Și își spune: „Dacă tu, frumoasă, mă acuzi zilnic de infidelitate, măcar să fie adevărat, și oala cu zoaie ce mi-o torni în cap va fi suportată cu sufletul împăcat”

Starea tensionată din casă, sfaturile libertine date de prietenele năucite de confidențele Donnei, acumularea unei cantități enorme de răzbunare, deteriorarea sentimentelor inițiale de afecțiune și alți factori de natură psihică, ce plutesc liber prin mintea omului tulburată de sentimentul geloziei nu puteau sfârși decât într-o dorință acerbă de adulter, consecință firească a propriei sale maladii. Donna avea nevoie însă de incriminare care să-i justifice evadarea măcar față de propria sa conștiință. Și cel mai la îndemână mijloc nu putea fi decât Helen, prietena și vecina ei de vile pe care o va împinge în brațele lui Bobby. Adesea îi lăsa singuri în grădiniță, unde aveau un chioșc de vară pentru divertisment, pentru un pretext oarecare, revenind abia după jumătate de oră. Bobby folosea acest timp pentru discuții de tatonare, Helen fiind o femeie fascinantă. Simpla ei prezență te purta cu gândul pe unde natura lucrase forme măiestre și întinsese capcane în care îți venea să te arunci singur cu capul înainte. Era de ajuns să dansezi o dată cu dânsa pentru a nu mai ieși din erecție toată noaptea. În asemenea ferestre de discuții mai intime, Bobby, polițist înăscut, află că Helen înnebunise într-o seară un bărbat, pe care ea nu și-l putuse apropia cu bastonul de mareșal, așa cum făcea cu toți, până în cuibul cald de sub pubis, îngăduință nelipsită de cinism, pentru că la sfârșitul melodiei bărbatul alerga înnebunit la toaletă să se masturbeze; acesta îi scăpase jocului ei sinistru pentru că poseda o sculă priponită de-a lungul piciorului până spre genunchi. Mica ei poveste veselă, socotită de dânsa suficientă pentru a crea între ei o intimitate neortodoxă, scapără în mintea comisarului o idee genială, spera el, care să-l înalțe din nou pe culmile gloriei profesionale. O va antrena pe Helen într-o operațiune-capcană de prindere a

ucigaşului de femei prin perforarea măruntaielor, fiindcă cine putea comite o asemenea barbarie sexuală decât unul cu phalusul până la genunchi?

Întreprinse cercetări discrete, află numele, profesia şi locul de muncă al mesagerului şi într-o după-amiază, în prag de seară, i-o plasă în faţă pe Helen.

Momeală sigură, ea urmând să-l examineze şi să-i încerce pornirile bestiale spre crimă. Mărturisirea Helenei o considera o întâmplare fericită pentru că cele mai de seamă descoperiri sunt adesea rodul întâmplării. S-ar putea să-i vatăme puţin frumoasa prietenă, deşi avea o corpolenţă athletică, greu de răpus. Şi-apoi oamenii lui erau plasaţi în locuri sigure de intervenţii. Uciderea femeii nu putea avea loc chiar de la prima pătrundere! Apoi urma ţipătul de alarmă, apariţia fulgerătoare a agenţilor, arestarea criminalului în flagrant delict, supunerea la o anchetă adecvată şi mărturisirea de rigoare. Comisarul jubila. Privi telefonul care rămânea mut şi îşi mai aprinse o ţigară. Trecuseră aproape trei ore de la intrarea individului în apartamentul Helenei şi Bobby aştepta cu răbdare deznodământul. În sfârşit telefonul sună lung.

-Dom'comisar, l-au prins pe Sulă-Lungă. Îi aici alături, în camera de gardă. Protestează!

-Țineți-l acolo până când vă chem eu! răspunse Bobby.

Închise nerăbdător legătura şi formă numărul Helenei. Se va duce până la dânsa oricum. Fie moartă, fie vie! La al treilea semnal auzi receptorul ridicându-se şi în microreceptor vibra plăcut vocea Helenei. Părea într-o bună dispoziţie.

-Helen! Cine-i la aparat?

-Slavă domnului! Eşti bine, nevătămată? Ți s-a întâmplat ceva rău?

-Dimpotrivă, Bobby. Tipul e blând ca un miel!

-N-a încercat să te brutalizeze?

-N-a avut timp...Deja îl terminasem...!

-Ei drăcie! Nu înţeleg nimic! Aşteaptă-mă! Vin să mă lămuresc. Dădu telefon la poartă, ordonă subordonaţilor să elibereze imediat corpul delict, cu scuzele necesare. Apoi se urcă în maşină şi opri în dreptul locuinţei închiriate special pentru operaţia plănuită cu atâta minuţiozitate. Urcă scara şi sună. Helen îl întâmpină în acelaşi compleu sexy cu care îl sedusese pe Willy. Comisarul păru la început să nu ia în seamă provocarea, dar o mâncă din ochi când ea o luă înainte spre camera experimentului. Ea îl invită să ia loc pe aceeaşi canapea unde şezuse Willy, întrebându-l apoi în glumă:

-Ai venit la reconstituire?

-Doar să-mi povesteşti cum s-a desfăşurat totul, secvenţă cu secvenţă. Nici nu bănuieşti cât de importante pot fi cele mai neînsemnate gesturi!

-Dacă spui tu! Am început cu whisky...

-Și tu,Helen,unde stăteai?

-De fapt am început cu baia...

-Și?

-Am venit aici înfășurată în prosop să-mi iau trusa de machiaj de pe comodă.E nevoie să mai repet scena?

-Și el? El, ce făcea?

-Stătea acolo și mă admira.

-Cred și eu! Avea ce vedea... Apoi?

-Am reapărut îmbrăcată cu fusta aceea mini.Am fost odată cu ea la voi.Donna plecase și tu ai ținut o clipă să vezi din ce material era făcută...

-Dumnezeule! Să fii de lemn și tot crapi! Apoi?

-Mă incomoda.Și deja își făcuse efectul.Am ieșit și m-am întors așa cum mă vezi cu două cești de cafea,motivând că m-am pătat.

-Scena asta o poți repeta?

-Așteaptă câteva minute,Bobby!Helen ieși și spatele ei splendid cerea mângâieri. Mișcarea aceea vălurită a carnației fesiere îi aprinse imaginația.Va merge cu reconstituirea până la capăt.Se dezbracă de veston,punându-și-l pe spătarul unui scaun și se lasă în cămașa lui albă,pusă special pentru această seară,când visase să cheme fotografii și să pozeze victorios în fața presei. Observă apoi atent mobila, canapeaua, covorul, paharele, sticla de whisky goală pe jumătate... Nimic! Nici un indiciu, nici o urmă de violență. Helen avea dreptate! Femeia aceasta, dată dracului, ce-i dă târcoale de vreo trei luni de zile! în noaptea asta ar trebui să o „guste”.

-Exact așa l-am găsit și pe Willy,mi se pare,când m-am întors cu cafelele.

-Dezbrăcat?

-Nu!Nerăbdător să mă aibă.Servește cafeaua.Reconstituirea cere minte limpede.

-Crezi că o să mi-o pot păstra?

-Ești doar în exercițiul funcțiunii,Bobby!

-Atunci să continuăm!

-N-ai vrea să sărim peste unele etape pregătitoare?

-Ce propui?

-Să ne dezbrăcăm reciproc.E mai sexy...începură ritualul și în timp ce-i scotea de pe dânsa puțină acoperire,i se contura în fața sa desăvârșirea.Și el o va atinge cu degetele tremurânde,posedând-o,înlănțuind-o frenetic,încercând să rețină ceva din necuprinsul farmecului ei.Lunile de zile de așteptare îi răsplăteau acum răbdarea lui circumspectă.Era mai frumoasă decât și-o imaginase,era Helen,

legendara,Helen,răpită lui Paris,paguba lui Menelaos,cauza pieirii atâtor vajnici luptători pe zidurile Troiei.Mâinile ei delicate îl lăsară Adam,cei doi oameni erau din nou așa cum îi făcuse Creatorul pentru că nimeni nu se naște îmbrăcat.Rușinea a apărut mult mai târziu, când oamenii au devenit ipocriți și plini de prejudecată.Jocul cu sexul este un păcat,o obscenitate,o pornografie, o vulgaritate pentru că,în sinea sa,nimeni să nu recunoască sorgintea copilului în aceste cuvinte denigratoare. Ah, Helen, câtă perversitate, cât sacrificiu, prohibindu-ne de la plăcerea supremă!

În sfârșit,mâine,mai gândea Bobby,va asculta istericalele Donnei cu cea mai desăvârșită dezinvoltură.Cuvintele ei veninoase vor trece prin timpanele urechilor sale ca printr-o sită,nelăsând nici cea mai mică vibrație în simțurile sale umilite atâția ani de zile.Femeia lipită de trupul său îl descătușa acum din infernul unui calvar,îi deschidea cu mâinile ei calde porți ale unor simțăminte necunoscute,solicitându-i bărbăția până la capacitatea maximă suportabilă,de unde menajamentele sclifosite nu mai încap între cei doi,dorința de intrare în celălalt nemaicunoscând margini...

-Nu,nu jos! Mă înțepă covorul! protestează ea,sau sfătuiește.Mai bine pe canapea.Picioarele acelea, metereze pentru Willy,stau acum încolăcite pe gâtul lui Bobby,care-i caută înfrigorat sexul apărât doar de propriile sale obstacole,ce mai rezistă câteva clipe fierbinți pentru a se retrage apoi învinse de alunecuşul ivit pe neașteptate. Partea lipsă a femeii sondează profund,revine la ieșire, patinează pe pârția muntelui Venus,se duce din nou la izvorul vieții,tatonează împrejurimile,dar marele secret rămâne acolo infailibil.Cei doi gustă doar extazul căutării,îl prelungesc cât pot.Dumnezeule,dacă existi,ai dat omului mijloacele de a fi fericit și el,tâmpitul,le nesocotește!

Helen trăia clipe de levitație spirituală,sporindu-și participarea pe măsură ce aprecia că totul are un sfârșit.Pătrunderile devenite aidoma berbecului ce izbește poarta cetății începură să fie însoțite de strigăte nearticulate,neomenești,adesea un,,Hei rup!"sălbatic,imposibil de imitat în stare de repaos.În sfârșit,printre râuri aburinde ce le alunecau pe piele,Helen scoase un urlat înalt,ce se prăvăli apoi mult sub liniile portativului.

-Bobby,ești un criminal! M-ai omorât!

-N-am auzit morți vorbind! râse el.

-Sunt moartă de plăcere!Mesagerul ăla doar m-a masturbat.Nu eram nebună să-l las în mine! M-ar fi rupt fără să mai apuc fericirea trăită cu tine!

-Helen! Tu mi-ai dat peste cap planul de a prinde ucigașul atâtor femei! îi reproșă Bobby,în care reapăruse subit deformația profesională

însoțită de regretul după afirmare.

-Caută-ți altă proastă!Eu pe tine te-am vrut.Și a fost un prilej minunat de a te aduce în brațele mele.De când visez poziția asta cu tine.

-Doar dorința mea aprigă de a te avea mă determină să te iert.Mai ales dacă o să mă ajuți în căutarea altei „capcane” decise să-și riște integritatea pentru 5000 de dolari.

-Îndeamn-o pe Donna! Tot vrea ea să se răzbune pe tine! Dacă mai câștigă și un premiu!

-Ești nebună,Helen!

-Ești un prost,Bobby.Nu știi de ce sunt în stare femeile geloase! Ele nu visează decât răzbunare.

-N-are nici un motiv să o facă! Sau măcar până în seara aceasta nu avea...Doar n-ai să-i spui tocmai tu!

-N-am să-i spun,dar o sugestie dezinteresată pot să-i dau...În definitiv ar lucra pentru tine,ar risca pentru faima ta,nu?

-Helen,nu aş dori să scap de dânsa.Poate se mai îndreaptă cu trecerea anilor.

-Bobby,timpul pierdut nu iartă! și în gândul ei își spuse: „Ba eu aş vrea ca Donna să dispară,,.Trebuia să-l înnebunească,să i se dea în poziții inedite.Așa cum stăteau întinși alături pe canapea, Helen se rostogoli peste dânsul alunecând ca un șarpe,în sus și în jos zdrobindu-și sânii dumnezeiești de pieptul lui athletic,apoi îi prinse phalusul din nou în erecție dirijându-i-l spre minunea lumii,din nou pregătită să primească oaspeți și să se desfete până la pierderea conștiinței.Își ridică trupul de pe dânsul,prionindu-se de oiștea bărbatului,săltându-se o clipă pe genunchii ce-i funcționau ca două resorturi, prăbușindu-se în ea până în prăsele,manevrându-și bazinul zeiesc într-o rotire spiralată.Opunerea pasivă a lui Bobby îi dădu puterea să reziste liniștit asaltului și să-și dirijeze ejacularea după voie.Muncile Elenei îl satisfăceau și pe undeva o pedepsea la eforturi rar apreciate bărbatului.La al patrulea orgasm în seara aceea,trei furându-i-le lui Willy,Helen galopa oarecum stăpână pe forța sa de suportare a frecării,cauza principală a sfârșiturilor nedorite.Orgasmul veni târziu,simultan,și în loc să-i răcească,îi legă și mai strâns,exact cum își propusese Helen din Los Angeles,la fel de înzestrată ca cea din Troia pentru a stârni un război de proporții îngrijorătoare.

Peter și Mariah își petreceau a 12-a noapte în stația-pilot,feriți de ochii iscoditori ai personalului de cercetare,pironiți în fața microscopului,umplând și combinând conținuturi secrete de eprubete,hrănind șoricei-cobai cu seruri

menite să oprească procesele de metastază,să le localizeze și stopeze.Din opt în opt ore,Mariah umbla la câteva zone erogene,lăsa să i se vadă ceva de nevăzut în toate zilele și Peter intra într-o erecție de toată frumusețea.Atunci își aplica panglica ruletei de la cap la coada „pacientului” său pus sub observație,măsura de două ori și cădea zdrobit pe scaun.Obiectul viril avea ambiția să ajungă campion,să fie expus într-o vitrină de sticlă și oamenii să vină la expoziție,ca la a opta minune a lumii,să plătească la intrarea pentru a vedea o excrescență bărbătească incredibilă,cât o trompă de elefant!

Ultima măsurare stabiliseră să o facă la orele 24.În evoluția megalitului intervenise ceva de mult sperat.La orele 16,lungimea era identică cu cea de la ora 10 dimineța.Dacă și la miezul nopții avansul va fi nul,însemna că antitodul își dovedise eficacitatea.Limbile ceasornicului din perete arătau ora 23,30'.

-Mariah! îmi pierd rațiunea.Să măsurăm!

-Nu,Peter! Un om de știință trebuie să-și păstreze calmul,rigurozitatea experimentului.Să așteptăm!!La 23,45',Mariah își desfăcu halatul alb de laborator. Sâni bine struniți într-un sutien de susținere și nu de acoperire,de o albeață seducătoare,declanșează starea aceea de empatie,când inima își sporește ritmul,vrerea își pierde personalitatea,respirația scoate aburi ca un cazan de locomotivă veche,iar sub pântec taurul comunal încearcă să rupă gardul,să împungă și să mugească ca un disperat,să zbârnâie ca o coardă de contrabas bine strunită.Mariah îi urmărea reacțiile cu o mină profesională și,nedorind ca măsurarea să fie eronată,continuă să toarne gaz pe foc.Printr-o mișcare decisă își trase de pe dânsa desuul,creând o atmosferă în care amanții se rostogolesc,de obicei,la pământ.Ea însă rămânea dreaptă,cu o expresie de doctor în exercițiul funcțiunii.

-Lasă-mă pe mine,Peter!Din cauza emoției s-ar putea să greșești măsurătoarea. Dar așteaptă! Mai sunt 10'.Mariah îi luă ruleta din mână și-și pironi privirea pe cadranul ceasului.Peter o ocoli și o cuprinse în brațe pe la spate.Ea nu protestă.Cu cât excitația va fi mai barbară,cu atât va exista o certitudine.Stăteau așa lipiți,cu o idee dejucantă,gata să lase totul baltă și a se deda celei mai cumplite împreunări de la care se abținuseră începând chiar după prima lor întâlnire.Nu vroiau să riște o catastrofă din cauza unei pofte nesăbuite.

Și în noaptea aceasta li se întrezărea o ploaie cu bulbuci,o ploaie acidă,o ploaie cu broaște,o ploaie ciobănească,o inundație cu suc de carne ucisă și trecută prin mașina de tocat.Seisme venite din măduva oaselor le cutremurau trupurile devenite jucării mari și vii în mâna unei forțe debusolante în stare să ucidă și un munte de rațiune.

-Peter! După! Te rog nu mă descalifica profesional.Suntem oameni de știință,ce dracu!Am înnebunit? Gata! Mai este un minut.Apropie-te de masă!

Oficiau parcă un experiment inedit.El putea deveni o mină de aur,un liant în căsnicie,dar și o armă periculoasă.Orice ar fi devenit însă,ei simțeau că au ajuns la capătul răbdărilor.

-Cât,Mariah? întrebă Peter cu respirația tăiată.

-Ghici,Peter!Atunci el simți rupându-se în el odgonul unei ancore,ochii i se înroșiseră ca la un câine turbat.Prinse femeia de umeri și o răsturnă pe masa de metal nichelat.Picioarele ei cărnoase i se sprijineau pe șolduri oferindu-i-se oaza unde trebuia să-și găsească liniștea o dată,o singură dată în viață și dacă fi-va după aceea să i se închidă toate porțile spre fericirea eternă,el va ști să înghită cu curaj un pumn de pastile cu care se trece Styx-ul.

Oare de ce-l acceptă fără proteste? Unde a dispărut exigența doctorului curant? Cercetarea s-a terminat? Să fie pătrunderea lentă în aparatul de control,banchetul pentru sărbătorirea victoriei?Să însemne că dezvoltarea dezordonată a „pacientului” a încetat? Și Mariah încearcă să-i aprecieze competiția cu propria ei constatare?

-Peter!Domol!Nu ești pe stadion! Nu numai de mine depinde reintegrarea ta în rândul bărbaților acceptați de o femeie! Norocul tău este că nu a crescut și în grosime.Atunci ai fi avut nevoie de o iapă...Startul l-ai luat bine...Ah,ușurel! Nu te avânta! Sunt și eu pe acolo pe unde alergi tu!

-Mariah,iubito,te implor,spune-mi cât e de lungă?

-Asta contează mai puțin.Principalul e dacă sunt eu pe măsura ta...

-Spune-mi,s-a oprit?

-Da,stă pe 25!Oh,de m-aș putea obișnui!Nu te-aș mai da nimănui.Cu prudență,Peter,cu prudență! Eu sunt iubita ta,nu uita! Care mai are și un clitoris de mângâiat...Așa! Vezi că știi? Din când în când poti să te mai duci,dar ai grijă să te întorci înainte de...Auuu! înainte de a țipa...Nu uita! Ieșirea în lume ți-o semnez eu! Mă umpli destul ca să te simți și tu bine Nu trebuie neapărat să tragi mânușa pe ea până în vârful degetelor!

-Mariah! te vreau toată! Ești îngerul meu pe Pământ...Nu ne mai despărțim niciodată!

-Vom face avere,Peter.Ești puțin incomod,dar sper să mă dilată atât cât îți trebuie ție măsura.

-O vom face de trei ori pe noapte!Doar nu e din metal!Trebuie să cedeze! Un copil de 3,5 kg cum poate să treacă prin ea? Și un furtun de 25 cm nu?

Erau doriți,nu o făcuseră de mult.Studiaseră atâta timp aparatele acestea de creat urmași și sensul vieții,le alimentaseră cu combustibil emoțional,le aduseseră în pragul când trebuie să le descarci cu mâna,dacă n-au contrapereche,încât sfârșiseră amândoi după câteva minute.Prin laborator fâlfaiau idei de milioane.

-Scumpo,unde ne terminăm noaptea și unde sărbătorim minunile *Vitaeternei*?

-La mine,Peter.Șampania e pregătită de mult.Eu nu mi-am pierdut încrederea în capacitatea noastră.Suntem cercetători experimentați,ce Dumnezeu!

-Mariah! Lasă-mă să-ți sărut un gurgui.Strigă la mine de când l-am văzut

-Asta trebuia să o faci de la început.Acum te pedepsesc.Mă îmbrac!

După o jumătate de oră,cei doi fericiți se aflau în garsoniera lui Mariah.Mai probară o dată „noul născut”,el trebuia să fie mostra,capul de afiș,mascota publicității ce trebuia începută încă de a doua zi și acum puneau la cale detaliile.Ceea ce aveau ei de vânzare nu era o marfă oarecare.Ea avea nevoie de avizele Ministerului Sănătății,de un dosar voluminos,de un studiu experimental pe un număr suficient de voluntari pentru eliminarea oricărei suspiciuni și a oricărui risc.*Vitaeterna* nu putea ajunge în farmacii,de unde să poată fi cumpărată,decât după cel puțin câțiva ani.O asemenea perspectivă devenea inacceptabilă pentru cei doi coautori.

-Invenția mea,Mariah,nu o pot ceda omenirii în mod gratuit,fiindcă asta este soarta oricărui medicament.El devine universal,își pierde protecția pe care legea o acordă descoperitorului.*Vitaeterna*,dacă mă gândesc bine,nici nu este un medicament.Mariah zâmbește,clătinând din cap.Peter trece peste reținerea ei și continuă cu aprindere:

-*Vitaeterna* este o mană cerească pentru bărbatul care vrea să scape de o infirmitate,de o stare de eunuc.Un bărbat fără obiectul acela care ține casa se va prăbuși în alcoolism sau își va trage un glonte în cap.Eu știu mai bine fiindcă am fost obiectul de batjocură și al femeilor și al bărbaților.Masculul se naște cu credința falsă ca puterea lui de seducție stă într-o daravelă capabilă să uimească,să umple,să pâraie și să dea gata până și cea mai pretențioasă femeie în materie de sex.Ei bine,eu voi exploata această tendință și-mi voi face o clientelă îndestulătoare.

-Pe ce căi,Peter? Asta trebuie să găsim.

-Pe căi subterane,Mariah,pe calea cocainei,pe calea marijuanei,prin rețelele specializate în marfă de contrabandă,în marfă prohibită.Vor veni la mine să-i vindec de minisex,de inferioritate masculină,ca la un făcător de minuni.Și prețul va fi mare!Atât cât ar da un muribund pentru a scăpa de cancer!Realizezi perspectiva?

-După partida cam dură cu tine,încep să mă simt mai bine.Banii vindecă tot!

-Atunci să-i facem.De mâine la lucru!*Vitaeterna* și *Vitaeterna-stop*,să-i zicem,trebuie să plece pe piață în maximum o săptămână.Mâine vom strecura în câteva ziare o informație ambiguă,un viermișor care să atragă peștii.Dă-mi te rog o hârtie și un pix! S-o gândim împreună! Să vedem!

„Medic curant.Refac potența virilă,vindec eunocoidismul.Succes garantat. Discreție totală.”

-Atât!Nici un indiciu în plus.Anunțul îl va duce la ziare puștiul portăresei,contra unei recompense atractive.

-Și?

-Peste trei zile vom da alt anunț.Să zicem așa:„Extraordinar!*Vitaeterna* m-a făcut bărbat!” Atât!

-Bine,bine,pare perfect,dar cum ne vor găsi?

-Să zicem că mai dăm un anunț la „diverse”.Sincere mulțumiri doctorului Paul.M-a făcut bărbat.Femeile sunt satisfăcute acum de mine...”

-Și mai departe,Peter?

-Mai departe vom citi zilnic presa locală.Cine are nevoie,va încerca să dea de doctorul Paul și își va da adresa,telefonul,iar noi îl vom contacta direct fără să ne trădăm și îl vom amâna trei zile.În timpul acesta vom căuta firele unei linii de distribuție,dacă nu cumva ne vor căuta ei pe noi,după metoda de mai sus.Apoi dolarii vor începe să curgă.Nu este America țara tuturor posibilităților?

În mai puțin de șase luni,celebra descoperire era pe buzele tuturor.Rezultatele concrete erau cea mai bună publicitate.Cel puțin,în lumea interlopă,megasexul devenise o modă.Neîmplinirile insurmontabile ale naturii se corectau acum spectaculos.*Vitaeterna* aducea fericire pe pământ.Cuplurile gustau deliciile extazelor voluptoase.Prețul elixirului creștea galopant.Peter își construiește un laborator secret propriu.Se cerea o producție de masă.

Clubul MEGASEX deveni neîncăpător și din cotizațiile încasate își construiește un sediu nou,spațios,decorat cu elemente specifice.Marile serbări ale phalusului din Grecia antică reveneau în actualitatea unei lumi moderne,trecute prin etape istorice de condamnare a sexualității,de oprimare a instinctului libidounal,la urma urmei esențial în perpetuarea speciei.Pofta de dragoste,cu care natura a înzestrat omul,creștinismul a supus-o două milenii unor dogme prohibitive,unor ritualuri ordonate,unor sentimente de culpabilitate,dictând până și zilele când se pot concepe copii sau se poate gusta din cupa cu plăceri.Bărbații scăpați de infantilism sexual,conștienți de potența lor apreciabilă ajungeau la excese exorbitante.Satisfacțiile reciproce,rezistența în timp constituiau un fel de rodaj,

un fel de probă în termenul de garanție a utilajului. *Vitaeterna* își justifica numele. Fenomenul, pe drept denumit astfel de presa în căutarea senzaționalului, complică și mai mult sarcina poliției de descoperire a psihopatului care continua să facă victime în rândul femeilor de toate vârstele. Cu o populație masculină megasexiană în creștere șansa de a găsi acul în carul cu fân devenea infinitezimală. Cu atât mai mult cu cât agenții secreți ai poliției, infiltrați în rețelele traficantilor de orice, de la droguri până la carne vie, cu recompensele primite își procurau mai întâi *Vitaeterna*. Erau și ei oameni și nu puteau renunța la ultimele descoperiri ale științei, cum nu poți renunța la televizor.

Câștigurile misiților deveniră atât de importante încât luară cele mai sofisticate măsuri de siguranță în distribuirea drogului, căci ce puteau fi aceste prafuri care ridicară numărul consumatorilor la nivelul fumătorilor? Distribuitorii nu cunoșteau efectivul rețelei. Ei primeau pachetul de la un amic din veriga din față și-l transmiteau verigii din spate. Cine erau celelalte verigi nu știa nimeni. La sfârșitul lanțului se afla cumpărătorul care expedia suma pe un nume fictiv la post-restant. Funcționarul de aici, de o discreție imbatabilă, își oprea 5% din valoarea mandatului și preda restul unei singure persoane numai de el cunoscută. Agentul încasator confirma primirea sumei și transmitea telefonic informația la un număr secret care punea apoi în mișcare mecanismul de predare al mărfii primită până la urmă de solicitator tot prin poștă. Rețeaua funcționa perfect, fără fisuri, fără reclamații, care ar fi subminat solicitatorilor.

În fiecare dimineață, Peter și Marian urmăreau în ziare despre *Vitaeterna*: luări de poziții pro și contra. Subiectul captiva prin implicațiile sociale ale medicamentului. Comentatorii se lansau în aprecieri contradictorii, tirajul ziarelor crescuse, iar unele reviste porno prosperau prin tipăriri de fotografii-document, culese de la clubul „Megasex”, contra unor taxe substanțiale devenite subsidii pentru construirea noului sediu.

-Mariah! Când descoperirea noastră va fi apreciată la adevărata ei valoare, vom primi premiul Nobel.

-Explică-te!

-Voi face-o parțial, atât cât am putea deduce deocamdată din presă. Amploarea interesului pentru *Vitaeterna*, alimentată nu numai de minisexați. În definitiv aceștia reprezintă un procent mic față de normalitate, ci de un sentiment ancestral al omului de a fi mare în toate, vezi numai „cartea recordurilor”, care a pus în mișcare un întreg angrenaj economic și social. Sute de oameni își câștigă existența distribuind *Vitaeterna*, poșta beneficiază, cluburile prosperă. Societățile de construcții capătă comenzi și dau de lucru, personalului, ziarelor le-au crescut

vânzarile, umplându-și paginile cu subiectul nostru și exemplele ar putea continua.

-Da, da, Peter, iată câteva titluri semnificative: Afacerea secolului, în sfârșit ceva pe măsura femeilor, Homomegasexia -un fenomen social, America în fruntea țărilor lumii! După bomba atomică și cu hidrogen -bomba Megasex! O bombă pașnică! Nu stă deoparte nici biserica! Iată ce scriu sfinții prelați: Diavolul câștigă teren și îndeamnă oamenii să nu se mai mulțumească cu ce i-a înzestrat Dumnezeu! America va deveni o Sodomă? Pe lângă filme și reviste porno -o nouă nelegiuire! Megasexul!

-Mariah, mâine ar trebui să pleci în Tibet. Dai mai puțin de bănuț. Închei contracte cu muntenii, le dai avansuri și le spui că plantele îți trebuie pentru leacuri contra cancerului. Lași o cerere de concediu la institut. E vremea recoltării dolarilor în Tibet.

-Îmi și fac valiza. Încă nu suntem destul de bogați pe cât visez eu. Va trebui să întrecem pe regii' automobilului, petrolului, dulciurilor, electronicii, prezervativelor (de altfel, această industrie va da faliment în curând dacă nu-și redimensionează produsele la noile cerințe impuse de *Vitaeterna*). Va trebui să cucerim senatul, președintele! În fruntea unui popor megasexat nu are ce căuta un președinte cu penisul subdezvoltat! Ce dracu, nu ne aflăm în Africa!

-Ai planuri mari, Mariah!

-Femeile sunt mai practice decât bărbații și dacă va fi să-i înfrunte pe lăudăroșii mega, vor ști să o facă așa cum am învățat și eu.

-Mai poți face o dată? Întrebă Peter cu subînțeleș.

-Dacă n-aș profita eu, din plin, de invenția soțului meu, atunci aș fi o nerecunoscătoare și o risipitoare a tot ce are Pământul și viața mai bun!

-Esteții ar avea alte păreri. Nu mai vorbesc de moraliști.

-Peter! Fiecare moare singur. Eu vreau să mor de dragul tău. Celelalte valori materiale și spirituale recomandate de moraliști sunt pentru mine neesențiale. Păsările, de exemplu, nu știu nimic despre ele, dar au propriile lor melodii. Atât de încântătoare, de odihnitoare, încât le ascultă și omul.

Începu să se dezbrace.

-Sânii mei, Peter, în care dintre valorile universale se încadrează?

-În cele esențiale, Mariah, supreme. Fără ei viața ar fi imposibilă. Ce-au mai scris moraliștii despre folosirea lor? Nu mă interesează

-Ce-au gândit vechii prelați de la Moise până la Budha, de la Plotin până la ultimul Papă, despre operația ta sexoapendiculară nici nu vreau să știu. E visul

meu de aur,de mult aur și extaz Restul e țărână,Peter.E țărână...! Țărâna are vreo morală?

-Nu.Ea așteaptă doar ploaia după care rodește ceva.

-Peter! Sunt pe la jumătatea dintre cele două cicluri.S-ar putea să rodesc și eu.

-Sper ca urmașul nostru să aibă ce moșteni.

-Dacă ai să mă ucizi în seara aceasta nu vei mai avea nici un moștenitor.

-Am înțeles...domol,cu grijă,cu răbdare,pe jumătate la început,apoi pe trei sferturi,restul este pentru răzbunare,pentru o ucidere.Asociata mea nu mi-a dat nici un prilej până acum ca să o fac.În ultimele zile descoperiră o poziție cu baricadă.El realiza că și-a băgat-o toată,ea jubila că-i intră exact cât s-o facă fericită.

Din nefericire,America are un număr impresionant de femei singure,așa că ideea organizării lor într-o societate care sa le înlesnească penetrația spre satisfacerea fireștilor dorințe umane apăru încă din secolul trecut.Pe atunci se cerea salariul egal la muncă egală sau dreptul la vot.În zilele noastre pretențiile s-au versificat și anumite femei cu spirit întreprinzător înființară agenții matrimoniale,agenții de parteneriat feminin agenții de împrumutat însoțitoare la dejunurile de afaceri,agenții de amuzament pentru domni singuri liberschimbști și multe altele.În ultimii ani însă luase ființă un club al femeilor decepționate „Broad disappointed”.El întrunea femei înșelate în dragoste sau care nici măcar nu cunoscuseră dragostea,ci numai chinurile carnale mai mult sau mai puțin acceptate,mai mult sau mai puțin plăcute.Și cele mai multe erau victime ale unor soți adulterini sau ale unor soți cu mentalități de paterfamilias.Dar intrau în categoria decepționatele și soțiile unor bărbați de casă,tandri,gospodari dar victime,la rândul lor,ale unor destrăbălate sau ale unor femei ce ți-o trânteau franc în față: „Drăguț,ai trăit destul cu dânsul,acum mai lasă-mi-1 și mie!”

Din punctul nostru de vedere victimele erau și de o parte și de alta.Pentru că,spuneți-mi cum se poate numi un bărbat,cu vechime maritală,lovit mortal de o puștoaică proaspăt înflorită,cu petale țâșnind de sub tricouri și cu tulpinile neîncăpătoare sub surogatul de fustă,mult mai ucigătoare decât dacă nu ar fi deloc? Și căruia îi dai și cămașa de pe tine,numai să te scape de obsesia unei trufandale și după care viața n-are decât să nu-ți mai ofere nimic! Ce să mai vorbim de soții obligați să fie atenți cu șefele lor! Sau de soții umaniști care alină durerile unei văduve de război! Da,numai că femeile,având un simț de proprietate dezvoltat,un spirit posesiv nativ,nu fac nici o concesie și se consideră nedreptățite,neglijate,subapreciate și dacă mai au și un grad ridicat de gelozie

combinat cu unul asemănător de frigiditate, șocul psihic este ca și instalat. Urmează căutarea unor căi de depresurizare prin confesiuni împărtășite altor femei, și unde le puteai găsi decât la clubul amintit mai sus? Tu te descarci în psihicul unei decepționate și ea se ușura în sufletul și urechile tale obligate să asculte ceva asemănător cu spovedania ta. La clubul femeilor decepționate existau însă numeroase activități feminine, servicii intime, băuturi fine, standuri cu cărți excitante de citit seara la lumina veiozei de pat, cărți adjuvante, excelente înlocuitoare de bărbați. Se făceau schimburi de idei valoroase, se puneau la cale mici capcane de verificat loialitatea bărbaților, se recrutau martore pentru depoziii scandaloase în procesele de divorț, menite să crească cota cuvenită reclamantei. În sfârșit, clubul înarma pe membrele sale cu o spiritualitate de rezistență în fața eșecurilor vieții, întărea solidaritatea feminină și ideea că sunt singure pe lume, pradă răutății masculine, că la nevoie aici se va găsi cineva să le sară în ajutor. Într-un asemenea club se înscrisese într-o zi și Donna Bart, soția comisarului de poliție de la criminalistică. Semnele specifice trădării fură intuite cu dexteritatea femeii capabile să ghicească totul dintr-o singură ochire. Bobby o înșela cu siguranță. Știa și cu cine. Ea i-o împinsese în brațe pe Helen, ca să-i verifice loialitatea, dar el se dovedí un bărbat slab, incapabil să nu-și lingă degetele unse cu miere! În această după-amiază ea venise la club să asculte comunicări importante, după cum fusese informată. Sala clubului gema de atâtea participante. În aer plutea un miros de parfumuri greu de identificat din cauza mărcilor și preferințelor diferite. La un mic birou curbat, cu fața segment dintr-un cerc secționat, miss Dorothy, o brunetă cu un decolteu la rochie mândru de ce poate expune, foia niște hârtii scrise mărunț, își scutura nervoasă scrumul de la țigară într-o frumoasă scrumieră din cristal rozaliu, apoi ceru sever să se facă liniște.

-Doamnelor! Voi fi concisă, începu ea pe un ton ce nu prevestea nimic bun. Foiala în sală încetă. Sute de ochi se îndreptară spre președintă, o femeie ce se lupta greu, probabil, cu regimurile de slăbire, deși supraplinurile îi dădeau o doză de atracție specială. O chemare invizibilă de a tatona reliefuri colinare și de a te rătăci cumva prin defileurile inaccesibile vederii. Un bărbat orb nu fu capabil să vadă toate aceste moliciuni din arsenalul seducției feminine și Dorothy ajunsese președinta decepționatei, mama lor cea bună și înțelegătoare, gata să le păzească și de alte decepții suplimentare.

-Trăim cu toatele în acest oraș devenit un infern. Cine dintre noi nu citește zilnic, cu sufletul la gură, atrocitățile unor psihopați, care au răpus până astăzi dimineață 73 de femei. Și, ca și cum lucrul acesta nu ne-ar fi de ajuns, un

descreierat, pentru că altfel nu-l pot numi, a inventat un praf, uite că mi-am notat aici și cum se numește: *Vitaeterna*. Ce e cocaina? Ce e cel mai toxic drog? Un flecușteț pe lângă diabolica invenție! El vine, doamnelor, să alimenteze credința idioată a fiecărui bărbat că nu e destul de valoros dacă nu are un penis pe măsura ambițiilor lui prostești, penis menit nu să ne satisfacă, ci să ne domine. Se pune, deci, scumpele mele prietene, în mâna megalomanilor o armă de tortură, o armă de batjocură, o armă teroristă, o armă ucigașă pentru semenele noastre mai delicate și noi contemplăm fenomenul cu pasivitate și poate unele dintre noi chiar cu o curiozitate condamnabilă.

-Jos clubul „Megasex”! strigă o decepționată din sală.

-De ce, surioară? întrebă președinta.

-Numai buhailor ăștia au incitat societatea masculină să se prostescă, să se deformeze, să pună în pericol viitorul națiunii, pentru că, doamnele mele, cine o să se mai culce cu armăsarii supermani?"

-Mai știi! încercă să glumească o duduie blondă al cărei fund depășea lățimea scaunului.

-Poate dumneata! ripostă prima vorbitoare, deși nu cred să se găsească vreun amator...

-De ce, mă rog? întrebă blondina înțepată.

-Se vor teme că nu vor face față la gabaritul acesta.

Adunarea zâmbeste, președinta încearcă să aplaneze incidentul.

-Doamnelor! Se poate? Suntem aici să ne apărăm interesele noastre, ale femeilor, nu să semănăm discordie printre noi! Problema este mult mai serioasă decât ne imaginăm noi! Ce-ar fi dacă la întoarcerea acasă a unora dintre membrele clubului nostru, care au de bine de rău un soț, așa cum este el, cu păcatele lui, care ne-au adus în acest club, ar găsi în dormitor un bărbat culcat cu fața în sus și încercând să șteargă păianjenii de pe tavan cu, știți dumneavoastră cu ce?

-Cu vrejul acela de fasole, din poveste, care ducea în cer! completă o participantă ideea președintei prea voalată.

-În sfârșit, reluă președinta, aveți dreptate. Da, în cer ne-am duce cu toatele, dacă soțului i-ar veni ideea să facă dragoste cu noi!

-I-ar veni, sigur i-ar veni, altfel n-ar șterge păianjenii cu dânsa.

-Și în situația aceasta, doamnelor, noi ce facem? Ne cățărăm pe vrej în sus, cum spunea aici o prietenă, ca să vedem pe unde iese sămânța de copii? Este absurd, doamnelor! Nu avem echipament de alpiniști...

-Să-l întoarcem pe o parte... glumi din nou blondă.

-Să nu te întoarce el pe tine cu fața în sus! replică preopinenta de adineaori,și să vrea să-și sprijine în ceva tulumba pompierilor.Ți-ar face de petrecanie de la prima încercare!

-Da,doamnelor! reluă președinta.Clubul „Megasex”,animat de o îngâmfare ridicolă,dorește să ne facă de petrecanie.Și noi ce facem? Ne punem armură'? Ne punem centura de castitate?

-Da ce,rezistă materialul acela textil? Ne trebuie una din sârmă ghimpată...! Ceva din oțel luat dintr-o turelă de tanc!

-Doamnelor! Metaforele dumneavoastră și comparațiile obiectului în discuție,că ce mai poate însemna o asemenea monstruozitate decât un obiect fără întrebuințare,fără utilitate socială,aduc în sală o notă de umor,un zâmbet pentru destindere,dar situația rămâne aceeași:critică!Clubul „Megasex” trebuie lichidat. Prin toate mijloacele posibile,prin presă,televiziune,discuție de la femeie la femeie,prin lecții în liceele de fete.Și în timp ce președinta continua să înșire mijloacele de distrugere a supermenilor,de stopare a fenomenului ce se întinsese ca o molimă peste națiune,Donna Bart,soția comisarului de poliție de la departament criminalistică,pescui o idee venită,așa,din depozitul ei uriaș de gelozie și începu să o perfecțeze și să o așeze la temelia unui plan radical de răzbunare.Helen trebuia înlăturată!Helen trebuia să dispară din viața soțului ei ademenit de o,ptiu!...cu anusul făcut canal orășenesc de un homosexual irecuperabil.Conferința femeilor decepționate se încheie prin adoptarea unei mișcări de protest și a unei proclamații către țară pentru salvarea națiunii,cât nu e prea târziu,cât cei care trebuie să o salveze nu vor cădea și ei în plasa ideologică a unor nebuni ce-au lansat sloganul”o satisfacție mare-numai cu o p....mare”

A doua zi,la corul informațiilor,comentariilor,reportajelor de la fața locului,fața locuim însemnând,de obicei,fotografia unei femei goale,decedate,locuitorii Los Angelesului puteau citi și materiale de protest,declarația de război adresată de Clubul femeilor decepționate Clubului „Megasex”.Poliția să-și facă datoria! Guvernul să declanșeze o campanie anti *Vitaeterna*,fabricanții să fie prinși și ghilotinați pentru atac la pudoare,iar în cazul când cercetările poliției ar dura prea mult să se treacă la descurajarea viciului chiar prin scurtarea fâlosului scârnav la dimensiunile lui inițiale de maximum 13 cm,dimensiune acceptată în general ca funcțională,potrivită procreației și amuzamentului nocturn de fiecare zi!Donna Bart citi toate aceste ineptii devenite un „business” pentru gazetari,își aprinse o țigară,sorbi o gură de cafea și rămase cu privirile pierdute în aranjamentul floral de sub fereastra sufrageriei fără să-1 vadă,practic.Ea privea

mult mai departe, undeva unde nu trebuia să vadă nimeni nimic, decât imaginația ei ce aluneca încet, încet, dar sigur spre un deznodământ cu urmări imprevizibile. Într-un târziu se smulse din starea aceea fermentativă în care ideile se intersectau, se fecundau și deveneau proiecte, ridică telefonul și formă numărul Helenei.

-Alo, Helen, te-ai trezit? Ce faci astăzi? Vino pe la mine să mai stăm la un pahar de vorbă! Bobby a plecat undeva, în sud, cu problemele zilei, știi tu, un nou macroviol, o nouă moartă! Și mă plictisesc. Oo, vii chiar acum? Ești o dulce. Avem ce vorbi. Pregătește-te de confesiuni! Ei, lasă, amănunte între noi, două. Doar nu vrei să le spui la telefon! Bine, te aștept.

Helen sosi după 15 minute. Doar își puse ceva lejer pe dânsa, traversă curtea vilei lor cu tufe de trandafiri și gazon verde în tot timpul anului și intră pe domeniul comisarului Bart, cu o plăcere ascunsă, ce-i amintea de apropierea lor timide, de tatonările școlarești, de atingerea mâinilor, ca din întâmplare cu acest bărbat robust, tandru și flămând, ca toți bărbații, să-i devoreze inconștientele ei forme, ce o făceau ținta unei poftes nestăvilite a tuturor masculilor pe care-i cunoscuse. Dar ei îi plăcea Bobby, un tip normal prin concepția despre sex, nu un deviat ca soțul său, lângă care a rămas pentru situația sa financiară excepțională. Ce femeie ar refuza comoditatea, lenevia, luxul exorbitant, "la dolce vita" numai pentru că bărbatul ei confundă intrările acelea intime sau preferă una, probabil mai excitantă decât cea folosită în mod obișnuit de oamenii normali. Acesta-i prețul tuturor excentricităților ei, asta-i crucea ce devine din ce în ce mai grea, pe măsură ce urcă pe Golgota răbdării, spre nici ea nu știe bine încotro. După noaptea aceea cu Bobby, gândul unei sexualități normale începu să o obsedeze. Bobby era bărbatul ideal. Știa exact cum să procedeze pentru a o aduce în stare de extaz. Dacă nu ar fi făcut dragoste cu dânsul, era altceva. După ce a „murit” de trei ori într-o desfătare nemaiîntâlnită, nu mai poate renunța la el. Și așa Donna îl urăște, îl chinuie cu bănuielile ei insuportabile și nedrepte până l-a cunoscut ea, în splendida lui intimitate. Acum zarurile au fost aruncate. Nu rămâne decât să-i întindă plasa și să o convingă că se tolănește într-un hamac. Apoi ea va trage de sfoara capcanei și Donna va rămâne spânzurată, acolo sus, unde nu e durere, nici suspin... Sună, Donna îi deschise și o conduse în camera lor intimă, unde sporovăiseră de atâtea ori, unde își împărtășiseră cele mai picante, cele mai voluptuoase exprimări despre trăirile în preajma sexului opus, fie pentru îmbogățirea cunoașterii, fie pentru creșterea unei stări de excitație, ce-ți duce mâna pe sub prăvălirea domoală a sânilor, atenți și receptivi la impulsurile dinspre partea aceea secretă a lumii, ce le umple în chip misterios

labirintul buretos cu lapte. Dar sinceritatea amicitiei lor dură până în momentul când Helen îl uită pe Bobby cu ochii pofticioși pe pulpele ei albe, perfect modelate și niciodată suficiente pentru a stinge fluviul de curiozitate pentru continuările lor nevăzute, încă nedezvăluite sau dezvelite. Iar din noaptea sfântă, când Bobby i le cunoscuse și i le fluturase pe sus, și i le pierduse pe sub dânsul, în timp ce ea înălța imnuri de slavă providenței că pe lumea aceasta poate exista și fericire soră cu nebunia, din noaptea aceea, dialogurile liniștite, amuzante, de uciderea unui timp liber datorat poziției sociale a soților lor, deveniră un subtil joc de șah.

-Ca de obicei, amară, nu? întrebă Donna.

-Doar îmi cunoști gusturile, nu?

-Așa, să stăm jos, tihnite, relaxate, să facem și din această zi o amintire plăcută. Și ea va fi așa, cu cât tu vei fi mai sinceră, mai darnică cu mine, mai explicită, mai bogată în detalii.

-Ești nerăbdătoare, Donna?

-Deja a început să-mi fie cald... Hai, spune-mi, cum a fost? Ce fel bărbat este?

-Cine, tu?

-Helen! Nu mă fierbe, doar mi-ai spus că ai o întâlnire cu un bărbat de excepție, cunoscut la serata Wyllmei. Unul care o avea, se pare, destul de lungă pentru a nu fi purtată decât înhămată.

-Oh, Willy, da, un bărbat de visat când te masturbezi.

-Spune-mi, cum e, dar să nu uiți nimic, tu!

-La început a fost puțin aristocrat, puțin filozof, se pare că și scrie ceva. Mă analiza ca pe un fenomen ceresc. După o lungă așteptare, a trebuit să-i fac un vânt spre mine, pricepi?

-Și și?

-Ei, a urmat tacâmul introductiv, de altfel cunoscut, dar mitocanii, egoiștii, cei care se gândesc numai la senzațiile lor, sar peste această etapă binefăcătoare și-și fac introducerea instantaneu, așa cum și termină, noi trebuind să ne-o facem singure, după ce ei pleacă satisfăcuți.

-Da, Helen, așa e! suspină Donna, rememorând experiențele ei cu Bobby, experiențele răcite de propria ei stare plină de suspiciune și de lehamitea bărbatului înclinat să o pedepsească pentru ofensă.

-Și nu te-a durut?

-Ce?

-Cum ce? Burta, tu!

-Nu spuneai tu că o are de jumătate de metru?

-Ei nici așa! Am apreciat eu greșit. A fost o evaluare eronată. Tu știi obiceiul meu? Când simt că li se ridică, îi las să și-o proptească în cuibul dintre picioare. Se dansează excelent în poziția aceasta. Ritmul muzicii și al trupurilor te aduc în prag de orgasm. O dată am și juisat. Abia mi-am stăpânit țipetele ce dădeau să iasă din mine, și mimica feței ce trăda un fapt consumat. Accepturile astea ale mele îmbogățesc trăirile. Țipă adâncimile în tine. Ochii capătă o strălucire lacrimogenă. De aceea dansez cu ochii închiși.

-Povestești splendid, Helen! M-aș culca cu cineva.

-Ți-l cedez eu pe Willy! De câteva ori, nu mai mult. Nu vreau să mi-l răpești de tot. Tu îl ai pe Bobby. Eu nu am pe nimeni.

-Mai spune-mi, cum e în pat? Cât e de mare? Nu vreau ca după aceea să mă duc direct la chirurgie!

-Ei, cum e, cum e! E bine, tu! E o nebunie... Și cunoaște o tehnică! Oh, numai când îmi amintesc! Începe de sus, de la punctul sensibil, apoi își dă drumul ca un schior, năpustindu-se în, străfunduri, în timp ce eu zburam pe undeva printr-o stare inaccesibilă în mod normal. De altfel, nici nu m-am mai trezit decât după o jumătate de oră și atunci pentru că el o luase de la început într-o formă și mai plină de delicii. Ai să vezi tu, dacă te hotărăști. Mergem la el, împreună apoi eu găsesc o scuză să vă las singuri. Dar îmi rămâi datoare, să știi! O asemenea comoară nu se dă pe gratis!

-E prea îmbietor ca să-ți refuz bunăvoința. Uite, deja am palpitații.

CAPITOLUL 4

RĂZBUNAREA

Spre prânz, Helen își manifestă dorința să se retragă. Tot ce plănuise pentru lichidarea Donnei se desfășurase fără dificultăți neprevăzute. Reținerile habotnice, suprimate mai mult ca sigur de o abțință impusă de Bobby, saturat pentru cel puțin două săptămâni de modul absolut inedit în care-l obligase Helen să o facă, o încărcase pe decepționata doamnă Bart cu un sentiment întâlnit la oamenii care țin să se sinucidă cu orice preț. Ei bine, da, dorea cu ardoare să cunoască pe acest Willy nemângâiat, să-l seducă printr-o armonizare perfectă a sexelor pornite de la natură spre nebunii și să-l rețină apoi prin tehnici îmbunătățite până când bulgărele de zahăr al întâlnirilor clandestine va înceta să-i mai topească, fiind deja plini cu dulceața lumii până la refuz.

Obstacolul Helen nu va mai exista. Această femeie care l-a îmbrobodit pe Bobby cu arcurile ei de sirenă și tot instrumentarul de sunete ce-ar îndemna la orgii un cartier întreg, dacă ar putea fi transmise prin megafoane plantate la colțurile

străzilor,această femeie va pieri înecată în propriul ei butoi cu miere,în propria ei desfătare frauduloasă,pentru că cel care-i va pune capăt seducției va fi Bobby, Bobby al ei,șeful departamentului criminalistică.Să-l vedem -gândea Donna cu o efervescență alimentată de o ură în stare să veștejească și florile din glastre, cum își va ancheta propria sa crimă!Ha,ha,ha!Ce va face în momentul când frumoasa Helen va da ortul popii în cele mai înălțătoare și adânci perforații ce i le va aplica în starea aceea când simțurile necontrolate îl îndeamnă pe mascul să traverseze partenera până la gât!Ea,Donna,renunță de bună voie la Bobby pentru că în starea în care îl va aduce va deveni inutilizabil ca bărbat,renunță și i-o plătește pentru trădare,renunță pentru că el va fi deja un om mort,un criminal ce-și ascunde fapta și poate și victima,că mijloace are! Renunță pentru că nu a știut să o prețuiască,să o divinizeze,să o aduleze,da,pe ea,fata senatorului Wales care putea face partide mult mai bune,cu bărbați mai casnici,fără programe de noapte,fără descinderi pe la toate bordelurile,fără constatări pe la cadavrele descoperite pe sub poduri!Se săturase.Ea și-a dorit un bărbat ușor de controlat,în exclusivitate cu trup,sutlet și timp.Da,recunoștea,era o posesivă înăscută,dar pe lumea asta în derută proprietatea se apără prin orice mijloace.”Și în concepția mea,doamnelor de la clubul decepționatelor,bărbatul face parte din posesiunile femeii,da! El trăiește cu falsa satisfacție că o posedă, fără să-i treacă prin mintea lui înfierbântată de actul sexual că nu-i decât un sclav ce servește regina!”Plănuirile periculoase ale Donnei o înrăiau,o inspirau să găsească cât mai multe argumente în favoarea premeditărilor ei,cel puțin sadice.Și o femeie mușcată în fiecă clipă de șarpele invidiei,de construcții imaginative ilogice,saturate afectiv de sentimentul frustrării va fi dominată de spiritul revendicativ pentru ce i s-a furat,pretinde dânsa,și va lupta pentru corectarea nedreptății.Inflexibilă,impenetrabilă,închisă oricărei iluminări raționale,inconștientă,că,de fapt,este victima unui delir pasional cu manifestările lui de egoism,vanitate,nesiguranță,răceală în relațiile obișnuite,Donna devenise deja victima unui dezechilibru psihic,mascând cu greu o agresivitate,consecință a geloziei paranoiceCopleșită,deci,de această stare patologica îmbinată cu sentimentul de dragoste-captativă,dragoste-proprietate,dragoste-posesiune, personalitatea Donnei se degrada,deveni aberantă,egofilă,dublată de perversitate, rafinament,disimulare și violență primitivă.

Această violență primitivă,care va constitui pentru Donna o compensare orgolioasă,o va împinge să se arunce,îndată după plecarea Helenei,asupra mapei cu plicuri de corespondență și să înscrie cu mâna tremurândă următorul anunț ce avea să apară a doua zi la rubrica diverse a unui cotidian de publicitate:

„Domn neînțeles,nemângâiat,ignorat sexual,caut remediu pentru sporirea atractivității.Căsuța poștală 0032.Aștept oferte.”Donna știa că nici măcar din întâmplare Bobby nu va putea citi acest anunț,fiind plecat din localitate,iar observatorii lui,aflați la posturi,n-aveau de unde să cunoască numărul căsuței poștale.Spre seară primi un telefon anonim.

-Căsuța poștală 0032?

-Da,domnule!

-Oh sunteți o doamnă! Dumneavoastră ati dat semnalul acela de ajutor?

-Da,domnule.

-Trimiteți,vă rog,3000 de dolari pe următoarea adresă:Boston-post restant ALFA și în câteva zile veți primi antidotul.Garantăm succesul și primirea plicului la căsuța 0032.Alt telefon nu veți mai primi de la noi.Firma noastră nu se compromite cu escrocherii.

-Comandă fermă,domnule.Astăzi expediez suma.

Închise telefonul,apoi îl redeschise și formă numărul Helenei.

-Ai ajuns în cuibușorul tău?

-Doar mă auzi,draga mea.

-M-am gândit la propunerea ta.Se acceptă.Îți voi comunica ziua și ora.Tu poți deja să-l pui în temă pe Willy,așa,discret,ca o variantă de divertisment,cu împrumut o dată,pentru a putea face o deosebire între prestația ta de înaltă clasă,și o novice,o neinițiată,pusă doar cu fața în sus de 15 ani de zile,ca mine.Nepriceperea mea îl va face să te aprecieze și mai mult,să te adore,să te divinizeze,în sfârșit,să-l captureze definitiv.

-Donna,suntem prietene vechi.Nici chiar așa cum interpretezi tu! Sigur am să-i spun că am pentru el o femeie gata să se inițieze în tainele amorului.Vreau să te ajut și eu odată să ieși din carapacea unei căsnicii,pe care nu vreau să o comentez,să cunoști deliciile dragostei prohibite,oh,Dumnezeule,că proaste mai sunt unele femei.

-Ce vrei să spui,Helen?

-Nu e vorba de tine,Donna,tu te-ai deșteptat.Sper că te-ai deșteptat! Așa-i că te-ai deșteptat?

-Probabil că știi tu ce spui,Helen!

-Așa te vreau! Și a doua zi o să-mi mulțumești.Bine,aștept să-ți hotărăști ora și ziua.Până atunci voi căuta să-i implantez lui Willy ideea într-un loc de unde se șterge cu greu.

-Ești o scumpă,Helen,ești o dulceață de ananas! Pa,pa.Așteaptă-mi semnalul deșteptării la viață!Închise aparatul și se lăsă pe spate într-un șezlong.Era

mulțumită. Aranjase două lucruri importante. Nici nu bănuia frumoasa Helen, șerpoaica de pe Nil, Mesalina din speluncile Romei, care o ținu într-o răscolire sălbatecă, de la lăsarea nopții și până în zori, când întoarsă la palat îl sili pe împărat să o mai facă o dată, nici nu bănuia silfida, cu fundul spart, ce capcană i se întinde! Ha, ha! Fiecare pasăre, spune un proverb indian, pierde pe propria ei limbă. Helen va pieri prin propria ei slăbiciune pentru Bobby.

Peste două zile se întoarse acasă și nemernicul ei soț, obosit, tracasat de un instructaj dur, beștelit că nu este în stare să pună capăt molimei ce cuprinde nu numai Los Angelesul, ci întreaga America. Bărbații au înnebunit, se vor mai mult decât sunt și el nu poate întreprinde nimic!

Donna îl primi de data aceasta suspect de înțelegătoare, nu-i ceru să explice unde a dormit, singur în camera de hotel sau cu camarazii lui, nu-l supuse nici la tortura testului de fidelitate cu care-l verifica de ani de zile, cerându-i să se culce cu dânsa-de îndată ce intrau sub așternut, pipăindu-i sexul cu o mână de expert, ca să-i vadă gradul de duritate și de excitabilitate, apreciind în mintea ei obsedată de delirul geloziei dacă a înșelat-o sau nu, nu-i ceru nimic, ci dimpotrivă îi pregăti o atmosferă de încredere reciprocă, de grijă maternă pentru soțul ei drag, confruntat cu o problemă atât de gravă. Apoi zilnic trecea pe la căsuța poștală până când descoperi printre celelalte scrisori, un mic pachetel sau, dacă vreți, un plic mai mare. Îl dosi cu grijă în geantă și odată ajunsă acasă, cuprinsă de o stare de agitație nefirească, intră în baie, se încuie și-l desfăcu. Conținea două pliculețe pe care scria de tipar: *Vitaeterna* și pe celălalt *Vitaeterna stop*. Alături, un fluturaș de asemenea tipărit, cu posologia. *Vitaeterna stop* se ia pe cale bucală, în ceai, în lapte sau în bucate preparate atunci când pacientul consideră că sexul lui a atins dimensiunea dorită. ”Stimați domni, nu exagerați cu lungimea sculei, ea putând deveni inutilizabilă! Succes la femeii Noi vă asigurăm eternitatea lui”.

Arse ambalajele, instrucțiunile și ascunse prafurile în podul vilei, într-o ladă cu vechituri. A doua zi dimineața îi servi lui Bobby o cacao concentrată. Imposibil de depistat eventualul gust de *Vitaeterna*. Celălalt pachetel îl aruncă în w.c. și trase apa. Bobby, grăbit ca întotdeauna dimineața, cu gândul la programul încărcat al zilei, sorbi laptele cu cacao din trei înghițituri, completă micul dejun cu o felie de unt garnisită cu gem de zmeură, care-i plăcea la nebunie, Donna cunoștea această slăbiciune, și plecă la serviciu. Urmă ceea ce trebuia să urmeze. Subit Bobby se simți într-o dispoziție excelentă, cu un libidou crescut din senin. Seara, întors acasă mai devreme, încercă o drăgălășenie cu Donna, o îmbrățișare pe la spate, cu o apăsare disperată în despicătura aceea ce ia ochii bărbaților absorbiți de linia feselor în mișcare sinuoasă, născătoare de himere.

-Îmi pare rău,iubitule! se scuză Donna,tocmai mi-au sosit musafirii în dimineața aceasta.Peste o săptămână îți stau la dispoziție.O lăsă fără să mai scoată un cuvânt și se duse în birou,unde încercă să doarmă până dimineață.

Dar somnul îl prinse cu greu,ars fiind de o dorință nebună și atunci când ațipea se visa cu Helen,străpungând-o armăsărește.Spre ziuă își apucă membrul în mână,ca să-l mai potolească,și observă cu stupefație că ajunsese la o dimensiune demnă de un afiș publicitar pentru revistele porno.Se trezi puțin speriat.Ce dracu se întâmplă cu dânsul?Ah,și îndemnul acela nemilos de a răpune pe cineva până în străfundul străfundurilor!Devenise o jucărie în mâna unei forțe instinctuale nemaicunoscută până acum.Se ridică de pe canapea și descoperi stupefiat că nu poate ieși în lume cu un phalus în extensie continuă și într-o erecție ireversibilă.Căută prin sertarul biroului o panglică cu care își lega bidiviul de picior.La serviciu abia făcu față lucrărilor,mai plecă cu mașina de serviciu la câteva accidente suspecte de omucidere premeditată,apoi pretextă o migrenă rebelă și se retrase acasă.Donna îl primi cu indiferență prefăcută,dar pe ascuns îi studie podoaba în creștere și rămase mulțumită.Cunoștea trucul cu hățurile de la Helen,trase cu ochiul când Bobby se așeză la masă pe un scaun și constată cu satisfacție că pitonul hrănit cu papa regală tinde să vadă ce face genunchiul.Era bine.Se apropia deznodământul,se apropia pedeapsa capitală.Amanții aveau să guste în curând din cupa zeamă de cucută.

A doua zi începea week-end-ul.Bobby rămase acasă.Își făcea de lucru în birou cu niște dosare încurcate pentru a se expune cât mai puțin privirilor iscoditoare ale Donnei.Oiștea lumii continua să rămână umflată ca un salam și să adauge la ceea ce ajunsese până atunci noi potențe de speriat și o elefantă.Va deveni el,oare,un zoofil sau își va aplica o operație estetică?Minte de criminalist celebru,nu-și putea explica de unde luase cancerul?Informațiile lui,culese de agenți specializat.,levau existența pe piața neagră a unui drog megasexilic,dar de la a deține o informație și până la a te trezi tu însuți subiect al acestui flagel ce a împânzit America,era o cale întunecată,unde mecanismul lui de logician al crimei nu deslușea nimic.A o bănuî pe Donna de complicitate,de mână criminală,era absurd.Adică el,creierul marilor anchete din Los Angeles,să nu știe nimic,în timp ce soția lui să procure drogul,ca și cum l-ar cumpăra de la farmacie,și să i-l administreze!Exclus! Era prea limitată în domeniu.Chiar dacă i se suflase ceva de către agenții lui năimiți de dânsa,sau însăși Helen,din răutate femeiască,să-i fi mărturisit ceva anume pentru a semăna discordie între ei doi,discordie de pe urma căreia să profite,tot nu putea accepta o iscusință atât de

dezvoltată la Donna.Sau,poate, chiar Helen să-i fi pus la dispoziție nebunia asta de drog,îndemnând-o la crimă!Mințind-o asupra urmărilor ingerării medicamentului...Alerga pe piste care nu duceau nicăieri.Erau ipoteze bazate pe raționamente logice,dar nu putea exclude nici eroarea.Mai plauzibilă rămânea varianta Helen,și dacă va simți cumva că este mâna ei,i-o va plăti cu vârf și îndesat,pentru că acum este un om bogat,are cu ce să o răs...plătească!

În timp ce Bobby scotocea după mâna criminală ce-i provocase această infirmitate corporală,sau cel puțin îl arunca în categoria grea a oamenilor de tipul lui Jack Spintecătorul.Donna se retrase în baie cu telefonul și o sună pe Helen:

-E ora 10,frumoaso,te-ai trezit?

-Acum o jumătate de oră.Tocmai îmi servesc cafeaua și țigara mea preferată,știi tu,cu puțină aromă de plante miraculoase.

-Oh,mi-ar trebui și mie una,tu!

-Ție? De ce?

-M-am decis.Vreau să o fac azi și am nevoie de puțin curaj.Azi,la ora 6,după masă.Poți să mă servești?

-Bine,Donna,îi dau telefon chiar acum.El e disponibil oricând.Mai ales pentru o începătoare...Te va lua,să spunem,din fața magazinului de pălării de pe Avenue 7.Îți convine? E o stradă mai ferită,cu clădiri vechi.De altfel,pe acolo și locuiește.

-Ascultă,Helen.Un mic truc...Bobby este acasă astăzi.Lucreează în birou la niște dosare de-ale lui.Eu voi dispărea fără să mă observe și pe la șase și un sfert îi dai tu un telefon drăguț,așa cum știi tu,și-i spui că sunt la tine,la o partidă de remy și că va mai dura.Să nu fie îngrijorat.

-Vei fi servită Donna,la pat,cum se spune.

-Chiar așa și vreau.Un pat moale și o chestie tare!

-Oh,cât despre asta să nu te îndoiești nici o clipă.E verificată de mine.Numai vezi că e un bărbat cam timid.Știi,începe greu și niciodată fără încălzirea preliminară.Dacă îți mai povestesc mult,încep să fierb.Și cum sunt singură acasă,soțul fiind plecat după afacerile lui,m-aș duce eu la Willy în locul tău.

-Să nu-mi faci una ca asta,tocmai astăzi,când sunt într-o stare de excitație de neînțeles Poate gândul că o voi face pentru prima oară cu un bărbat străin îmi dă un val de palpitații de parcă aș fi virgină.

-Apoi și ești,tu,să știi!Fii sigură că Willy te va scăpa de tău vulgar.Să ai numai răbdare cu el. I-am spus câteva lucruri despre tine...

-Ce,nebuno?

-Că o să aiba probleme la introducere,dar că,dupa aceea,după ce va munci puțin,e posibil să-ți dai drumul,

-Îmi voi da,fii sigură.Apropo!Dă-i din când în când câte un telefon lui Bobby,sub un pretext oarecare și asigură-l că eu câștig partidă după partidă,sunt într-o formă excepțională și s-ar putea chiar să rămân la tine la noapte.

-Chiar vrei să o faci?

-Dacă mă voi simți bine cu Willy s-ar putea să nu-mi ajungă o partidă,două, pricepi tu,nu?

-Ești nebună.Donna.ești nebună de legat la pat!

-Te-am lăsat Helen!Se aude mișcare prin sufragerie.Ne vedem mâine,la mine, dacă voi mai ajunge acasă.Urează-mi noroc!

-Cum ți-am spus Donna,ești o victimă a abstenenței de până acum! Biata de tine! Bye-bye!Helen jubila.Visul ei devenea realitate.Își trecu palmele peste sâni într-o mângâiere vinovată,apoi îi săltă,forțându-le moleșeala și-i lăsa să cadă.Era un fel de pregătire.Undeva,în interiorul ei,unde se petrec atâtea minuni,niște mușchi zvâcneau de la sine.Se aruncă pe un divan,cu fața în sus,cu mâinile sub cap.închise ,ochii și se văzu cu Bobby lângă dânsa,pe dânsa,întrânsa.Oh,să nu-și consume încă imaginația de pe acum,să nu se descarce de dorința ce o macină de a fi și a rămâne toată viața lângă acest bărbat,își pierduse răbdarea tot așteptând. De dragul lui acceptase compromisul acela cu Willy p...lungă,de care abia a scăpat!Oh, doamne,ce monstruozitate mai poate crea natura! Așa ceva te poate ucide fără premeditare,dar Donna va fi ucisă cu!

Se ridică,luă din nou telefonul și formă numărul lui Willy.He,he,de când aștepta săracul un semnal de la dânsa!Acum îi va servi o variantă inedită,o promisiune de perspectivă optimistă și un înlocuitor temporar,așa ca un divertisment,ca un paleativ pentru potolirea ardorii lui,probabil chinuitoare.

-Alo! Willy? Helen la telefon,iată că te-am găsit! Ți-am promis că voi reveni? Am revenit.

-El...El...Hî,Hî!Scuză-mi,te rog emoția!Sunt copleșit.Aproape îmi pierdusem speranța.Mă uscam în tăcerea mea răbdătoare,jelindu-mi falnica mea bărbăție,de care nimeni nu are nevoie!

-Willy! Ascultă-mă! Am câteva probleme de rezolvat,apoi ne vom întâlni și vom discuta.Și dacă sorții fi-vor de partea ta...îmi este milă de tine! Așa un bărbat,cu o pregătire excepțională și pedepsit de natura vitregă la schimnicie! E strigător la cer! M-am gândit mereu la tine.Ai fost atunci atât de înțeleghător! Cine ar mai fi putut răbda?

-Mulțumesc Helen! Ai fost singura femeie care m-a ajutat realmente să gust din cealaltă jumătate de măr!

-Willy, îmi cer scuze pentru reticențele mele de atunci! Simțeam că nu voi rezista. Dar îți ofer acum o șansă. Am o prietenă, Donna. O femeie bine făcută, robustă, cu forme aerodinamice, ucigătoare. O dorință întruchipată coborâtă din Paradis printre oameni pentru a-i ademini și lua cu dânsa în cer.

-Vrei să spui că...în sfârșit, de ce mi-o descrii așa? Eu pe tine te iubesc din seara când am dansat un singur dans...

-Willy! Ai răbdare, îți vreau binele! Eu numai te stârnesc, numai te aduc pe marginea prăpastiei și te las acolo, ori această femeie te va lua cu dânsa, ea însăși fiind o prăpastie fără fund. De ani de zile de când ne cunoaștem și ne confesăm, ca femeile, mi se plângea că nu a satisfăcut-o nici un bărbat, ca și-ar da și viața dacă s-ar găsi cineva să ajungă până acolo unde se sfârșește sexul ei! Să simtă măcar o dată că moare în...ce ai tu din belșug. Și atunci m-am gândit la tine. În fond v-ați face un serviciu reciproc. Ar fi un fel de dezvirginare, de descoperire a unor ținuturi pe unde nu a călcat „picior” de om! Te-ai termina și tu o dată de intrat, s-ar simți și ea o dată umplută în întregime. Ați fi poate o pereche care nu numai că se suportă, dar se și potrivește, în sfârșit, o teacă pentru sabia ta care se va opri în mâner și nu în fundul de sac. Îmi scuzi limbajul poate nepotrivit, dar vreau să te conving de avantajele acestei oferte poate unice, pe aici, prin Los Angeles. Asemenea femei se găsesc foarte greu.

-Știi eu ce să spun, Helen? Începi să mă convingi.

-Și încă ceva. Din cauza profunzimilor ei sexuale niciodată pipăite, a devenit puțin sadică. Îi place la nebunie o partidă care să semene cu un viol. Îi place să fie luată prin surprindere, să mimeze că se opune, să țipe ca mușcată de fiare, dar în realitate să juiască perpetuu, fără oprire, să se delecteze copios, să moară de mai multe ori...Îți servesc niște secvențe, de la dânsa aflate, pentru a ști cum să o faci fericită. Putină brutalitate nu strică la nimeni! E un fel de benzină aruncată pe foc. Îl va întei!

-Helen! După cum mi-o descrii tu, sunt deja în erecție. Fie! Va fi pentru mine o experiență poate capitală. Din cauza situației mele speciale Mi se va permite, în sfârșit, să cunosc marginile desfătărilor! Ești o bună prietenă, Helen.

-Deci, la ora 6 o aștepti în fața magazinului de pălării de pe Avenue 7. Ea nu te cunoaște, tu nu cunoști. Vei vedea o femeie drăguță în vitrină. Te vei apropia de dânsa și-i vei spune: Donna? Ea te va întreba: Willy? Apoi știi ce ai de făcut.

Ah, încă un amănunt. E pudică! Când începeți hârjonelile, stinge lumina. Eu i-am spus câte ceva despre tine, dar tu trebuie să-i servești surpriza! Și ca orice

surpriză nu trebuie deconspirată decât la momentul potrivit...Succes,Willy! Și fii dur,cum ți-am spus.Mâine după-amiază să-mi dai un telefon și să-mi spui cum a fost.Poate mă încumet să te caut odată! Bye!

Sâmbăta aceasta,care avea să marcheze întorsături neașteptate în destinele eroilor acestei cărți și nu numai,trecu greu pentru fiecare dintre ei Willy Haddix,bărbatul marginalizat de societatea femeilor,aruncat departe de interesul lor sexual,silit să descopere mecanismul invizibil al atracției sexelor,ca pe un mijloc de potolire a instinctelor ce urlau în el,de judecare la rece a unui proces atât de cald,se trezi pe nevisate cu o plească documentară și după cum i se descrisese „exemplul viu”,poate chiar cu o parteneră capabilă să-i secătuiască și ultima urmă de interes pentru o prestație epuizantă,nu numai ca atractivitate practică,dar și ca problematică științifică.O burtă sătulă nu se va întreba niciodată din ce fel de alimente au fost preparate bucatele! Singura preocupare a omului fiind doar menținerea acestei plinătăți.

Se gândea mai de mult la asemenea existențe intrinsece în labirintul încă nedezlegat numit relație bărbat-femeie,dar un cercetător nu va pune niciodată concluzii fără anticipația unor îndelungate experimentări.Altfel,erorile te pasc la fiecare cuvânt.E ca și cum ai descrie forma megalitului de pe Marte,mesajul ce-l transmite,dimensiunile lui văzute doar cu ajutorul sondelor spațiale.

Începu să facă pregătirile de laborator: un alcool fin, pentru gusturi rafinate și învigorarea îndrăzelii,uscături și săraturi premergătoare unui pahar cu șampanie,un borcănel cu unguent de cea mai bună calitate,cu lubrefierea garantată pentru 30 de minute,cât și pentru depășirea cu ușurință a infantilismului de care vorbea Helen.Jaluzelele trase la ferestre,eventual și obloanele, pentru amortizarea manifestărilor extazice la forțarea porților și a luptelor interioare.Flori în vase creează o atmosferă sărbătorească,ordine și curățenie,amănunte la care femeile sunt foarte sensibile.Pe măsuta dintre fotolii,serviciul de cafea și o revistă „Playboy”.O deschise la o pagină unde știa o poză sexy,pe care numai privind-o te descheiai la pantaloni!Probă edificatoare.Vâna virilă,vâna-mamut,vâna depresiei sale de fiecare zi,zvâcni spre zenit.Era pregătită,era încărcată cu praf de pușcă...

„Răbdare păpușo! Diseară voi executa o canonadă soră cu moartea!”

La ora 6 fără un sfert străjuia deja vitrina cu pălării.La ora 6 fără trei minute o doamnă demnă de urmașele Evei,picior bine clădit,pantofi negri,fantasy,toc înalt,gleznă bine sprijinită,pulpe albe,neatinse de dogoreala înnegritoare a soarelui de vară,cu atât mai pline de prospețime,genunchi rotunzi,fără ondulații

necioplite,coapse...ce se puteau doar deduce sub materialul unei fuste ce arunca peste trupul femeii un văl din fire de mister.Tors solid,bătut din esență tare, rezistent,bust cu conicitate accentuată,cu o bază ce inspira bogăție carnală,o adevărată mină de senzații ce trebuiau doar eliberate din îmbrăcăminte lor înșelător de omenească.În sfârșit,îi căută fața,învăluită de o podoabă capilară menită să-i reteze puțin din rotunjimile ce te puteau duce cu gândul la o femeie prea plinuță,ochii mari,căutând necunoscutul.

-Donna? întrebă Willy aproape convins că întrebarea nu mai juca decât un rol de parolă.

-Willy? veni răspunsul ei,parcă ușurat că întâlnirea ar fi putut fi ratată.

Atât își spuseră.Doar atât,apoi el îi făcu un semn cu ochiul,ce trebuia interpretat ca un îndemn la discuție,și o porni pe trotuar înainte.Donna îl urma manifestând o indiferență perfectă.La a 10-a clădire se opri în fața unei vitrine cam prăfuite,unde zăceau în neorânduială articole de papetărie.Pe ușă un afiș: Magazin închis pentru renovare.Aici locuia el,deasupra,la etaj.Donna îl ajunse și el îi suflă în șoaptă privind cu interes fereastra: Vii după mine în gang și urci scările din dreapta.Te aștept în prag.Mai întârzii puțin.Discreția este mama înțelepciunii.O lăsă privind la cutiile cu creioane și dispăru.

De două ore,Helen amortise în patul ei lat,cu ochii la pendula din peretele împodobit cu o tapiserie mexicană.Bizoni firoși,cu coarnele în pământ, scurmând țărâna cu copitele,stăteau parcă gata să iasă din lucrare și să năvălească peste dânsa,să o calce în picioare și să pună capăt așteptării ei explozive încă de dimineață,după convorbirea cu Donna.Dereticase prin câteva camere,dar îndeosebi aici,unde avea să-1 primească,făcu o baie îndelungată, pentru sensibilizarea fiecărui por din piele,își îngriji cu deosebită atenție părțile intime,aducându-le într-o formă plăcută cunilingului,dacă Bobby va avea chef să o facă,își mai admiră satisfăcută corpul ei înzestrat cu toate atributele seducției,el întrunind idealul perfecțiunii,se aerisi după prânz printre tufele de albăstrele cățarate pe gardul viu ce înconjura grădinița ei japoneză,cu flori rare,și spre ora 4 se aruncă în pat.La 6 și cinci minute îl sună pe Willy și acesta îi răspunse scurt:„Urcă acum scara.Deja sună la ușă,pa!” Șoricelul intrase în capcană! Drumul spre Bobby era liber.Cu mâna tremurândă formă numărul lui și așteptă.La al treilea semnal îi răspunse:

-Casa Bobby Bart!

-Cine sună,vă rog?

-Helen,Bobby...

-Oh,tu! Mă gândesc de astă noapte,cand te-am visat făcând dragoste cu mine,la posibilitatea de a ne vedea undeva.Și nu găseam unde.

-La mine,scumpule,la mine! Soțul meu e plecat pentru o săptămână.

-Da,dar nu știu ce să fac cu Donna!

-A fost la mine acum o jumătate de oră și a plecat la club,spunea ea...

Împlinirea unui vis,venită ca un trăsnet,îl amuți o clipă pe Bobby.Emoția îi strangula vorbirea,iar phalusul căpătă fulgerător o duritate metalică.Ajunsesse deja la 25 cm la ultima măsurare.

-Alo! rechemă Helen,de ce taci?

-Tremur tot numai la gândul acela...

-Și eu! Vino! Nerăbdarea mă sufocă! Am să-ți spun mai multe.Te ador! Te vreau acum! înnebunesc! Bobby!Comisarul Bobby Bart se trezi un civil de rând.Nu mai avea însemnul forței pe față,ci cel al suferinței înspăimântătoare,al gândului torturant:„mâine ce va mai fi cu mine?Toate raționamentele i se învălmășeau într-o nebulozitate indescifrabilă,singurul subiect ce-l domina,ca o obsesie,rămânând sexul lui încărcat și împrumutat parcă de la membrii clubului „Megasex”.O calamitate! Și o dorință pe măsura penisului,de a pătrunde în ceva,de a sparge,de a rupe...Și acum Helen,troiana,femeia cu fundul cel mai frumos din lume,îl implora să fugă la dânsa.Ah,regina celor mai nesperate vise,așteaptă numai!Își priponi berbecul,care trebuia strecurat în alcovul Helenei fără a fi văzut.Apoi îi va cere să lase storurile,desigur.Își puse un costum ușor,fără să mai realizeze mișcările dezordonate ale mâinilor,bătăitul genunchilor,bătăile nebunești ale inimii.Din miile de cuvinte,de noțiuni,de formule și teoreme,șterse acum cu buretele din conștiința lui,îi mai rămăsese pe limbă un singur cuvânt: Helen!Încuie ușa de la intrare,ieși în stradă,coti la stânga,una,două porți,împinse,păși pe aleea cimentată spre ușa de la casa Helenei,ca un somnambul.Se întoarse mașinal,aruncând o privire profesională peste stradă.Nimeni.Lumea plecase în week-end.Foarte bine! Sună.Și ușa se deschise imediat,ca și cum cineva ar fi stat la pândă în spatele ei,dacă nu cumva,chiar o fi stat...

-Helen!

-Bobby!Cei doi fericiți căzură îmbrățișați peste ușa care se închidea singură în spatele lor.După un lung sărut,avans la o dulce splendoare ce va să vină,ținându-se strâns de mână;Helen înainte,trăgându-l după dânsa spre dormitor,Bobby urmând-o ca un fluture lipit pe o panglică capcană,ajunseră într-un spațiu fără cer,fără depărtările universului plin de întrebări,ei singuri cu sufletele lor,pâlpâind ca o stea îndepărtată,cu trupurile lor apărute din nimic și ajunseră

acum să se reverse unul peste altul,să ardă ca o flacără izbucnită din aceeași dorință de contopire și de reconstituire a unului primordial.

-Bobby! Scumpule! Mă sufoci!

-Helen,zeitate,salvează-mă! Ia-mă cu tine,prin tine,în Olimp!

-Oh,ce poetic,Bobby!

-Tu mă inspiri,tu care ai inspirat întreaga antichitate,pe legendarul Homer.

-Strânge-mă! Cunoaște-mă! Pipăie-mi carnea,desfată-te cu sânii,ia-mi-i în gură!

În noaptea aceasta vom scrie amândoi cel mai desăvârșit poem de dragoste, rondelul răzbunării,Bobby...!

-Ce vrei să spui,Helen?

-Să ne desprindem din noi,câteva minute,să coborâm în lumea mizeră a trădării,a mișeliei,a nrecunoașterii,a slăbiciunilor trupești,să ascultăm împreună vocea adevărului crud,iată telefonul,ascultă aici,fără să scoți un sunet,eu voi vorbi din sufragerie.Bobby! Nici un sunet.Promiți?

-Da,Helen! Ce mai înseamnă și asta!?

-Vei cunoaște de îndată răspunsul.Așteaptă! Helen ieși din dormitor,la alt telefon și făcu numărul lui Willy. Când auzi deschiderea aparatului spuse:

-Willy!Scuză-mă!Știu că deranjez,dar vreau să-i spun ceva important Donnei.

Dă-mi-o,te rog!

-Bine,poftim,e lângă mine.Abia suntem la aperitive,știi tu!

-Da,Helen! Ce s-a întâmplat?

-Nimic,scumpo!A fost un telefon de asigurare că totul merge cum ți-ai propus.

Îmi doresc foarte mult să te simți și tu o dată bine.

-Deja m-a cuprins vraja,tu.Gata! Lasă-mă! Bye!

Când Helen reîntră în dormitor,Bobby căzuse într-o stare de prostrație.

-Ei,Bobby? Sper să nu-ți mai faci procese de conștiință.Putem petrece în liniște.

Se duse și i se așeză în brațe,agățându-i-se de gât,electrocutându-l cu gurguii sânilor,parcă și ei în erecție,astupându-i gura cu buzele ei senzuale,umede, dulci,amețitoare,vrăjite,luătoare de minți.Acum Bobby realiza de ce Donna nu-l mai asasinase în ultimele zile cu sâcâitoarele ei întrebări-chestionar,de ce îi refuzase accesul conjugal,inventând musafiri neașteptați,lăsați acum la coșul cu minciuni.În sfârșit,delirul geloziei o transferase în delirul răzbunării!Căteaua! Apoi,subit,ieși o clipă din vraja răsturnată pe șinele său adormit de femeia ce-i căuta acum cu gura pielea gâtului și din inconștient îi țâșni spiritul polițistului,logicianului,strategului.

-Helen? Despre care Willy e vorba?

-Despre Willy Haddix,la care m-ai trimis tu să-mi dea o gaură în burtă.

Donna mi-a cerut să-i procur urgent un amant și cum eu nu aveam altul la îndemână,decât pe tine,i l-am recomandat.Acum cred că-i măsoară lungimea curiozității cu propria ei burtă,după câte am înțeles,flămândă,aprinsă,dornică de un adulter,ca peștele de apă!

-O s-o ucidă,Helen!

-Nu! E un bărbat înțelegător,un intelectual de rasă.Își cunoaște infirmitatea.Vrea doar să simtă mirosul de femeie,din când în când,să ia cunoștință de misterele noastre și să le scrie într-o carte.Apoi îi coborî din brațe și începu să-l dezbrace de cămașă,să-i coboare palmele pe piept în jos,spre centură.

-Helen,să facem întuneric,e mai intim.Vreau să te descopăr centimetru cu centimetru prin ochii degetelor.Femeia nu bănuia nimic.Era dorită de el și îi îndeplinea orice gust.Trase draperiile,întunericul îi învălui și ei trebuiră să se caute,să se găsească,să se despoaie de incomoditățile vestimentare,să intre în transa plecării din realitățile planetei acesteia blestemată să cultive suferințe vii.Pluteau acum prin locurile necălcate de picior omenesc și luntrea lor avea sâni și avea coapse salvamar;printre ele,brațele încordate ale bărbatului.

Coardele vocale imitau gemetele sirenelor din legendă,ce chemau la ele marinarii sătui de masturbație,pentru a-i pierde în pânțele lor nesătule și nemuritoare,pentru a-i salva de la furtunile mărilor și vieții.Helen încercă să apuce cârma cu mâna,dar Bobby se rostogoli într-o poziție strategică de unde să o scoată la momentul crucial.Și în timp ce-și băgă capul între picioarele Helenei,picioarele ei metereze,stavilă în fața năvălitorului,și căuta piscul muntelui Venus,pentru a o fierbe în suc propriu,pentru a o înnebuni și a o face să strige la toți zeii ce-o lăsaseră pradă marilor plăceri,Bobby,mașina lui de găsit lungimea infinitului,realiza că femeia ce răsufla acum greu,ce-și saltă trupul de parcă ar fi pe jar,pusese la cale suprimarea Donnei pentru a rămâne singură în fața lui,omul nemulțumit,dezorientat,dezgustat de o stare permanentă de contradictorialitate conjugală.

O luptă acerbă se dădea între binele ce i-l procură Helen și spiritul lui primit în dar de la generațiile care au murit pentru dreptate și adevăr.Și totuși,dacă frumusețea ciupercii,petele ei de culoare desăvârșită,ascund veninul ucigător,ce mână criminală l-a desființat ca bărbat,pornindu-i fluviul acesta de p...care nu se mai oprește? Helen nu putea să-și mutileze bărbatul viselor sale.Ea era sătulă de monstruoziități sexuale!Un țacănit muzical i se auzi sub frunte și mașina rațiunii i se bloca.Peste creierul lui întunecat de nereușită,năvăli ca o hoardă strigătele hormonilor.Phalusul îndoit sub dânsul,așa cum stătea pe burtă,buzele gurii sale mușcând a joacă din pomul oprit,cu mirosul florilor de măr ațâțându-i instinctul

primar și dezarmându-i răbdarea asupra sa ca un flux secret de transformat omul în fiară. Strigătele disperate ale Helenei, ce-l îndemnau la omucidere, la ruperea zăgazurilor spre grădina tuturor bucuriilor, îl porniseră să urce cu gura spre craterul ombilicului închis la sosirea pe Terra, și tot așa, târâș, alunecând ca un șarpe pe pielea umedă a divinului pântec ce ascunde secretul vieții, ajunse să-și culce capul pe sâniile femeii, ca să-i sugă gurguii răsculați, să înțeleagă că a sosit momentul acela când începe căutarea absolutului. Pântecul Helenei zvâcnea frenetic, glasul ei cerea mântuire: „Hai, dragule, intră odată, că mor!»

Mâna bărbatului scoate de sub dânsul arma crimei, caută febril poteca inundată cu elixirul tinereții veșnice, face câteva incursiuni încununate cu laurii înaltelor aprecieri ale Helenei:

-Bobby! Mor de plăcere! Bobby! Mă ucizi cu stilul tău mortal! Ah, Bobby, mai adânc, mai dușmănos, te vreau până în plasele, Doamne, ce-i cu mine? Doamne, ce p.... ai! Bag-o! Bag-o toată! Cuvintele îi făceau bine, o excitau la culme și acum le folosea imprudentă, fără să știe că scula lui Bobby, cu care se delectase rândul trecut, devenise acum un dinozaur. Bărbatul, în culmea nebuniei, el însuși ajuns anexă la o mașină infernală ce pompa de parcă scotea petrol, se angaja sălbatic, la îndemnurile neștiutoare ale femeii, pe drumul fără ieșire. Cei 25 de cm de carne vânoasă, ca un baston de polițist, fură împinși mașinal, din vrerea sexului și pofta Helenei, nu din ordinul lui, până ce pubisul lui se lipi de cel al Helenei, care țipă odată lung:

-Auuu, Bobby, m-ai omorât! Mai pătrunse în ea de câteva ori, în virtutea inerției, într-un iureș de final, care se doved, dramatic, îi plăceau ruperile ce deschideau cale liberă spre Dumnezeu știe unde, până ce simți că un lichid cald îi inundă pubisul și că frumoasa Helen încetase să mai respire.

Se trase îndărăt speriat, trezit dintr-o comă sexuală catastrofă. Sări din pat pentru a căuta pe peretele de lângă ușă întrerupătorul electric. Îl găsi după multe bâjbâieli și căutări, îl răsuci, lumina inundă camera și în fața ochilor săi holbați apărură încă o femeie ucisă în aceleași condiții cu cele 75 de cazuri cercetate de dânsul până atunci! Luă receptorul, făcu un număr și după câteva clipe ordonă:

-John! Bart la telefon. Ia un echipaj și vino în strada Avenue 5. Să vină și o ambulanță. S-a comis o nouă crimă megasexă. În 15 minute, locotenentul John de la departamentul de criminalistică își făcu apariția. Bobby îl așteptă căzut într-un fotoliu, negru la față, mut.

-Să începem, domnule Bart?

-Da, puteți începe! Oamenii de pe ambulanță intrară în alertă, ridicară moarta de pe patul răscolit și însângerat, ca după o bătălie cruntă și o așezară în mijlocul

dormitorului. Bobby urmărea mișcările polițiștilor la lucru, modul cum se făceau fotografiile în cea mai deplină tăcere. Pletele lungi ale Helenei îi atârnavă pe marginea tărgii. Bobby ceruse băieților să o mai lase puțin, să o privească, să memoreze figura aceasta de femeie-unicat, să o poarte apoi cu sine în zilele lui negre ce vor urma, capul Helenei rămânându-i ca singura lumină ce o să-i însoțească existența incertă.

-Domnule Bart! observă locotenentul, sunt amprente de sânge pe perete, spre saltăr. Să le ridicăm.

-Nu mai e nevoie, John! Sunt ale mele.

Donna Bart, femeie la 35 ani, trăia din nou fiorii adolescenței lângă acest bărbat distins, curtenitor, de o amabilitate ce putea trăda timiditatea sau viclenia.

Atmosfera de vinovăție, dacă așa ceva i se potrivea acum, o înfiora plăcut, starea de clandestinitate o epata până la tahicardie, producându-i o transsudatie abdominală. Formele ei carnale erau analizate de Willy cu minuțiozitate, ea observă interesul lui pentru femeia dintr-însa încă nedezvăluită, încă nepusă pe lama microscopului pentru descifrarea originii seducției, și făcea tot ce se poate pentru sporirea gradului de penetrație a ochiului critic cu care Willy era înzestrat. Corpul ei durduliu nu putea decât să incite la deșurubarea aparențelor carnale, la spargerea barierelor protocolare prezente între doi virtuali amanți, aflați la începutul unui drum ce ducea la un moment dat pe câmpul alb al unui cearșaf apretat. Aperitivele alcoolice înlesneau crosul spre acest final, construit în minte încă de la început. Donna aruncă de pe dânsa treptat pojghița de gheață a bunelor cuviințe, lăsând să i se expună armele de foc, convinsă că bărbatul, inamicul public al femeilor, va capitula la simpla lor vedere, iar aprinderea fitilului ce permite aruncarea în aer a întregului eșafodaj al decenței de complezență o va face chiar el. Dialogul trena între formulele de cunoaștere reciprocă, se schimbau banalități și argumente în favoarea prezenței lor într-o cameră comună de unde puteau ieși cu un tonus suficient pentru o săptămână. Își mărturisiseră dezamăgirile, ca o spovedanie pentru iertarea păcatelor viitoare și nu trecute, iar acum se epuizaseră. Urma programul de revigorare spirituală.

-Donna! Mi-aș dori o prietenă de suflet.

-Și cum se face că un bărbat ca tine n-a găsit pe nimeni până la vârsta aceasta?

-Mi-am imaginat că Helen ți-a spus câte ceva despre mine

-Firește că mi-a spus. Altfel nu eram aici. Mi te-a prezentat ca pe un tip bine în toate.

-Doar atât?

-Ei,și că ai fi puțin brutal,puțin grăbit,în sfârșit,cu o prestație sexuală de clasă.

Ceva care nu se uită ușor și după care rămâi cu sechelele...repetiției.

-Ceva,ceva este adevărat în toate acestea,dar despre defectele mele nu ți-a spus nimic?

-Poate e mai bine să te cunosc personal,decât să aflu de la alții.

-Donna,înainte de a te îmbrățișa,fiindcă îți mărturisesc sincer fac eforturi mari să nu încep...

...Și eu fac eforturi asemănătoare ca să scurtez introducerile! completează Donna,cu obrajii deveniți aureolari după două pahare de șampanie.

-Crezi că nu vom avea de suferit? Soțul tău,asa cum este el,are orașul împânzit cu spioni și va afla negreșit de relația noastră.

-Soțul meu are păcatele lui,pe care și le ispășește chiar în aceste ore de stupefacție pentru dânsul.

-Nu vreau să întreb nimic.Tu știi mai bine.Aș fi fericit să nu te dezamăgesc,să nu fugi de la mine ca împușcată,după ce vom intra în pat.

-Dar ce se va întâmpla acolo? Chiar îmi provoci curiozitatea.

-Mai bine să sting lumina,Donna.Întunericul apropie și dezleagă mai multe mistere decât lumina artificială.

-Devii practic.Carnea are limbajul ei,indescifrat și se înțelege mai bine decât orice,negociere verbală..Se ridică de pe locul său nepărăsit de o jumătate de oră pentru a o învălui cu brațele pe la spatele fotoliului,a-i răsturna capul și a-i căuta gura.Îl primi cu buzele întredeschise,cu limba jucăușă.Avea obrajii catifelați, parfumați,părul moale,mătăsos,și o intenție de contraofensivă abia mascată.

Venise la el să se răzbune pe Bobby,să se desfete,să o întreacă pe Helen în exacerbaria feminității,să o pună în umbră și să-i cucerească omul acesta care o putea răzbuna de câte ori avea chef.Văzuse și auzise destule până la vârsta aceasta.Nu mai era o adolescentă,gâsculiță,cu vaginul înfrigurat de ce o să pățească când va fi să înfrunte destinul lui de primitor.E drept,nu avusese copii,probabil din cauza lui Bobby,dar asta nu schimba nimic în potența ei de femeie capabilă să înghită pe acolo și un submarin,dacă se gândea bine la diametrul trupului ei.Urmărise în nopțile ei de singurătate,când Bobby servea liniștea și siguranța publică,atleți ai sexului pe micul ecran,își încerca intrarea cu doua degete,și nu găsea vreun impediment care ar fi făcut-o incapabilă să înghită tot lotul orgiac la un loc.Portretul viril făcut de Helen omului ce o descheia acum la bluză părea să fie exact ce-i trebuie.Dacă Dumnezeu o făcuse robustă,nu prea frumoasă,dar impunătoare prin greutatea sa tonifiantă,ea nu avea nici o vină.Și dacă devenise rea ca o viperă și posesivă ca un avar,cauza era probabil

insatisfacția ei sexuală, foamea trapului ei, ce nu se sătura decât cu porții duble. Și dacă o terminase pe Helen, probabil la ora aceasta, prin pedepsirea a doi delincvenți și printr-o metodă servită de mass-media, incapabilă să înțeleagă grozăvia armei cu care hrănea zi și noapte mințile oamenilor, meritul era al minții ei. Nu degeaba era nevastă de polițist. Realizase un omor perfect, imposibil de depistat vinovatul moral. Măine, la club, probabil că va auzi ecouri, dar nimeni nu va putea proba nimic. Într-o lume unde molima grandomaniei sexuale se întinde ca pecinginea, cine mai poate depista de unde provine microbul?

-Știi și eu să te dezbrac, domnule Willy! amenință ea drăgăstos.

-Bărbații, Donna, nu arată agreabili în pielea goală. Au forme dure, colțuroase, păroase. Eu sunt un păros dezagreabil. Voi stinge totuși lumina cu regretul că nu te pot contempla. Simt că am în brațe un concurent demn de invidiat.

Willy începuse să se încingă. Imaginația i se derula ca cifrele de pe ecranul unui vitezometru montat pe bordul unei mașini de curse. Dintr-un salt fu lângă șaltăr. Răsuci butonul și se întoarse. O regăsi pe Donna așa cum o lăsase, scufundată în fotoliu și numai în sutien.

-Crezi, Donna, că voi reuși să ți-l scot?

-E simplu. Se trage în sus...oh, singur, fără mine...Restul îmi aparține...

-Dai și la alții? O simți cum se ridică din fotoliu, cum foșnește, oh, foșnetele acestea excitante, instrumente sonore de privit în întuneric, de creat femei goale alergând pe creierul bărbatului, sfârâind ca o tigaie încinsă, unde se prăjesc ochiuri. Rămase și el dezbrăcat. Nu dorea să mai ascundă nimic, să mai păcălească pe nimeni. Când îl va descoperi, când i-o va lua în mână, dacă are obiceiul acesta de control preventiv, îi va cere să ajungă la o înțelegere omenească.

-Willy! Știi jocul acela din copilărie, când alergam prin parcuri strigând în glumă: prinde-mă și f...-mă!

-Îl știi, Donna, și voi încerca să te prind. Porni în direcția de unde venise provocarea, de unde se auzeau pași fugind pe covor, scaune mutate. O umbră fantomatică străluci la lumina orașului lăsată să intre cernută prin sita perdelelor. Știa unde să se ascundă: pe sofa unde o cunoscuse pe Helen, până în momentul când sărise jos să pună muzică. Se apropie emoționat de locul acela fulminant. Va fi din nou respins la descoperirea mastodontului ce-i zvâcnea ca un piston de camion „Diesel”. Aventura începea palpitant, ca orice aventură, ca orice joc de noroc cu miză mare. Destinul lui nehotărât încă stătea ascuns după ușă, atent la ce se va întâmpla pe canapea. Se apropie de centrul atracției universale, femeia gândurilor noastre de fiecare zi, se apropie de această ofrandă cerească dăruită lui pe neașteptate, subiectul viu al meditațiilor lui sterile, nicicum

cuprinse într-o definiție ce-ar fi dorit-o cuprinzătoare. Pendula, în cartea la care lucra, între metafizic, studii religioase, etnografie primitivă și teoriile lui Freud, pendula și își brutaliza membrul viril întrebându-l ce vrea de-i scurtează nopțile, umplându-i-le cu fantasmagorii erotice.

Venise momentul să constate singur misterul ce i se refuzase de fiecare dată, nici o femeie neîngăduindu-i să o cunoască în profunzime, să se piardă în ea până acolo unde, presupune el, se află miracolul. Descris, într-adevăr, de medicină, ca un lăcaș unde se întâlnesc niște trimiși ai femeii și ai bărbatului, niște trimiși microscopici de mesaje enigmatice, dar atât și nimic mai mult. Aici i se închideau ferestrele minții, spre aici bătea știuletele lui cabalin, să-și pună, probabil, corespondența trimisă de Adam, spre toate Evele lumii.

Toate aceste gânduri îi fulgerară prin mintea lui mereu scormonitoare și mereu nesatisfăcută în drumul spre canapeaua cu secretul facerii ascuns undeva, unde în noaptea aceasta, fie ce-o fi, va sparge ușile visteriei și va intra să-l cunoască.

O găsi goală, blândă, în așteptarea uciderii ideii ce o adusese aici. Viața și tinerețea ei pe sfârșite trecuseră pe nesimțite, fără să aibă parte de senzații potolitoare, pierzându-și anii într-o pază obositoare a unui om ce o înșela. Ah, ce târziu descoperise poate fața cea mai senzațională a existenței!

El îi prinse sânii moi, răsfirați pe suprafața lată a cutiei pectorale, trimișii lui Eros să anunțe că prin preajma lor se află raiul de pe Pământ, ea îl prinse de mâini, de umeri, trăgându-l peste dânsa. Senzorii de pe suprafața pielii lor alergau înnebuniți din cap până la picioare, buciumau din trompete arhanghelice că se apropie sfârșitul lumii, se rostogoleau pe alunecușuri neștiute până atunci, zdrobindu-și înfățișarea, transformându-se în armonică și armonizându-se, în același timp cu niște câmpuri de forță ce le distruseră complet sistemul de orientare. Haos general! Nici o opreliște pe câmpiile din Eden! Nici o pază, nici o rațiune pe acolo, care să le facă din deget, care să le citească versete din Coran să le amintească de zilele de post sau de Ramadam!

Stăpânii acestor minuscule celule ce compun omul pluteau liber, gură la gură, limbă contra limbă, carne frământată contra carne frământată, mângâieri nesăbuite și aprinzătoare de focuri, întâmpinate cu mușcături și contorsionări inimaginabile ale trupurilor decise să afle, să strige, să urle, să se brutalizeze reciproc, să scoată din ele, din adâncurile lor ascunse de forme pipăibile, nepipăibilul! Voluptatea voluptății, esența esenței, necunoscutul păcatului original pentru care suferim cu toții fără să știm de ce!

-Ești un urs, Willy! își exprimă Donna figurativ suferința trupului bărbătesc ce-i apasă ființa, sufocând-o.

-Ești un lac, Donna! îi răspunde Willy, în care mă scufund, aș vrea să strig după ajutor, dar nimeni nu mă aude...

-Înoată, Willy, înoată! Șarpele Boa caută prada să o hipnotizeze, să o înghită, să o digere. Donna îi simte lungimea incredibilă. Se cutremură și întrebă cu sufletul la gură:

-Willy! Ai înghițit *Vitaeterna*!

-Nu Donna. E naturală, e de la mama, e pacostea mea, e crucea mea din lemn de stejar, e cauza singurătății și suferințelor mele. Dacă și tu mă vei alunga...

-Nu, nu te alung! Sunt prea excitată, în prag de nebunie. Să încercăm cu prudență... cu răbdare! Doar nu vrei să mă omori! Știi, Willy, că mă poți omori? Vai cum îmi bate inima! Ascultă numai!

Bărbatul o ascultă, punându-și urechea pe sânul ei stâng, dar cu mâna caută femeia, caută ieșirea din cazanul încins unde se află captiv, își aduce armăsarul înfocat în poziție de start și o apasă, o apasă ușor, cu grijă, cum ceruse Donna, care începe să se foiască, să ajute, să țină contra, să șuiere cu gura căscată fraze lungi de ah-uri, de of-uri, de a-uri.

-Donna, nebuna mea venită din eternitate, a intrat și se duce! Oh, se duce spre nemurire... Niciodată n-am fost pe aici, pe unde îngerii cultivă apă vie de sculat morții, morți de dorul p...i! Oh, ah? ești Dumnezeuul meu binefăcător, ești deschizătoarea mea de gustul vieții, ești...

-Ești un nebun, care sper să nu și-o bage toată în mine! Vezi și tu că nu încap toată, dar dă-i înainte, atât cât merge, dă-i cu riscul de a mă termina! După o asemenea răscolire nu știu dacă mai găsești ceva bun de căutat pe Pământ. Poți să și închizi ochii... F...mă, Willy, ca pe o răsculată contra p...i!

Stimulentele logoreice licențioase se desprind din gurile lor fără nici o cenzură, fără voie. Ele însoțesc actul sexual de excepție ca o muzică la nuntă, ca un marș la paradă, ca o trompetă în iureșul luptei, ca un bucium ce-și plânge dorul și singurătatea.

-Willy! N-am cunoscut niciodată o asemenea sculă. Ah, Willy îmi tai respirația, oh, Willy simt că mă pierd, mă topesc, mă vărs peste vâna ta să-i ungă gura și să o îmbete...

-Donna! Ești a mea, ești a mea toată, te vreau, te vreau până la sfârșitul vieții, nu te mai las nimănui!

-Nici nu mai ai de cine te teme, Willy! Așa cred...

-Oh, ce nebunie de femeie, ce splendoare, ce... aaah, iată-mă la capătul lumii, mai departe nu mai e nimic, nu mai e nimic sau e totul, e ce n-am știut niciodată!

Se liniștiră într-un orgasm memorabil și rămaseră așa, unul în altul,

nedespărțiți,epuizați de spaima și de extaz,de zbateri epileptice și gemete muribunde,de o experiență periculoasă dusă la bun sfârșit cu rațiunea ce însoțea Willy,cu nevoia lui de a-și asigura în continuare o hrană fără de care omul devine un copac uscat.Donna simțea că stă sub lumina unui proiector celest,eliberată de orice sentiment lumesc,de parcă ar fi fost un nor cumulus ce plutește vara liniștit pe cerul albastru,peste viermuiala omenească de acolo,de jos,despre care nu vrea să știe nimic.Îi este îndestulătoare lumina soarelui ce-i pătrunde cu căldura lui binefăcătoare spatele,coapsele,pântecul devenit ușor,ca un fulg.Devenise un nor,dar un nor cu gândire,cu rațiune de Univers veșnic.Acum știa,da,aflase de ce fusese atât de nesuferită cu Bobby,de ce-l chinase atâția ani,de ce se otrăvise și ea cu stafia infidelității lui,de ce n-o mulțumea niciodată,de ce-l păzea cu strășnicia unui câine căruia i se smulge osul din gură,de ce-l vroia numai pentru dânsa,pentru că nu o săturase niciodată!Și-l ucisese,ca o nebună,ca o nebună ce era.Poate ar fi trebuit să-i spună,sau să nu arunce al doilea pliculeț cu *Vitaeterna stop*.Ar fi trebuit,dar nu știa că ar fi trebuit,nu știa cauza ce-i strângea carnea și mintea,nu cunoștea leacul bolii ei,acest mascul herculian,ce-l ține în ea și-l strânge cu sexul ei nesătul și dornic să pornească din nou pe calea suspinelor orgiace,coloana vertebrală a ființei ei,devenită acum nor cumulus,călător prin Univers.'

Amândoi își descoperiseră comoara sufletului lor lipsit până atunci de ce i se cuvenea.Acum nu trebuia decât să apuce galbenii cu mâna,să-i zornăie în căușul palmelor,să se îmbete cu muzica lor unică și să se îngroape sub ea,în ea,până la fundul amforei lăsată de Dumnezeu să fie căutată și,cu puțin noroc,găsită.

-Hai,Willy,o simt din nou în forma ei inițială.Îndeamn-o! Suntem făcuți unul pentru altul!Îl strânse puternic cu picioarele ei de strivit scaune prin simpla așezare,picioare încrucișate peste șalele bărbatului megasexian din naștere,apoi și le întinse pe canapea într-o mișcare de săgeată plecată din arc.

-Stai! Lasă-mă pe mine deasupra! Să mă dirijez eu,să mă scap eu în comoara asta de p...ă cât o să stea țeapănă...Orgie în doi,orgie cu tăvăliri pe covor,orgie la marginea canapelei,orgie răsturnată pe birou,orgie între sâni...orgie descătușantă,orgie eliberatoare,orgie orgiacă,megalitică,olimpică,victorioasă,cu tobe și surle,cu Bachus și Afrodita,cu Paris și...oh.nu! Cu Paris și Mesalina,da!

Zorii îi prinseră încă făcând prăpăd în livada lui Dumnezeu cu pomi interziși,cu fructe deșteptătoare,cu fructe eliberatoare din toate chingile unei lumi absurde,ca însăși viața omului pedepsit să moară.Intraseră în noapte necunoscători, așa cum vine omul pe lume și ieșeau înțelepți,mai înțelepți decât Creatorul ce făcuse copii cu ștampila „VINOVAT” pusă pe frunte,sub frunte pe sexe,cu ștampila

„INTERZIS” ascunsă în pravile, în cărți sfinte, în creiere bolnave, îmbolnăvite de un convenționalism vinovat de convertirea omului la posturi tâmpite.

După ce își spălară trupurile, ușurate de reziduurile facerilor imperfecte, de cenușa pravilelor arse, se îmbrăcară, aduseră împreună ordinea printre lucrurile martore la o răscoală a simțurilor încarcerate, se așezară la masă, în capetele ei opuse, față în față, și, înainte de a începe consumarea micului dejun, Donna îi spuse bărbatului:

-Willy! Eu nu mai plec de aici!

CAPITOLUL 5

PROCESUL

Sala tribunalului era plină până la refuz. Niciodată un proces nu interesase atât de mult populația orașului Los Angeles, zguduită și terorizată de un an de zile de maniaci sexuali, care semănau în urma lor victimă după victimă. În asistență existau destui îndoliați după fiicele, surorile sau chiar soțiile ucise atât de barbar și de viclean, dar majoritatea zdrobitoare era formată din membrii clubului „Megasex” și membrele clubului „Broad disappointed”. Megasexiștii coalizați în grup de presiune, de scandal, de protest, femeile decepționate și solidare -să-și ungă sufletul cu lovitura ce va fi dată teroriștilor de la „Megasex”, în sfârșit aduși în fața justiției să dea socoteală pentru crimele mândrețelor lor de socoteli.

Erau prezenți directorii ziarelor, agenți federali, echipa televiziunii locale, cu reflectoarele ei orbitoare și în toată această mulțime câteva fete frumoase, trimise de casele de toleranță ca observatoare. Ele trebuiau să culeagă informații la fața locului despre metodele de seducție ale acestor megalomani sexuali pentru a ști cum să-și ferească mașina de făcut dolari de atracția materiei prime atât de diversă ca înfățișare și pentru a-și repartiza clienții după posibilitățile de absorbție ale fiecărei fete. Era, deci, un proces cu o arie largă de interese, până la cel mai înalt nivel guvernamental. În soluționarea acestei probleme, care pune în pericol sănătatea fizică a națiunii, erau chemați nu numai poliția, incapabilă până acum să descopere sursa infecției sociale, ca să-i zicem așa, ci și oamenii de știință, somități în cercetarea medicală, deși practic aceștia nu ar fi putut face altceva decât să mai descopere o dată *Vitaeterna*, invenție ce poate apare o dată la o mie de ani, pe când vanitatea omenească era de o seamă cu apariția acestui biped pe suprafața în curs de solidificare a planetei -omul!

Murmurele din sală încetară la strigătul ce se auzi de undeva: „Ridicați-vă! Curtea!” și la masa aceea înaltă, masivă, modelată ca să impună respect, își făcu

apariția președintele completului de judecată însoțit de doi magistrați recunoscuți prin duritatea lor profesională în aplicarea pedepselor.

La mesele de pe treptele inferioare ale construcției din lemn curbat,ce ierarhizau și despărteau forțele ce aveau să se confrunte în proces,luă loc procurorul ce avea să susțină rechizitoriul,pe de o parte,iar undeva,la periferia tribunei unde se alegea binele de rău,era așezată boxa acuzaților.Și în afara acestui complex justițional,la mesele din fața asistenței așteptau deja,cu mapele lor doldora de dosare,avocații apărării,cu fețele grave,cu mințile în fierbere,repetând,revizuiind, adăugând argumente pro și contra cauzei pe care se angajaseră să o apere.

Întreaga suflare,nu numai din sală,dar și din oraș,așezată în fața televizoarelor, asista la procesul secolului.Presa fusese zgârcită cu detalii asupra împrejurărilor în care fusese prins megasexianul,dat fiind că purtătorul de cuvânt al poliției nu putea difuza informații net nefavorabile tocmai celor puși să apere proprietatea și integritatea cetățenilor.Comisarul Bobby Bart,șeful departamentului criminalistică,ajuns în boxa criminalilor,era deja un paradox.Mâna de fier a forței coercitive,care apăra,era acuzată de lovire! Și încă cu ce fel de mână! De unde își procurase arma? Sau poate era de multa vreme în legătură cu fabricanții acestei arme secrete,pentru că altfel nu prea se justifica impotența poliției de a descoperi arsenalul de producție!Lumea își puna multe întrebări,formula ipoteze,își dădea cu părerea,slăbiciuni universală de a comenta și de a te da priceput în toate,dar aici,în această sală,se aflau specialiștii,profesioniștii,oameni cu sute de cazuri la activul lor,cauze luminate și vinovați pedepsiți.De la ei se aștepta acum dezlegarea misterului în jurul unui fenomen periculos,de-a dreptul îngrijorător.Președintele tribunalului,în roba pământeanului pe post de Dumnezeu,un magistrat celebru,cu tratate de drept penal,un om la 55 de ani,cu o carieră prestigioasă,aruncă peste sala ticsită o privire severă,deschise apoi prima filă a unui dosar respectabil,o netezi cu podul palmei pentru a rămâne așa,după care,privind spre locul unde se află de obicei procurorul,strigă grav:

-Domnule Bryant,aveți cuvântul!după care se lăsă pe spate,rezemându-se comod de spătarul înalt,împărătesc,terminat într-o broderie sculptată în lemn exotic și tapițat cu o piele maronie.Alek Bryant,cea mai ascuțită minte printre acuzatorii publici,își puse ochelarii lui stilați,cu ramă de aur,își trecu mâna peste părul său în migrare accentuată,chiar dispărut cu totul de pe occipital,se ridică impozant,ca un leu gata să se arunce asupra victimei și cu o voce tunătoare, așa cum trebuie să sune orice acuzație,își dădu drumul:

-”Onorată instanță,de aproape un an de zile,orașul Los Angeles cunoaște recrudescența unui fenomen nemăiîntâlnit în analele justiției și nu numai ale

justiției, în analele omenirii, dacă vrei, și, după câte cunoaștem cu toții din istorie, unic prin manifestările sale de-a dreptul hidoase. Hidoase prin procedeu, un fel de tragere în țeapă, și hidoase prin mijloacele psihologice folosite. Criminalul își cucerește victima prin tandrețe, prin promisiune de voluptăți încă neîncercate, până ce o leagă ca un păianjen în firele vrăjite ale poftelor nemărginite și după care o suprimă fără milă, fără suflet, probabil într-o stare de nebunie. Justiția din Los Angeles este astăzi pentru prima oară, după lungi cercetări făcute de specialiștii poliției, în fața unui asemenea caz, care ne-a ridicat destule probleme de interpretare și sper, prin desfășurarea procesului, să fie elucidate toate cauzele fenomenului, rămase neelucidate.

Până atunci, onorată instanță, procuratura își formulează rechizitoriul pe baza unor probe indubitabile aflate la dosar, pe declarațiile acuzatului aflat în boxă și care și-a recunoscut, deschis vinovăția. Iată faptele:

În ziua de 15 iulie a anului curent, inculpatul Bobby Bart, fost șef al departamentului de criminalistică al poliției din Los Angeles, aflându-se într-o stare cel puțin curioasă pentru noi, consecință a unei întâmplări rămasă încă fără explicație, pe la orele 18,30 după-amiază, părăsește domiciliul și se duce la vila victimei, doamna Helen Moore, prietenă de familie, domnul Moore fiind plecat într-o călătorie de afaceri, profită de simpatia nedisimulată a acestei doamne, care își permite o extravaganță sexuală, ținând seama de preferințele soțului cam ciudate în materie, aventură sfârșită tragic; presa a relatat cu amănunte aspecte de la locul crimei, nu le mai repetăm, dar procuratura își pune concluziile în rechizitoriu, acuzându-l pe Bobby Bart de uciderea doamnei Helen Moore, respinge toate circumstanțele atenuante invocate de inculpat și cere condamnarea lui la pedeapsa capitală, ca un exemplu menit să zguduie și pe ceilalți atentatori la viața femeilor înșelate, atentatori aflați în umbră și care își continuă activitatea lor criminală. De la uciderea „megasexiană” a doamnei Moore, preiau un termen folosit din ce în ce mai des în presă, au mai căzut victimă aceluiași procedeu de exterminare, încă trei femei.

Una dintre camerele de luat vederi ale televiziunii se fixa pe chipul încremenit al inculpatului Bobby Bart care exprima o totală indiferență la concluziile acuzării. Știind dinainte pedeapsa prevăzută pentru fapta săvârșită de dânsul, desfășurarea procesului aproape că nu-l mai interesa, așa cum nu-l mai interesa nici viața sa devenită o spaimă, un calvar, o absurditate. Arma crimei de care era acuzat continua să crească, să devină un furtun al cărui cap ajunsese deja sub genunchi și nimeni nu vroia să i-o confişte, să o aducă probă în fața instanței, să i-o coasă la dosar.

Avocatul său, magistrul Arthur Lloyd, îl asigurase de o apărare ce va face valuri printre jurați, dar Bobby nu mai putea ieși din starea de anxietate instalată în sine încă din momentul când brancardierii o duceau afară pe Helen, cu capul răsturnat, cu părul ei care-i electrocutase pielea palmelor, atârând ca orice lucru mort. Îl stăpânise un imbold de care nu-l putea face nimeni răspunzător și totuși el era ucigașul!

Într-o vilă splendidă, așezată într-un părculeț secular, la periferiile Los Angelesului, cumpărată recent la o licitație a unor descendenți ce-și împărțeau moștenirea, doamna Mariah Longan, urmărea cu interes ce se întâmplă în sala tribunalului. Apărarea polițistului acela nebun, care-și scăpase creșterea sexului de sub control, dracu știe din ce cauză, numai că cineva urmărise o răzbunare și-l medicamentase fără stopantul obligatoriu, va aduce sigur în discuție drogul lor *Vitaeterna* și-l va pune sub acuzare ca singurul vinovat de toate crimele din oraș. Deși acestea, judeca doamna Longan, sigur sunt opera unui psihopat.

Comisarul Bart e o victimă ce va fi folosită împotriva *Vitaeternei*! Lucrurile se complicau. Lanțul secret al distribuției se putea rupe undeva și laboratorul lor secret, mutat în subsolul bine mascat al acestei vile, afacerea în sine, putea suferi pagube. Erau necesare noi măsuri de siguranță, noi acțiuni de derută a poliției.

Procesul acesta atrăgea atenția opiniei publice tocmai atunci când invenția lor atingea cifre de afaceri spectaculoase. În fond, ei nu aveau nici o vină. Tutunul nu este dăunător? Și cine interzice cultivarea lui? Stupefiantele nu sunt dăunătoare? Și cine le poate opri culturile? Alcoolul nu este dăunător? Și cine poate ordona scoaterea viilor, arderea livezilor, renunțarea la cereale? Atunci de ce *Vitaeterna* să fie prohibită? Dacă ea satisface o cerință omenească, o vanitate bărbătească, deosebit de plăcută și prielnică femeilor?! Dacă ea îndreaptă impotențe ale naturii, le corectează și le dă forță și măreție și conștiința de a fi ceva. Dacă vreodată va ajunge să fie acuzată, acuzați de fabricarea clandestină a drogului-minune, va ști să se apere și să arate cu degetul spre puterea statului, care a făcut dintr-o invenție ce se anunța ca o sursă de energie inepuizabilă pentru binele omenirii, bombe cu neutroni! Cine le oprește fabricația? Doamna Mariah Longan era nervoasă și când o cuprindea furia, capătă veleități de avocat.

-Sper ca piaița aceea înveșmântată în robă, care-l apără pe Bart, să spună acolo ceva din toate acestea. Nu-i așa Peter? Își întrebă ea partenerul de viață și de afaceri, care o făcuse până la urmă compatibilă în toate măsurile, cât de cât raționale. Nu realiza cum se întâmplase, ce transformări avuseseră loc acolo, într-însa, dar atunci când făcea dragoste cu Peter, și făcea destul de des, era o

virtute a *Vitaeternei*,nu mai avea nici o reținere,nici o teamă,trupul ei îl primea în întregime,fără proteste,fără suferințe,la început silită să le ascundă,ci cu o plăcere din ce în ce mai accentuată.Cu atât mai mult,considera ea,medicamentul lor este mai valoros pentru ca regenerează monotonia cuplului cu vechime,iar valoarea lui total morală,deoarece consolidează celula societății -familia devine de-a dreptul de interes național.

-Ei,știi tu,Mariah,marile descoperiri au fost recunoscute mult mai târziu, după ce inventatorii lor au fost arși pe rug sau dați hrană vie șobolanilor.Nu e cazul să mai înșir!

-Un moment,dragul meu,să vedem ce spune avocatul apărării.Tocmai i s-a dat cuvântul.Pe ecranul televizorului apăru figura impozantă a avocatului Arthur Lloyd,focalizată în prim-plan.Aruncă o privire peste asistență,o privire ce vroia să spună „Las' că vă arăt eu imediat cine sunt și ce știu”,apoi o altă privire spre boxa acuzatului,aproape făcându-i cu ochiul „Nici o grijă Bobby! Ești pe mâini bune!” și în sfârșit făcu un pas înainte,spre înalta curte,își dresе glasul și începu de la o tonalitate joasă,pentru a ajunge apoi pe al doilea portativ,atunci când argumentele sale vor cădea grele,ca o avalanșă.

-Onorată instanță,domnule președinte,domnilor jurați,îmi revine astăzi greaua sarcină de a apăra o cauză,în aparență și în opinia multor confrăți,în frunte cu domnul procuror,pierdută de la bun început.Clientul meu,un criminalist de înaltă clasă,fost până mai ieri șeful departamentului care a dezlegat misterul atâtor crime,este inculpat pentru omor și i se cere pedeapsa capitală! Pedeapsa capitală, ca unui ucigaș periculos,irecuperabil.Există un mort există ucigașul care-și recunoaște vinovăția de îndată ce poliția sosește la locul crimei,chemată de însuși ucigașul.Rog onorata instanța să ia act de această împrejurare semnificativă și să cheme la interogatoriu pe inculpat.Aveți aici lista cu întrebări,domnule președinte.

-Se admite!și președintele bate o dată cu ciocanul acela din plastic verde al înaltei mese,proiectată în gândirea arhitectului să semene cu cea de la judecata de Apoi.Primește lista de la avocat,o parcurge în liniște,cheamă inculpatul la bară,însoțit de gardian,îl privește lung,apoi se hotărăște scurt să înceapă interogatoriul:

-Bobby Bart! înainte de a ieși din casă și a te duce la răposata Helen,ce se întâmpla cu sexul dumitale?

-Creștea,domnule președinte!Creștea,dacă se poate spune așa,văzând cu ochii.

-Nu ți-ai pus problema că este nepotrivit,într-o asemenea stare specială,să vizitezi o doamnă singură,care îți făcuse deja unele avansuri?

-Rațiunea mea coborâse în sex,domnule președinte.

Numerosul grup de la „Megasex Club” aplaudă frenetic.

-Liniște domnilor! strigă președintele.Încă o asemenea manifestare de simpatie cu inculpatul și evacuez sala.Foiala din grupul megasexienilor se potolește.

Rămân ghionturile date unul altuia cu coatele,semnele făcute cu ochii,cu limba și chiar cu obiectul ce le înlesnise pătrunderea în acest club puternic,din ce în ce mai puternic.

-Crezi că victima,inculpat Bobby Bart,dacă ar fi cunoscut noua potență a dumitale,te-ar mai fi chemat să o vizitezi?

-Cu siguranță,domnule președinte.Mă iubea și o iubeam în taină.

-Analizele de laborator au stabilit că te afli sub lucrarea nefastă a unui medicament încă necunoscut în cercurile de cercetare medicală.Pe cine bănuiești că ți l-a administrat?

-Nu știu,domnule președinte! Numai o persoană care mă ura de moarte putea să mă mutileze.

-Soția dumitale cunoștea starea în care te aflai?

-Soția mea a fugit de acasă chiar în ziua morții lui Helen,la un megasexian pe nume Willy Haddix,arestat de noi pentru o oră,fiind bănuir că a ucis o femeie prin viol megalitic,bănuială neîntemeiată.Permiteți,domnule președinte să nu spun mai mult,fiind o problemă de serviciu secretă.Rumoare în sală.Ițele se încurcau.Amănunte necunoscute până atunci publicului ieșeau la iveală.

-Ce fel de relații erau în menajul dumitale,inculpat Bobby Bart?

-Conflictuale,domnule președinte.

-Cauza,inculpat?

-Delirul geloziei,domnule președinte.

-Du-te în boxă,inculpat!Camera televiziunii se mută în sală,trecu lent peste grupul de bărbați,se pare creație a *Vitaeternei*,peste grupul de femei cu figuri înăcrite,peste masa apărării,unde avocatul își ștergea ochelarii și nota apoi ceva în dosarul din fața sa.

-Știi ce cred eu,Peter?Polițaiul acesta a fost dopat de chiar nevastă-sa,reluă discuția Mariah.Ori era neglijată,ori era nesatisfăcută și înclin mai mult spre această ipoteză,pentru că altfel nu ar fi fugit la un megasexian!

-Dacă tot îl făcea megalit pe bărbatu-său,continuă Peter,atunci de ce nu a rămas acasă? Și de ce nu i s-a mai dat *Vitaeterna Stop*?

-Dragul meu,dacă șeful de la criminalistica nu a putut dezlega această enigmă,de ce am face-o noi?Dar am tras o concluzie: dacă o femeie nedreptățită,

înșelată,geloasă vrea să-și termine bărbatul ca specie omenească,nu-i mai dă și al doilea pliculeț cu *Vitaeterna Stop*. Invenția și autorii ei ar putea fi condamnați pentru lansarea pe piață a unui medicament periculos!

-Îl livrăm împreună cu modul de folosire.

-Cu atât mai mult! Cineva rău voitor poate arunca al doilea plic la lada cu gunoi!

-Mariah! Repet: bomba atomică nu prezintă un pericol pentru omenire?

-Ba da!Dar are și partea ei bună.De aproape 50 de ani taie pofta megapoliticienilor de un nou război.

-Lumea,Peter,e făcută din bine și rău.Nouă ne e bine.

Megalomanilor,orgolioșilor,vanitoșilor le este bine.Megalomania este nelipsită de la Casa Albă ,de la Kremlin,până și de la Havana.De ce am condamna atunci supușii acestor megalomani,dacă au aceleași caractere,aceleași comportamente ca împărații lor?

-Mariah,nu e nevoie să mă convingi,când eu însumi sunt un megaloman convins de propria mea disponibilitate.Mai bine du-te până la bucătărie și adu câteva gustări.Parcă rămăsese niște friptură de aseară.

-Oh,gurmandule! Friptura e gustare?

-Megasexul nu se ține numai cu sandviciuri!

-Bineînțeles,se ține și cu megasex,îndeosebi...Peter? Ce-au spus? Ce-au spus Peter?

-Hei,Mariah,ce s-a întâmplat?De ce ții?De ce mă strângi în brațe? Ai descoperit America?

-Peter! Iubitule.Fisa mi-a picat acum!

-Spune-mi! Nu mă fierbe!

-Da,am descoperit America! Cea mai puternică țară din lume,țara cu oamenii cei mai fericiți,în sfârșit,eliberați de complexul inegalităților.

-Ce fel de inegalități,Mariah,că slavă domnului...!?

-Peter,te iubesc!Peter,sunt Einstein!Peter,sunt Edison!Peter,sunt Fleming! Peter,sunt Centrul de la NASA!

-Ești nebună,Mariah! Ce s-a întâmplat cu tine? Stai puțin liniștită! Uite că pledează avocatul lui Bart.

-Avocatul lui Bart! Ha! Zero! Bart a ajuns în boxa acuzaților cu o lună înainte de a fi putut evita uciderea femeii aceleia,Helen!Acum nici un avocat n-o mai poate învia și nici un avocat nu-l mai poate salva de trauma sufletească în care se zbate după grilajul boxei!Poți închide televizorul.E vetust.Am noutăți senzaționale.Mă duc să aduc friptura.Ieși sărind într-un picior,ca o adolescentă îndrăgostită,lăsându-l pe Peter perplex.Cum de nu se gândise până acum? Cum

de nu se gândiseră amândoi? Mergea ca un automat spre bucătăria așezată la demisolul vilei, partea conștientă a trupului ei fiind concentrată pe ideea aceasta genială, picată dintre cuvintele unor fraze banale schimbate de atâtea ori cu Peter. Se trezi în ușa bucătăriei pe negândite, când fu trezită subit din starea ei euforică de niște sunete, de niște nu-uri speriate de o vizibilă insistență, care nu putea fi decât sexuală. De câteva zile, bucătăreasa se îmbolnăvise și se internase pentru un tratament antireumatic cu nămoluri. Și pentru ca doamna Mariah să nu sufere, își lăsase fata ei, măcar să ajute la câte ceva, atât cât se pricepea, să curețe un cartof, să spele vasele, să strângă masa. O fată mulatră, de 16 ani, împlinită binișor în ceea ce-i trebuia pentru a face victime printre bărbați sau pentru a deveni ea însăși o victimă. Și se pare că în aceste clipe tocmai asta se întâmpla. Și tânărului lor grădinar și paznic, de asemenea. Mariah își apropie urechea de tăblia ușii pentru o mai bună recepție. Protestele, mai mult sau mai puțin convingătoare ale Carlynei, începură să o excite și să o intereseze.

Mariah afla ce era de aflat, parcă providența îi scoase în cale cazul acesta de insatisfacție sexuală, din cauza unor zgârcenii ale naturii acum știa precis ce era de făcut, întâmplarea servindu-i exact cobaii de care avea nevoie. Deschise ușa puternic și strigă:

-Ce se întâmplă aici? Cum vă permiteți să..., în bucătărie, printre vasele în care se prepară mâncarea! Afară! Afară amândoi, nerușinaților!

Owen, cu prohabul desfăcut, sări ca ars de pe Carolyn, roșu la față, rușinat și neterminat, trecu pușcă pe lângă doamna Mariah și dispăru prin ușa din spatele ei. Carolyn își aduna cu greu poalele fustei ridicate peste pieptul ei cu porumbițele în creștere, ce se zbăteau speriate, ca niște pui de sălbăticiune prinși într-o capcană de mână omenească. Pulpele picioarelor lipite instinctiv pentru a-i acoperi chiloții rupți, desigur, la începutul ostilităților, erau pregătite, aprecie dintr-o ochire expertă Mariah, să ațâțe un bărbat pentru a o pune jos. Atunci ce se întâmplase?

-Carolyn, tu rămâi! Hai ridică-te de acolo, de jos! Liniștește-te! Revino-ți în fire.

N-o să-ți fac nimic. Nu ai nici o vină dacă plăci bărbaților. Dimpotrivă, asta-i comoara fetelor ca tine. Arăți ca un pepene în care abia aștepti să înfigi cuțitul... Ia spune-mi, ți l-ai înfipt vreodată? Hai, mie poți să-mi spui tot, sunt femeie, ce dracu!

-Da, doamnă, cred că da. Știu că m-a durut. Am țipat o dată tare și el s-a speriat și m-a lăsat...

-Asta a fost tot, Carolyn?

-Tot, doamnă...

O privea pe Mariah în ochi în timp ce încerca să-și ajusteze simpluța ținută de vreme călduroasă. Se pare că era sinceră, că spunea adevărul. O dezvirginare parțială, aprecie Mariah. Exact ce-mi trebuie.

-Carolyn, să vii cu mine să-ți dau o rochie de-a mea, una de pe când eram eu ca tine, așa mai tânără, mai nepricepută...

-Oh, doamnă, vă mulțumesc!

-Ei și acum, pentru că suntem prietene, nu-i așa Carolyn?

-Știu eu, doamnă, ce să zic!

-Am să te întreb ceva ca între noi, femeile doar ești aproape femeie, nu?

-Cred că da, doamnă...

-Atunci spune-mi, ce-ți făcea Owen, de ce nu-ți plăcea?

-Ba îmi plăcea, doamnă, dar nu intra. O avea foarte mare! N-am știut că există așa mari!

-Există, fetițo, și noi, femeile, trebuie să ne pregătim special ca să le putem înfrunța și înfrânge fala lor. Fleașcă trebuie să iasă din noi!

-Dar mai întâi trebuie să poată intra, doamnă! Își dădu Carolyn cu părerea, ca una la care începea să-i funcționeze logica primară.

-Am să te ajut eu, fetițo, vrei? Și am să te angajez și pe tine. Să ai grijă, de exemplu, ia să vedem de ce să ai grijă, de ce să ai grijă...da, am găsit. Vei face curat prin cameră. Renunț la serviciile femeii aceleia, chemată o zi pe săptămână. Bine?

-Vai, doamnă, nu știu cum să vă mulțumesc! Sunt atât de bucuroasă!

-Bine, pune niște lapte din frigider la încălzit. Noi încă nu am servit micul dejun. Mă întorc peste zece minute. Până atunci să iau friptura așa rece, niște pâine, ei, da, și o sticlă de vin. Eu cu Peter sărbătorim ceva!

Cu platoul în mână, intră în biroul lor, laborator, unde studiau o temă nouă pentru o firmă din Germania. De când se îmbogățiseră plecaseră de la Stația-pilot de cercetare. Aveau prea mult de lucru în fabricuța lor de *Vitaeterna* pentru a-și pierde timpul acolo pentru un salariu bun, dar totuși un salariu și nu un profit amețitor.

-Peter! reluă Mariah firul discuției cu suspans, întreruptă la ieșirea din cameră. Îți aduc micul dejun și o mare idee! Se afla într-o stare de frenezie, cum numai în fața unei mari descoperiri o poți avea. O dată în viață sau niciodată. Adesea niciodată.

-Te cred, pentru că te știu capabilă, Mariah! Nimeni nu a avut norocul meu să aibă o asemenea asistentă universitară! Vezi, te-am lăudat! Acum spune-mi! Despre ce este vorba?

-Încă mă mai gândesc Peter,să-ți spun sau să nu-ți spun?

-Ei,hai,nu mă perpeli ca la rotisor!Se apropie de el,îl îmbrățișă cu o ardoare megalitică,îl sărută lung,cu străpungeri de limbă,apoi se desprinsese,dar rămase în aceeași stare febrilă ce o îndemna să ȝopăie.

-Mă duc să aduc laptele.L-am pus la încălzit și pe drum am să mă decid.

Ieși ca un vârtej și se duse direct în laboratorul secret de la demisol.Făcu cifrul secret de la ușa din fier masiv,ca a unei case de bani,intră,luă un pliculeț de Vitaeterna pregătit pentru livrare,îl ascunse în buzunarul de la halat,ieși,încuie la loc și apoi se duse în bucătărie.

-Laptele e gata,doamnă! spuse Carolyn respectuoasă și satisfăcută că se poate face utilă acestei doamne atât de bună cu dânsa.Să fi fost alta...

-Bine,acum du-te până în grădină și spune-i lui Owen să rupă câțiva trandafiri pentru mine,din aceia olandezi,galbeni.Să vii repede!Între timp eu prepar cacao. Carolyn ieși aproape fugind să îndeplinească ordinul și cu ocazia aceasta să-i spună lui Owen că doamna a iertat-o.Mariah pregăti serviciul de cafea cu lapte pentru ea și Peter,iar pe masă mai așeză o cană asemănătoare.O umplu cu lapte pe trei sferturi,răsturnă în ea pliculețul de Vitaeterna,amestecă bine,iar deasupra turnă cacaoa,suficientă pentru a da laptelui gustul și aroma dorită și pentru a ascunde începutul unei experiențe pe viu,care va da Americii ce i se cuvine femeii americane!Apoi își făcu de lucru pe acolo,ca și cum ar fi avut cu adevărat ceva de făcut.Așa o găsi Carolyn,întoarsă în cea mai mare grabă cu un splendid buchet de trandafiri.

-I-am adus,doamnă!

-Vai,ce frumoși! Merită o răsplată!

-Dar Owen i-a ales,doamnă!

-Merită și el o răsplată,pe care o să i-o dai chiar tu,într-o zi....

-Nu cred că se poate,doamna! E prea...

-Vom mai vedea!Deocamdată bea laptele acesta cu cacao.Îl meriți.Ai venit foarte repede.Hai,bea-l,că vreau să te iau cu mine să-ți probezi o rochie,cum ȝi-am spus.Când auzi,fata dădu pur și simplu peste cap conținutul căinii,cred că fibră a mai avea timp să-i dea de gust.Și chiar dacă ar fi avut,tot nu ar fi descoperit nimic.*Vitaeterna* este inodoră și insipidă.Apoi își urmă stăpâna ce mergea în fața ei,în halat alb,strâns cu un cordon de aceeași culoare.Privind-o din spate,așa cum fesele ei rotunde făceau valuri de carne pe sub albul imaculat al halatului,Carolyn nu putu să nu fie trimisă cu gândul la ce i se întâmplase ei cu o jumătate de oră în urmă și să realizeze că doar așa ceva i-ar fi făcut față lui Owen.Intrară într-o cameră unde Mariah își ținea o parte din lucrurile care n-o

mai prindeau și deschise un șifonier plin cu rochii,fuste,bluze,puse pe umerașe.Alese o rochie scurtă,dintr-un material răcoros,o scoase de pe umeraș,o privi de la distanță,rămase mulțumită,apoi o întrebă pe mulatra-cobai:

-Îți place,Carolyn?

-Da,doamnă...E un vis!

-Dezbracă-te să o probezi! Dar,doamnă...mi-e rușine!

-Lasă,de Owen nu ți-a fost?Hai,jos tot de pe tine!Nu trebuie să te jenezi în fața unei doctorițe! Carolyn începu să lase în jos sumara ei îmbrăcăminte sărăcăcioasă,rămânând într-o zdreanță de chilot,adus în starea aceasta de nerăbdarea lui Owen sau de împotrivirea ei.

-Și urma aceea de chilot!ordonă Mariah.Văd că a fost luptă mare! Ia să văd ce ți-a făcut!Ia lasă-te puțin pe masa aia de colo!Mariah trase un sertar de la un dulap,luă o mânășă chirurgicală și și-o trase pe mâna dreaptă.

-Hai,ești gata Carolyn? Te-ai urcat?

-Ce vreți să vedeți,doamnă? întrebă fata timorată.

-Dacă mai ești virgină.Să nu spună maică-ta când se va întoarce din spital că te-am lăsat pradă lui Owen.O supuse unui veritabil control ginecologic.Totul era normal.Suferise doar o ruptură de himen în partea dreaptă,dar era veche,cicatrizată.O pătrunse până la fundul de sac,aplicându-i un tușeu excitant.Aprecie adâncimea.Degetul ei avea 12 cm.Îi cunoștea măsura.Dar...

-Gata,fetițo! Poți să te dai jos și să-ți îmbraci rochia.Poftim și un chilot nou.O urmărea cu atenție.Timp de o săptămână trebuia să o urmărească cu atenție,să-i asigure un regim alimentar adecvat.Nimic nu crește fără hrană.

-Îți stă foarte bine! Acum ajută-mă să duc cămile.Eu iau vasul cu lapte și trandafirii.Peter avu o tresărire la intrarea fetei care mergea înainte, cu cămile pe o tavă aurită, în rochia ei cea nouă ce-i dădea acum o strălucire de lalea neagră.Și nici nu-și putu abține o remarcă:

-Oh, Carolyn, te-a gătit Mariah ca pe o fată mare. Sau chiar ești o fată mare și nu te-am văzut până acum!

-Lasă-mi-o Peter, că mi-o intimidezi. Da, e... aproape fată mare,interveni Mariah.Mulțumesc,fetițo.Din clipa asta poți începe ce ți-am spus.Du-te în camera de unde venim și fă acolo ordine desăvârșită.

Peter nu prea înțelegea ce se întâmplă.Mariah și negrii!Sau chiar mulatrii! Și acum interesul vizibil pentru această copilă intrată în adolescență gata înflorită.Mariah umplu ceștile cu lapte, după ce mai întâi așeză trandafirii într-o vază din porțelan alb,pe care o așeză chiar pe măsuta lor rotundă, încrustată cu arabescuri din sidef, folosită cu predilecție în clipele lor de răgaz, la cafea și la o țigară.

Valoarea artistică a acestui obiect rar le insuflă parcă o atmosferă ce se respiră în preajma piramidelor din Peru.

-Te-ai mai gândit, Mariah? sondează din nou terenul Peter, apreciind că i-a dat un răgaz suficient pentru meditație.

-Da, Peter. Pot să-ți spun de acum. Experiența este deja declanșată. Nimeni n-o mai poate opri! Mi-am asumat riscul. Nimic nu se inventează fără risc. Soții Curie au plătit cu viața descoperirea Radiului.

-Mariah, începi să mă sperii! De ce nu te consulți cu mine?

-Vreau să-ți fac o surpriză plăcută, Peter.

-Hai, fă-o o dată!

-Peter! Mă mai iubești? Dar sincer! Știu ce urmează după cunoașterea unei femei! Obișnuința meniului, sațietatea, lipsa atmosferei miraculoase care scoală...

-Chiar dacă toate aceste însoțitoare ale cuplului fericit ar dispărea, eu tot nu mai găsesc o femeie pe măsura lungimii mele! Știi bine lucrul acesta!

-Și dacă-ți fac eu rost de una cu certificat medical în regulă, mă înșeli?

-Îmi întinzi o cursă, Mariah?

-Nu, o perspectivă. Tu nu te-ai întrebat în ultima vreme de ce te las să-ți faci de cap, de parcă ai căuta diamante, pe acolo, prin străfundurile mele vaginale?

-Chiar, Mariah!

-Și de ce nu mai ții decât de plăcere?

-Chiar, de ce Mariah? Doar nu...!

-Ei, doar nu, ce?

-Ce vrei să spui Mariah?

-Asta vreau să spun! Dacă ești un cercetător perspicace ai și aflat deja!

-Nu! Țipă Peter, sărind de pe scaun, aruncându-se asupra ei, ridicând-o într-o încheștare sălbatică, apoi îndepărtând-o pentru a o privi în ochi. Vreau să aflu asta de la tine! Doar nu vrei să te consult, să mă conving cu o riglă de birou! Hai, spune-mi!

-Dacă vrei o riglă de birou, n-ai decât să-ți măsori megalita ta. După asta e simplu. Mă măsori și pe mine cu dânsa. Da, Peter, se pare că praful ce-l inhalez zilnic acolo jos, în laborator, și-a făcut efectul și asupra sexului meu. Trebuia să ne gândim la urmările acestea. *Vitaeterna* acționează asupra sexelor, indiferent de sex. Procesul de dezvoltare se localizează doar aici și la bărbat și la femeie.

-Mariah, ești genială. Am rezolvat și problema femeilor de la „Broad disappointed”. Ipoteza trebuie totuși verificată.

-Oh, dragul meu savant conștiincios.

Dacă eu nu-ți ajung, atunci ți-am pregătit un cobai.

Peste o săptămână pregătește-te să pui concluzii și să-mi brevetezi invenția!

-Ce vrei să spui? Doar nu...Mariah'? Ai făcut tu asta?I-ai dat Carlynei să bea praful?

-Doar primul pliculeț,iubitule.Al doilea i-1 dau după ce o tușez din nou.

-Bine,dar e o puștoaică de 16 ani!

-Care țipa sub Owen,când m-am dus în bucătărie,pentru că tipul nu reușea să i-o înfigă.Se pare că a consumat și el *Vitaeterna*...

-El o va proba?

-Doar nu tu,că ți-o scurtez cu bisturiul!

-Mariah! Tu te-ai gândit ce o să întâmple mai departe?

-Mi-e frică,Peter!Pur și simplu mi-e frică! Deschide,te rog,televizorul! Poate mai prindem procesul lui Bart.Săracul! Să-i trimitem prin cineva Stopul.Poate facem și pentru el o femeie.

-Mariah,ești nebună! Ar trebui să aibă un uter care să-i corespundă cu gura...

În tot acest timp,cât Mariah Longan pune la cale amorsarea bombei secolului,în sala tribunalului,unde se desfășura procesul lui Bobby Bart,avocatul apărării, după o pledoarie de o ora,după invocarea enciclopedică a unor cauze apropiate celei pe care o apăra,descoperite prin dreptul internațional privat și comparat,se afla acum la concluzii.

-Onorată instanță.

Dacă marele criminalist Bobby Bart,mândria poliției americane,se află astăzi în boxa acuzaților,ca un criminal de rând,nu poate fi decât o întâmplare nefericită.Acuzarea nu trebuie să scape împrejurarea deosebită în care a avut loc uciderea doamnei Helen Moore și anume că inculpatul din boxă se afla într-o stare de comă sexuală,dacă se poate spune așa,într-o stare psihică scăpată de sub controlul rațiunii,stare ce se menține și astăzi,onorată instanță,ba mai mult înrăutățită.Acuzatul nu poate fi făcut răspunzător de omucidere,atâta vreme cât era iresponsabil,tulburat până la pierderea rațiunii.În încheiere,eu nu cer clemență pentru clientul meu,nici nu invoc circumstanțe atenuate,ci cer un singur lucru.Inculpatul să fie chemat la bară și să arate arma crimei,pentru că domnul procuror a omis să o prezinte,așa cum se obișnuiește.Iar dacă are fotografii la dosar,acestea nu mai corespund realității cu totul alta.Cer îngăduința să-mi spun ultimul cuvânt după efectuarea acestei proceduri absolut obligatorii pentru elucidarea cauzei.

-Se admite!aprobă președintele completului de judecată nerăbdător și el să vadă noile tipuri de arme care au îngrozit Los Angelesul.În sală se produse rumoare.

Membrii clubului „Megasex” erau numai ochi și urechi.Ei nu puteau concepe ca un virtual președinte al clubului lor să stea după gratii și erau hotărâți să provoace scandal.Membrele clubului femeilor decepționate se întorseseră cumva cu spatele spre locul unde trebuia să fie expusă dușmana lor de moarte,dar rămânând cu ochii întorși aproape pe dos,pânditori și avizi să vadă securea călăului.Camerele de televiziune își fixară obiectivul pe boxa acuzatului, preluându-i mai întâi capul blazat,cu expresia aceea de absență totală rămasă pe față îndată ce și-a dat seama că sub dânsul zace o moartă,îl urmărind până în fața tronului judecătoresc,pe ecranul televizoarelor din oraș intrând din când în când și cascheta gardianului care-l aducea de mână.Împingându-l de la spate,apoi îi părăsiră pe amândoi și focalizară pe figura de piatră a președintelui.

În sală însă,privilegiații urmăreau un spectacol unic,parcă de iluzionism.

Gardianul îl ajuta pe Bobby Bart să se dezbrace de pantaloni,altfel nefiind posibilă scoaterea armei desfășurată de-a lungul unui crac,apoi când fu gata,i-o luă în mână și i-o întinse spre loja juraților ramași perplecși ca de altfel întreaga asistență stupefiată.

-Măsoar-o,gardian! ordonă președintele.

-E măsurată,domnule președinte.Noi o urmărim zilnic,așa cum urmărim cota apelor Mississippi: 38 de cm!

-Bine! Du acuzatul în boxă!

-Adevăratul acuzat,domnule președinte,nu-i în sală,strigă cineva din grupul „Megasex”.

-Liniște,vă rog! V-am avertizat o dată! Poți continua domnule avocat.Curtea-i lămurită!

-Onorată instanță! reluă avocatul.Așa cum s-a exprimat,de aici,de undeva,opinia publică,într-adevăr,adevăratul vinovat de moartea doamnei Helen Moore nu se află în sală.O minte diabolică,avidă de câștig pe seama unei slăbiciuni omenești, da,domnilor,că ce poate însemna această predilectă dorință manifestată la majoritatea bărbaților de a avea o sculă mare și tare,decât un viciu indecent,o atracție greu de învins în intimitatea individului de a fi zmeu,acolo unde n-ar trebui să fie decât o mângâiere,spuneam că o minte diabolică se joacă cu vanitatea rău înțeleasă,cu orgolii ce nasc monștri.Parafrazând un vechi dicton european aş.putea spune că somnul rațiunii a născut acest monstru care a fost prezentat drept arma crimei.Nu,onorată curte! O fi această tulumă,acest cancer sexual în metastază arma crimei,dar cel care a apăsat pe trăgaci nu este clientul meu ci altcineva:rețelele secrete de distribuție,fabricantul în primul

rând, care fabrică arme interzise, de ridicat erotismul la rangul de masacru, și, în ultimă instanță, persoana încă nedescoperită care i-a administrat în secret, din ce în ce mai comentată denumire, drogul *Vitaeterna*.

În concluzie, înaltă curte, cer să fie schimbată încadrarea juridică a acuzației ce se aduce clientului meu, din omor cu premeditare, deosebit de grav, în omor din culpe încă neidentificate, iar calitatea domnului Bobby Bart, din aceea de inculpat, în aceea de parte vătămată grav în integritatea sa corporală, rămânând în sarcina organelor de anchetă să caute vinovatul unei duble crime: uciderea doamnei Helen Moore și mutilarea ireparabilă, fizic și moral, a clientului meu Bobby Bart. Președintele completului își însoți următoarea intervenție cu o nouă lovitură de ciocan, pentru potolirea freamătului din sală, după care strigă ambiguu, ca și convingerile lui asupra soluționării juste a unei cauze despre care mâine va hui toată presa:

-Tribunalul se retrage pentru deliberare. Asistența, rămasă nestrunită de autoritatea justiției, porni o hărmălaie indescritibilă, care a mers până acolo cu spiritul practic american, încât nu s-a scăpat prilejul de a se contracta ad-hoc un număr mare de pariuri. Cei mai mulți optau pentru „Nevinovat”, în timp ce membrele clubului femeilor decepționate pariau pe „Vinovat”.

După 10 minute, curtea, jurații, își reluară locurile lor justiționale și președintele începu procedura de stabilire a verdictului. Cele două femei din rândul juraților ridicară mâna strigând „Vinovat”! Ceilalți șapte jurați, printre care trei dintre ei posesori ai unor arme antifeminine de toată frumusețea, răspunseră sus și tare „Nevinovat”! Asistența se ridică ovaționând. Membrii Clubului „Megasex” tropăiau din picioare. Femeile decepționate ieșeau din sală protestând și neobservând tristețea iremediabilă de pe fața lui Bobby Bart.

A doua zi, în fotoliile lor reduse ca dimensiune, dar suficiente pentru o siestă sumară după micul dejun după care se cobora în laborator pe un lift secret cu ușa mascată de o bibliotecă cu voluminoase tratate științifice, Mariah și Peter se amuzau cu comentariile presei pe marginea procesului Bobby Bart și a molimei ce corupsese o bună parte din bărbații orașului.

-Ascultă, Peter! *Un proces ratat la marginea incompetenței organelor de poliție* Semnificativ nu? *Arma crimei îngrozește asistența feminină din sala tribunalului.* Înduioșător, nu? *Bobby Bart - o victimă, nu un criminal.* Asta-i partea periculoasă a *Vitaeternei*. Trebuie să mai lucrăm! Să stabilim un barem, o lungime, sau mai multe lungimi, după preferința clientului, măsură înscrisă pe plic și cu autostopant integrat în primul hap! Poate e un vis, dar noi trebuie să

muncim,să experimentăm.Am exclude accidentele de tipul lui Bart,am reduce și împiedica chiar nebunia femeilor geloase,abandonate,maltratate de alcoolici de a se răzbuna cu o cucerire a științei hărăzită plăcerii,vigorii,sănătății,natalității și nu intereselor meschine,cu adevărat morbide.Ia să mai vedem.,,*Vitaeterna -un miracol sau un deturnant genetic*”.îmi place titlul acesta,nu Peter? Lasă că în câteva zile o să le inspirăm noi și alte titluri,chiar cu mai multe semne,de data aceasta de mirare!

-Cum se prezenta aseară pacienta?

-În grafic.Trebuie să-i mai fac o radiografie.Tușeul e pozitiv.Pregătește-mi 100 grame de barum sulfuricum pentru clisma vaginală.

-Am să cobor în laborator,pregătit de aseară.

-Ah uite aici ce scrie! *Trei jurați complici la complotul tăcerii.Pantalonii lor,deși largi,trădau pecetea consumului de Vitaeterna.Sau: Într-un oraș corupt la port ilegal de megasex,mai garantează securitatea moralei și persoanei?*

-Bat apa în piuă,Mariah! Aleargă pe lângă trenul nostru scăpat la vale și fac fotografii,asta-i! Owen?

-Udă trandafirii!

-Carolyn?

-Își ajustează o fustă pe care i-am dat-o aseară.Trebuie să arate răpitoare.Cu pielea ei lucioasă e de-a dreptul coruptibilă.Subiecții trebuie să provoace maximum de senzualitate.

-N-am nici o îndoială că Owen nu va rata experimentul!

-*Vitaeterna*,dragul meu,nu dă rateuri.E la vârsta randamentului maxim,la 25 de ani,nu? Mușchii îi plesnesc,măselele îi scrâșnesc,hormonii -din abundență,un mic Hercule,cu grădina noastră în spate.

-Camerale observatoare?

-Bine ascunse!

-Hai du-te și pune-o sub Roentgen în cabinetul din aripa stângă,nu? Ai acolo tot ce-ti trebuie.Eu mai verific aparatura.

-Îți va place,nu,Peter?

-Și ție,Mariah!Un film erotic pe viu He „, he! La standardul ridicat al *Vitaeternei*. He,he.Sper să nu vii în cabină cu centură de castitate și cu cheia aruncată în bazinul cu păstrăvi!

-Pe Pământ,Peter,te am pe tine și vreau să te păstrez.Noi nu valorăm nimic unul fără altul! Gata,la lucru!Pe la două,după prânz,Peter îl chemă la el în birou pe Owen.

-Fii atent la zidurile parcului dinspre atelierele de tinichigerie.

Oamenii lui Roy Milles iscodesc după ceva.Te ascunzi în chioșcul de vară.

-Da,domnule! în chioșcul de vară.Nu vă faceți griji.Nu va intra o pasăre în parc!

-Știi cât ține soția mea la trandafirii ei!

-Da,domnule.

-N-aș vrea ca la întoarcerea noastră din oraș să găsim vraisele totu!

-Domnule Peter, pentru asta mă plățiți.

-Bine,Owen,acum du-te! În curând plecăm și noi.

-O.K.,domnule!În timpul acestei discuții,în cabinetul lor medical,Mariah o examinase pe Carolyn și așteptările ei se confirmaseră.

-Ești perfect sănătoasă,Carolyn, comunică Mariah pe cel mai profesionist ton posibil,deși vocea încerca să-i trădeze emoția data de confirmarea așteptărilor ei.Manifestările din burtică ta,de care te-ai speriat,au fost probabil vreo indigestie rebelă.Lasă că am să-ți dau eu ceva să ieși când mă întorc diseară din oraș.Suntem invitați la niște prieteni.Soțul meu l-a instruit pe Owen să fie atent la zidul din fundul parcului.Am găsit pe acolo urme străine.L-a pus să supravegheze zona din chioșcul de vară.Din când în când să treci pe acolo,să nu adoarmă băiatul acesta și să vină cineva să-mi rupă trandafirii!

-Da,doamnă,voi trece negreșit.

-Bine,fă curățenie în bucătărie.După ce Peter ambala motorul „Ford-ului” scos în fața garajului,imitând o plecare,îl parcă la loc,lăsă ușa să cadă și pe scara ce da în vestibul,sus,urcă nevăzut,după care se strecură în cabina de supraveghere video a frumoasei lor proprietăți made în *Vitaeterna*.Mariah se și afla instalată în fața ecranului de control.Încuiară ușa și se puseră pe așteptat.

Carolyn jubila în fusta cea nouă primită în dar de la Mariah,termină repede treburile date se privi lung în oglinda din grupul sanitar al personalului de serviciu,își mângâie șoldurile bine puse în evidență,cuprinsă de un straniu sentiment libidinos,ce o încerca încă de o săptămână,doamnei Mariah spunându-i doar că simte o neliniște în burtă.Buzele ei mari senzuale,se întinseră într-un zâmbet complice.Spiridușii o ciupeau de sânii maturi,grei și obraznici ca un papagal ce se dă huța pe bara lui din colivie.Ei,bine,va trece pe la chioșcul de vară.Doar avea consemn de la doamna Mariah.Își mai trase pe frunte un ciuf.

Observase că-i stă bine așa,cu fruntea discontinuită de jocul șuviței rebele.Un imbold spre jertfirea fetei i se înfipse în creier ca un ordin venit din necunoscut.O porni spre zonele umbroase ale parcului,umbroase și acoperite cu pâlcuri ornamentale de mlădițe înflorite.Păsări nevăzute umpleau văzduhul cu chemări de dragoste.Frumusețile Pământului meritau să fie văzute.Dar celelalte? Dorințele acelea ascunse,ce i se arătau de-o vreme noaptea,în somn?

Nu meritau să fie văzute? Ce putea să i se întâmple? Și așa nu se mai putea suferi. Se trezi lângă chioșcul de vară.

-Porumbița ta mulătră a sosit, Mariah.

-Văd și eu, Peter, păcat că nu vom avea sonor

-O să-1 facem noi, Mariah... Uite-o că intră în chioșc. Să privim! Trufandaua cu șolduri de pepene se rupea din peisajul grădinii și-l înfrunta pe grădinar.

Verticalitatea răbdării lui Owen i se îndoia, ca o trestie.

-Carolyn, tu, pe aici? Vino încoa, păpușo, să stăm la pândă.

-Știu că trebuie să păzești zidul acela dinspre atelier și am venit să văd dacă nu dormi, motivă fata vizita ei pe acolo, deși nu înțelegea de ce mai are nevoie de o motivație, când focul acela dintr-însa o aduse până aici sus!

-Tu să mă păzești pe mine? Atunci pe tine cine te mai păzește?

-O pot face și singură, să știi!

-Ia vino în patul ăsta, să văd!

-Ce, crezi că mi-e frică? De ce-o să-mi faci, ca atunci în bucătărie, de era să fim dați afară?

-Acum nu ne mai descoperă nimeni, Carolyn. Stăpânii sunt plecați în oraș.

-Daa, oricum. Vin acolo, dar să fii cuminte!

-Cu o fată atât de frumoasă e cam greu...

-Ce spui?

-O să încerc, dacă nu mă înnebunești de tot cu sânii ăia ai tăi zburdalnici...

-Ei, Owen! Te rog, lasă-i în pace!

-Cu picioarele astea mortale, Dumnezeuule, ce ascunzi prin grădinile tale?

-Owen, nu mă ameți! Nu știu de ce astăzi sunt blândă!

-Ești o bomboană ce se cere suptă! și printr-o mișcare neașteptată o culcă pe patul lui de pândă, îi ridică tricoul și își înfundă fața în nedefinitul mister al sânilor ce tresăriră speriați sub gura lui hulpavă.

-Owen, ce faci? Tânărul grădinar își pierduse glasul și luciditatea mișcărilor, istovită și întunecată de căldura arzătoare a mângâierilor electrizante ce descopereau pe sub fostă un trup de traversat Los Angelesul într-o caleașca imperială.

-Owen, Owen! Întregul ei corp dezgolit din rezistența mâinilor care nu mai știau ce să apere mai întâi, degaja o fascinație a nudului și a dedesubtului ce arunca în spațiul biologic al masculului teroarea dorinței. Invazia sublimului începe să curgă în valuri nestăvilite și să incendieze carnea.

-Owen, Owen! Contopire și delir sub dezlănțuirea mistuitoare a pasiunilor greu de stăpânit. În locul scurgerii criminale a Timpului -Poarta Nirvanei! Cu toate

deliciile ei eterne.Nu trebuie să vrei iubirea!Ea se strecura în ei o dată cu aerul înmiresmat al trandafirilor,scufundându-i în neantul potolitor în care se rostogoleau.Simțurile-stăpânele.Abținerile rațiunii fraternizează cu sublimul și cei doi se pierd într-o existență furtunoasă.

-Owen,oh Owen!Mi-i rupi iar!

-Scoate-i atunci singură.Revolta celulelor abstinentate se dezagrega în căutări reciproce.

-Vai,ce lungă e,Owen,mi-e frică...Viscerele salivează după ospățul sexual ce se anunță.Otrava pierzaniei de sine,de o delicioasă perversitate,le digeră instinctualele opreliști și-i îndeamnă să se lăfăie în cristelnița mântuirii.

-Owen,Owen,crezi că...Plăcerea se dilată până dincolo de realul ei creator de specie și megalitul grădinarului dincolo de poarta încuiată rândul trecut.

-Oh,Owen,ce se întâmplă cu noi?

-Carolyn,ești ce-mi trebuie! Cred că mi-am găsit fata care-mi trebuie,care poate să mă satisfacă.

-Ah,Owen,intră acolo,nu știu unde se duce...oh,dar se duce...se duce.Oare toate fetele-s la fel?

-Nu,Carolyn,ești singura pe lume.Sexele funcționau ca un ceasornic,ca o varga de șters țeava puștii,mai curând a tunului.Era un spectacol de referință inimitabil și de neconceput pentru o minte obișnuită doar cu măsurile tradiționale.Era un centaur ce-și băga sexul său din partea cabalină într-o mitologică zeiță rătăcită prin grădina zoologică a lui Zeus.

-Owen,Owen,Owen!

-Mai încet! Ne aud cei de la ateliere.

-Îmmmm...Simt că m-am răcorit! !

-Carolyn,puștoaico,ești făcută numai din p....ă! Mă termin,m-ai terminat,ohh!

În cabina de pază video,cei doi de mult lăsaseră experimentul să se experimenteze singur.Peter și cu Mariah sărbătoreau victoria asupra unei nedreptăți lumești.Era imoral să hrănești vanități bărbătești fără sorți de exprimare.Nici un râu n-ar șerpui prin vâlcele dacă n-ar exista o albie.

În sfârșit albia era săpată.De-acum,apă de-ar fi! Peter era deja tot o apă Mariah i-o sorbea cu poftă,dar setea o ucidea în continuare

CAPITOLUL 6

CLUBUL PARADIS

În splendida vilă unde se plămădea fala bărbatului american era sărbătoare.Peter și Mariah jubilau pe îndelete și pe suprasaturate.Deveniseră doi oameni din

aceeași specie-mega.Erau creatorii unui om rezultat dintr-o mutație genetică și nu dintr-un accident.Fără investiții prea mari,orice bărbat sau femeie putea aspira la un plus de satisfacție,pentru că una e,sa zicem,când te mănâncă un deget și te scarpini și alta e când te mănâncă toată mâna și tu îi asiguri liniștea pe o suprafață de zece ori mai mare!

Acum problema numărul unu era publicitatea -mama succesului în orice afacere,dar cum puteai face reclamă la un produs neomologat,neacceptat de autoritatea statală,la un produs din seria drogurilor! Dacă stupefiantele asigurau vise erotice,*Vitaeterna* le transforma în realitate exaltantă,cobora fericirea din închipuire direct în palpabil.Inconvenientele ei de la început,respectiv pentrifugarea bărbaților la un pol al măreției,iar a femeilor la celălalt pol,al incompatibilității,al anulării rostului lor pe Pământ,fură învinse,lichidate.Dar cum să explici toate acestea poliției,fiscului,bisericii și maselor largi,bietele de ele,cu gândul numai la fericire?Publicitatea nu pute fi realizată decât aplicând principiul Ariei Calomniei,sau telefonului fără fir,sau dominoului.Nici o marfă nu reprezintă încredere deplină dacă nu ți-o recomandă și altcineva pe lângă vânzătorul presupus a fi interesat.Problema se dezbătu între patru ochi timp de două zile,apoi Mariah,bine tot Mariah găsi o cale promițătoare,deși în sinea sa nu excludea oarece riscuri,despre care nu aminti nimic lui Peter.În definitiv,încercarea moarte n-are.

În principiu,căzură de acord împreună și tot împreună visau ca nu peste multă vreme să cumpere toate rețelele comerciale din Los Angeles,cu tot cu gărzi și poliție.Și într-o zi de joi după-amiază,Mariah ceru o audiență la președina Clubului unde se adunau mai toate femeile dornice să-și învingă neșansa,anxietatea,își pregătise o ținută provocatoare și un cec de 10000 de dolari,suficient pentru doamna Dorothy să o primească cu brațele deschise,mai ales că se cereau o serie de reamenajări ale localului,ale barului,o completare a mobilierului devenit insuficient pentru numărul membrilor în creștere vertiginoasă,creștere alimentată de numărul bărbaților înnebuniți după megasex.Mulțimea devine o forță imprevizibilă și femeile înscrise aici visau să facă o revoluție,o coaliție,o grevă generală,să pună capăt unei curse periculoase ce ducea la o catastrofa națională.

-Unde doriți să vă petreceți seara,doamnă Longan? întrebă președinta cu o amabilitate pe măsura valorii cec-ului pe care tocmai îl punea într-o mapă de piele.

-As încerca mai întâi la secția femeilor anulate de soți megasexiști.

Sufăr din aceleași motive și poate aflu de vreo alinare.

-Oh doamnă Longan,ce se întâmplă în orașul acesta e de-a dreptul revoltător! Mergeți la salonul 24! Am să vă conduc chiar eu.

În salonul 24 se aflau șase mese de local de lux,la care discutau discret perechi feminine,fumând sau sorbind cu paiul oranjade.La una din mese se afla o doamnă singură ce-și aștepta parcă confidenta.Doamna Dorothy o aborda cu franchețe,îi făcu cunoștință cu Mariah,”noua noastră membră,doctor cercetător”,și se retrase satisfăcută de aranjament.Singuratica de la masa retrasă se recomandă făcând un efort de amabilitate,deoarece în după-amiaza aceea suferise un nou șoc lamentabil,descurajator,insurmontabil.Logodnicul ei,care o ametea cu o curte insistentă și benefică,dar în limitele cavalerismului medieval,era pe cale să se convingă de existența unui impediment de nedepășit.Într-o scurtă întrevvedere dinaintea prânzului,în care-i permisesse chiar prea multe,el începu să bată în retragere și să sugereze o nepotrivire de „caracter”.Este lesne de înțeles în ce stare de spirit se afla tânăra plină de viață,de forme și de vise neîmplinite!

-Christine Brynner! spuse moale,fără chef și fără speranță că noua ei cunoștință ar putea să o mai bine dispună.

-Mariah Longan,măritată cu un doctor cumsecade la începutul căsniciei.

-Povestindu-mi,distinsă doamnă,ce s-a întâmplat după,poate îmi reconsider și eu starea mea de naufragiată într-o logodnă unde nu a existat nici un după!

-Dacă nu aş fi ars de dorința unor confesiuni,întotdeauna refulate,că de asta s-a și instituit de către biserică taina spovedaniei,după care te simți eliberat de păcate,nu aş petrece această seară în compania...Pot să-ți spun tu?

-Ah,convențiile acestea anacronice! Desigur,desigur!

-Bine,Christine! Spune-mi Mariah! Pentru prima oară își zâmbiră,încălzindu-se. Mariah făcu un semn picoliței și comandă două cola,dar întremate cu whisky: „Da,da,în amestec,drăguț!”

-Și ce-a fost după,Mariah? întrebă curioasa Christine,o fată cu ochii albaștri,cu bustul de manechin,de 27-28 de ani,vârstă periculoasă,vârstă îngrijorătoare. Vârsta ei ar fi mea trufanda în gândirea bărbatului din ce în ce mai,greu de găsit...

-O adevărată catastrofă,Christine.Ce i s-a părut lui,că nu mă satisfăcea,înțelegi?

-Prea bine,Mariah.Doar e principala mea suferință,nu?

-Ce spui? O fi vreun scapete,logodnicul tău!

-Mai rău,Mariah! Este un inutilizabil.N-am încercat cu el decât metode franțuzești,dar pentru astea nu ai nevoie neapărat de un bărbat.Ți le poți administra singură...Râsete concupiscente de ambele părți.

-Hai că începem să ne dispunem! observă Mariah.

-Crezi că putem depăși dezolarea,prietenă a mea,nu întâmplător în acest salon al seduselor și abandonatelor?

-Dacă mă gândesc bine,Peter nu m-a abandonat.De altfel nu ar avea decât de pierdut pentru că nu l-ar mai înfia nici o femeie!

-Doar nu vrei să spui,Mariah,că-i megasex!

-Ai ghicit fără nici un efort,Christine!

-Tot pățitu-i priceput,Mariah!

-Deci așa,megasexant! Zău dacă mai înțeleg bărbații! Arată-mi-l și mie să-i dau niște lecții de bună-purtare.Sunt doar doctoriță!

-Ți-aș fi recunoscătoare,Mariah.Îl iubesc atât de mult și nu-l pot folosi!

Îmi vine să mă urc pereți! Dacă vrei îi dau telefon chiar acum.Să ne primească la dânsul în apartament.Nu stă departe de aici.

-Știi,Christine,asemenea lucruri discutate cu un bărbat străin,o mai fi și bine... E Kevin Costner în carne și oase!

-Oh,atunci te înțeleg!

-Pot să vă las singuri.Pretextez eu ceva!Și nu mai vin înapoi.Sper să știi cum să-l înfrunți dacă depășește limita!Știi,la el această limită e fără limită!Probabil sexul ăla îl înnebunește! Pur și simplu mi-am distrus dormitorul cu trântele noastre de înaltă sportivitate,dar numai atât,nu folosește la nimic!

-Chiar mă inciți! Privește-mă! Mă poate doborî pe mine cineva?

-Mariah,ești o adevărată aruncătoare de suliță!

-Realizează că știu ce să fac cu ea,la nevoie,că o pot rupe în bucăți!

-Te rog,fă-l să mă înțeleagă.Sunt o fată bogată și-l iubesc! Mi-aș putea găsi un bărbat normal,dar el mă seduce inexplicabil.Sufletul mi-e dat lui...

-Mai rămâne trupul.nu?

-Dracu să mă ia! Crezi că aș putea face ceva cu mine? Cu el nu mai e nimic de făcut!

-Nu știi Christine.Să-l văd,să discutăm...Mă prezinți ca pe o specialistă în domeniul aclimatizării contrariilor.Hai,dă-i telefon și cheamă picolița să fac plata!.Așa cum zbura spre bărulețul unde se afla aparatul,părea o căprioară zveltă,un idol feminin din porțelan,cuprins de patima lumnii.Da,era un exemplar reprezentativ pentru testarea *Vitaeternei*.Secretul însă trebuia păzit. Orice fisură în sistemul lor conspirativ de distribuție putea duce la căderea rețelei.I se cerea din nou imaginație,vicleșug și chiar sacrificiu.Da,da,mai rămăsese încă tributară prejudecăților! Christine se întoarce parcă înaripată.

-Este acasă,ne așteaptă.I-am spus că vin cu o consultantă persuasivă și s-a arătat interesat,pentru că plecase de la mine într-o stare de dus mortul la groapă.

-Hai să-l întoarcem,Christine!Luară un taxi.În oraș apăruseră primele semne ale vieții de noapte.Luminile automobilelor trasau de-a lungul căilor de circulație o zonă galbenă,o Calea Laptelui terestră,surorile de caritate ale bărbaților singuri făceau parada sexului la principalele vaduri stradale,baruri și hoteluri; traficanții,spărgătorii,peștii,limbile poliției,agenți de tot felul,de la cei de supraveghere plătită a soților dubioși până la cei de apărare a zonelor comerciale de unde-și încasau rata lunară,pescutau în apa tulbure a existenței.Cele două femei ocupau fotoliile din spate ale taxiului,pregătindu-se să apuce taurul de coarne și nu numai de coarne...

Ferestrele apartamentului unde locuia Henry Tempest,prezumtivul logodnic al Christinei,cu moralul pe jantă,erau luminate,semn că sunt așteptate.El le deschise ușa la prima apăsare de buton și le invită în salonașul lui de burlac.Henry părea puțin contrariat,puțin circumspect,ce soluție putea avea în poșetă această doamnă olimpică,după înfățișare? Christine era o mignonă-sex și nimeni nu-i putea implanta altul prin care să se plimbe și el cu un cal nărăvaș,sosit nimeni nu știe de unde,contra 3000 de dolari!

Mariah îl cântări din două examinări scurte,dar edificatoare,ghicindu-i neîncrederea,ceea ce pentru un bărbat la 30 de ani în deplinătatea puterilor sexuale era normal.Să fi avut 1,80 m înălțime și o trompă de 23 cm.Era expertă în măsurarea unor instrumente ce trădau mărimea orgoliului bărbătesc.Asistase la procesul fiziologic de naștere a falei lui Peter.O măsurase milimetru cu milimetru și tremurase de spaimă atunci când o luase razna.

-Ah Henry,am uitat ceva important.La ora 20 sunt convocată de tata pentru comunicări confidențiale.E ora 19.n-ai să te superi dacă te las singur cu Mariah. De altfel,consultația ei legată de intimități suporta greu o a treia persoană.Mă reîntorc pe la ora 21.Sau nu! Vă telefonez dacă tata îmi face alt program.S-a întors astăzi dimineață din Haiti șt nici nu am avut timp să ne vedem!

-Puteai amâna această întrevvedere,Christine! încercă Henry un fel de scuză pentru situația ce se crea.

-Dar nu trebuie să-ți faci complexe,dragul meu,Mariah e prietena mea și în plus e doctoriță.Consultațiile țin de profesiunea ei.

-Dacă spui tu! Bine,atunci aștept telefonul tău.Venim să te luăm cu mașina și mergem undeva să înnoptăm...O conduse până în stradă,îi opri un taxi și își asigură o libertate deplină de acțiune.Hâm,singur în apartament,cu un piept de leșinat ochi flămânzi! Fugi până sus.Fidelitatea pentru Christine devenise un

obiect de lux,incapabil să-ți dăruie un somn liniștitor! Își blocă ușa pe dinăuntru cu cele trei încuietori și semnal de alarmă.Când intră în salonaș,Mariah fuma calmă și-i aprecia pulsul după culoarea feței.

-Să începem,domnul meu,colocviul.Nu-i spun consultație,observi,pentru că trebuie să ai o participare activă.

-Abia așteptam această introducere promițătoare!

-Oh,n-aș dori să ai deziluzii,în ce mă privește.Am înțeles că vă iubiți.

-Da,da,ne iubim,dar fructul dragostei noastre refuză să cadă din pomul înțelepciunii...

-Henry,o întrebare strict profesională.Cunosc ce modă bântuie prin Los Angeles.Ai avut un sex derizoriu,infantil sau pur și simplu era normal,dar nu-ți satisface orgoliul?

-Ei bine,a fost normal,după cum spui tu,dar eu am altă părere despre normalitate,a cărei ștachetă poate fi mereu ridicată.

-Și ți-ai ridicat-o înainte sau după ce ai cunoscut-o pe mignona Christine?

-Este important să știi?

-Este!

-Atunci,după!

-De ce?

-M-a amânat prea mult și vroiam să i-o plătesc...Bei ceva?

-Beau. Descătușează dialogul.Îi dă sinceritate.Henry aduce o sticlă cu ornamente cristaline,fără eticheta conținutului,două pahare,toarnă de la înălțime un lichid alb,ce face mărgelile,și adăugă o urare:

-Ești în gând cu mine.Noroc!

-Tu,Mariah,ești vestitorul lui?

-Oh,da,port la mine scrisorile de acreditare.

-O să mi le arăți și mie?

-Aș prefera să nu fie nevoie,să mă crezi pe cuvânt.Ce mi-ai dat să beau? Mă simt excelent.Sper că nu ai strecurat în sticlă afrodisiace!

-Nu,drogurile acestea le țin în altceva...

-Cunosc!Am mai întâlnit asemenea bărbați,membrii ai clubului „Megasex”.

Soțul meu se duce pe acolo.

-Cum? Ai un bărbat așa,ca mine? Un bărbat adevărat?

-Hâm,îmi scuzi indiscreția! Câți centimetri are răzbunătoarea ta pregătită pentru nefericita Christine? 23,nu?

-De unde știi?

-Discuți cu o expertă,Henry...Văd că deja îți este intrată în erecție.

-Așa mi se întâmplă în preajma femeilor frumoase...

-Este un compliment?

-Nu,un avans...

-Daa,bine atunci mai punem un pahar.Ești sigur că nu conține somnifere? Eu nu simt nimic.

-Nu mi-aș permite.Sunt de profesie avocat.Nu folosesc tertipuri.Eu câștig procesele cu mijloace curate.

-Și le câștigi întotdeauna?Cel cu Christine văd că l-ai pierdut!

-Cu Christine e altceva! Cu Christine l-am pierdut deopotrivă,amândoi.

-Și dacă eu aduc probe noi,în favoarea ei?

-Câștigul ei va fi și al meu,dar nu văd ce poți face.

-Îi schimb calibrul,ca să mă exprim tehnic.

-Vrei să spui că o operezi? Exclus! Nu va admite.

-Nu.Îți propun altceva mult mai simplu.Faci rost de medicamentul Vitaeterna.Nu mă interesează cum și de unde.Văd că ai găsit calea.I-l servești în această băutură excelentă sau la o cafea cu lapte.

-Și? Rezultatul?

-Căsătorie sigură,parteneră unică,pe măsura răzbunării dumitale.

-Nu te cred! Cine știe ce i se poate întâmpla!

-O transformare conciliantă...

-Mă împingi la fapte necugetate...Ia stai! Soțul tău e megasexian,spui?

-Nu spun,este și eu soția lui.

-Atunci poți să-mi dovedești cum te-a păstrat?

-Îmi ceri o infidelitate,Henry! eu sunt doctor,nu material didactic.

-Așa ceva nu există,doamnă Mariah! Nu pot accepta un proces de o asemenea delicatețe,fără probe!

-Dacă toți pacienții mei mi-ar cere să gust eu mai întâi din pastilele recomandate,unde aș ajunge? Mariah para,dar afacerea trena între o reticență lesne de înțeles și o demonstrație convingătoare.

-Ești insistent,Henry! Crezi că i-ar place Christinei să audă? M-a lăsat cu tine,ca o prietenă venită să vă gălesc o dezlegare.

-Nu-i dau nimic fără probe! Repet!

-Te cred! Deja ești surescitat.De când nu te-a mai primit o femeie? Excluzând-o pe Christine.

-De când mi-am făcut-o cu mâna mea.

-Săracul de tine.Eu vreau să te ajut și tu mă silești la demonstrații megalitice.

-E vorba de logodnica mea.N-o pot supune unui tratament necunoscut și puțin fantastic.

-Da,da,văd că nu am încotro...Ambițios ca toți bărbații scăpați de complexe sexuale...Mai toarnă-mi! Așa-i că ai pus în alcool un afrodisiac? Nu știu de ce mi se face poftă de...Se ridică.Femeia din ea răspândea prin cameră un parfum de trimis politețea la barul din colt.Categoric,gândea Henry,fără afrodisiac n-o putea dovedi.Avusese leacul pregătit din momentul când primise telefonul.Își pierduse orice răbdare.Se hotărâse să-și dilate mignona cu orice risc.Dar nu e pentru cine se pregătește...Mariah se așează pe canapea în clasica poziție de "uite ce picioare am eu,mă,șoricel cu gândul la cașcaval!"

-Aștept,Henry! Până se întoarce Christine vreau să te conving.Vezi să nu mă decepționezi,că sunt în niște fierbințeli ciudate.O să regreți trucul folosit cu mine! Dacă tot m-ai drogat,hai să-ți văd podoaba.Bărbatul băuse din aceeași sticlă și avea o stare de spart ușa cu toporul din pantaloni.O femeie! „Dumnezeule,o femeie care-l provoacă! Nu era sigur de sine dacă o mai poate ierta odată intrat în ea!

-O facem pe lumină,doctorițo?

-Ți-e rușine să-ți arăți ce ai tu mai bărbătesc? Atunci pentru ce ți-ai cultivat-o?În câteva secunde rămase gol.

-Da,Henry,e un exemplar frumos,dar am auzit că un comisar,Bart parcă-i spune,a uimit tribunalul când și-a arătat-o! 35 de centimetri! Ești un puișor pe lângă el!Bărbatul nu-i răspunse,ci doar o dezbracă tremurând,gâfâind,îi rupse sânii ce-l sfidau cu ochii lor de melc megalitic.Femeia îi probează cu mâna catastrofa sa de orgoliu bărbătesc.

-Ar fi ceva de capul tău,Henry! S-o vedem la proba de rezistență!

-Nu înțeleg,tu mă probezi pe mine?

-Dar ce ți-ai închipuit,bicisnicule? Jignirea aceasta nu i-o va ierta.O cuprinse în brațe.Era ca o luptătoare.Ca să o răstoarne jos,pe covor,trebuia să-i pună piedică.

-Hei! Henry,nu te repezi acolo! Nu fi egoist,ca toți grăbiții! Prelucrarea începe de la sânii! Sunt destul de apetisanți,nu?Bărbatul o descălecă.Nu-și găsea un loc pentru falnica lui pușcă.Apoi îi rupse buzele într-o împreunare de ventuză,îi mușcă gurguii și făcu din ei praștie.Mariah se hotărî să cadă în păcat.De la o simplă demonstrație de profunzime să profite și ea copios și să-l umilească pe acest megaloman...Nu-l mai adjectivă cu nici un epitet,în definitiv era unul din clienții ei!Îl strânge puternic în brațele ei vânjoase și-l trece pe sub ea.

-Eu conduc ostilitățile! Tu asisti doar la facerea probei.Asta ai vrut,nu?

Își potrivește popicul cam noduros strunjit și-și dă drumul în forță.

-Iiihaha! De-ai mai avea!

-N-ai murit, curajoaso?

-În flecuștețul ăsta? Glumești! Praf ți-1 fac. iha, iha, iha! Muuu! Degeaba încerci să împungi. Doar dacă-ți mai pui un adaos, lăudărosule! Ia uite cine face praf femeile, nedezvoltatul! Ia uite cine droghează musafirii! Acum ține-te bine! Să nu cumva să îndrăznești să te scapi, că ți-o scurtez de-o să fie numai bună pentru Christine. Mariah își dăduse drumul la gură. Drogul o făcea nerușinată, reducând-o la limbajul impus de nevoile excitante ale sexului ei dezlănțuit.

Se înfruntau doi uriași. Zgomotele bătăliei înfiorau până și pereții de pe care începu să se desprindă varul și să cadă în fulgi. Mariah coboară printr-o rostogolire spectaculoasă și-și prinde partenerul în cleștele de rac al pulpelor ei impozante.

-Hai, pușor, muncește! Nu trage chiulul. Spuneai că ești stătut ca un armăsar în grajd. Țăsta-i cal stătut? Ai dat banii degeaba pe Vitaeterna. Mai bine cumpărai afrodisiace. Ieșeai mai ieftin și te alegeai și cu o mireasă pe cinste. Christine e o mititică fragilă ce te putea face fericit!

-Ești o spartă! Ești o iapă! ripostă Henry.

-Nu mai sunt o probă, impotentule? Văd c-ai scăpat căruța la vale, ticălosule! Te învăț eu minte să mai pui afrodisiace în băuturi! Ești sechestrat până dimineață! Nu mă interesează ce-i spui Christinei la telefon!

-Gata, doctorițo, te cred, m-ai convins, îi dau Vitaeterna.

-Așa, mânzule pipernicit! Caută și intră repede la ham. Nu mă face să aștept! Eu dau consultații îndelungate, e clar? Vă arăt eu ăstora de la clubul „Megasex”! Vă scot eu fumurile din cap. Cine vă credeți, megalomani din carton! Vai, ce m-ai înfuriat cu ifosele tale de zmeu peticit! Apelul telefonic întrerupse furia femeii. Henry mulțumește cerului că-l salvează din mâinile de discofilă, din pântecul ei... Nici măcar nu găsea o comparație!

-Da, Christine, eu sunt. Ce să facă? îmi dă sfaturi. Tocmai mi-a scris rețeta. O să fie bine. Nu face nimic. Du-te cu tatăl tău la recepție. Doamna Mariah tocmai se pregătește de plecare...

-S-o crezi tu! Sfaturile mele costă mult mai mult decât poți tu da! replică Mariah întinsă pe covor, goală și amenințătoare. În noaptea aceasta vroia ca să răzbune toate femeile clubului „Broad disappointed”. Devenise doar membra lui!

Dimineată, târziu, pe la ora 9, Mariah își lăasă partenerul lat la pat, se îmbracă în liniște, își refăcu machiajul, coborî în stradă, luă un taxi și pe drumul spre vila ei de milionară, medită asupra explicațiilor ce i le va servi lui Peter. La început

pregătise o minciună,o reținere la femeia racolată pentru interesele firmei lor pirat,dar în poarta casei se hotărî subit la sinceritate.În definitiv o făcuse pentru asigurarea unei piețe de desfacere.Peter se afla în laborator,galben la față,ca după o noapte nedormită,pe ea nu o putea minți.

-Mariah,puteai măcar să-mi dai un telefon.Am fost îngrijorat.

-Dragul meu,se cunoaște pe fața ta.N-am putut să te sun.Aș fi vrut să te mint,să găsesc o scuză.Ori eu te iubesc prea mult ca să te supăr.Am să fiu sinceră cu tine.A trebuit să fac proba prescripției mele.Logodnicul femeii racolate de la clubul „Broad disappointed”,avocat de profesie cerea probe.Deformație profesională.Logodnica a inventat o întâlnire programată și ne-a lăsat singuri.Ea nici nu trebuie să știe cum va deveni aptă pentru un megasexian,client de-al nostru,el trebuie să-i administreze *Vitaeterna*.Ea va răspândi vestea despre existența unui medicament minune după ce va simți cu propria ei plăcere efectul.

-Da,și?

-Tipul nu vroia cu nici un chip să mă creadă! Doar nu era să ratez afacerea pentru o ...Am citit într-o revistă că Lene Hefner,celebra interpretă din filmele porno,face o distincție netă între „lucrul” ei pe platforma luminată de reflectoare și viața particulară,unde este fidelă logodnicului ei pe care-l iubește.Dincolo,in studio nu-și face decât meseria! Și o face cu cea mai desăvârșită artă și cu o imaginație de invidiat.

-Imaginația ta a fost la înălțime,Mariah?

-Sinceră.Am vrut să-l înfrâng,să-l lovesc în mândria lui de bărbat snob,căruia nu i-a ajuns ce i-a pus maică-sa între picioare.Ba mai mult,o făcuse pentru a se răzbuna pe micuța lui Christine,care îl tot amâna de un an de zile! Și în plus mi-a strecurat în whisky și un afrodisiac,fără să știe,dobitocul,că și-o face cu mâna lui!Îți dai seama ce m-a enervat! Cred că nu se va mai scula din pat trei zile și trei nopți,dar când se va trezi,sigur va căuta să primească un colet de *Vitaeterna*.

-Mariah,se pare că nu ai avut încotro!Nu-ți reproșez nimic pentru că și eu,la rândul meu,trebuia să mă conving personal de un adevăr științific!

-Ai violat-o pe Carolyn,nemernicule!

-N-o lua chiar așa.Pur și simplu am consultat-o.E perfectă.Nici o complicație.A reacționat normal.Funcționa ca o mașină de ucis megasexiști.Am creat exact ce ne trebuie: două tabere care să se unească,să se confrunte să-și modernizeze armamentul și în final să ajungă la o pace durabilă.

-Frumos discurs,Peter!Pacifist,ecologist și justificativ.Ca oameni de știință nu putem pune baza decât pe experiment.Suntem chit,suntem oameni de știință și de afaceri,nimic nu e interzis când la mijloc sunt interesele „Casei Vitaeterna”.

Ce-ar fi dacă soțiile medicilor ginecologi le-ar interzice să pipăie organul consultat? Aberație,o lipsă de discernământ!

-Vorbești ca un medic,Mariah.

-Și te întreb ca un medic.De câte ori ai consultat-o pe Carolyn,pentru că te văd tras la față și inconsecvent cu mișcările brațelor.

-Tot ca medic îți răspund și eu,făcut să alung durerile oamenilor.N-o puteam lăsa în suferință...De câte ori vroiam să plec,mă striga disperată să mă întorc la ea,să n-o las!

-Excelent medicament,Peter! Suntem niște genii.Ne-am umplut de glorie.N-am putea să ne permitem astăzi o zi de odihnă ..activă?

-Întotdeauna,Mariah,ai idei strălucite...Dormiră până seara.Își probară iar fiabilitatea calităților sexuale,speriind niște porumbei obișnuiți să le stea pe pervazul ferestrei,unde găseau întotdeauna ceva de ciugulit și se culcară din nou pentru încărcarea bateriilor vitale.Dimineța,așa cum primiseră instrucțiuni, Owen le aduse ziarele proaspete în birou,iar Carolyn le servi cacao cu lapte și cafeaua.Fetița căpătase din senin o conștientizare a formelor ei plinuțe,cineva parcă o sfătuisese cum trebuie arătate în lume și ce satisfacții de tot telul se pot trăi de pe urma lor.Avea acum ochii mai strălucitori,de briliante,șolduri de mosorel,picioare de admirat cu gânduri ascunse și o mină de vinovăție pe care se străduia să o justifice.Nu prea înțelegea ce se întâmplase cu dânsa,dar simțea o protecție sinceră din partea stăpânilor și o dragoste pătimasă dinspre Owen.Nici prin gând nu-i trecea că ar fi o creație artificială a științei interzise.

După ce așezase micul dejun pe locul lui obișnuit și ieși cam cu spatele înainte,Peter și Mariah se priviră cu subînțeles și își zâmbiră satisfăcuți.Ea o crease și el îi confirmase creația,o certificase și pe undeva regreta că nu trebuie să-i mai elibereze încă un document de bună-funcționare! Ah,slăbiciunea aceasta omenească,de proveniență subpământeană! Și parcă Mariah făcuse cu tipul acela doar o demonstrație publicitară? Oricum,nu era nevoie de o noapte întreagă!

În timp ce reflecta Mariah,ca de obicei,lectura cu glas tare titlurile principale:

-Peter!Ia uite aici!*Asasinul celor 81 de femei din Los Angeles a fost prins.Mărturisiri complete.Criminalul era un evadat de la ospiciu.Întâi le spărgea cu un falus din comerțul erotic,prelungit cu un mâner din lemn,le ucidea și apoi le viola.*

-Mariah,dar aceasta înseamnă că vor fi recunoscute calitățile de tot felul ale *Vitaeternei* și megasexiștii rămân basma curată.Nu vor mai fi acuzați pe nedrept de crime abominabile.

-Exact,Peter! Primele reconsiderări au și început.Uite! Drogul *Vitaeterna*,cu sursă încă neidentificată,se scoate de sub acuzații? îl vom găsi la farmacie ca pe aspirină? Se spune că 10% din bărbații orașului au optat pentru o bărbăție extazică,ce dă prestanță și încredere în sine.Mai vrei să-ți citesc ecouri?

-Acum nu! Aș fi curios ce se va scrie peste două săptămâni,după ce Christine va răspândi printre femeile decepționate vestea că deține un remediu fenomenal împotriva oricărei decepții.Gândește-te,Mariah,moda supersex se răspândește vertiginos,capătă amploare.Îmi dau seama după vânzări.Și ce femei vor rezista acestei mode?

-Femeile foste decepționate,înnobilate nu cu frumusețe,nu cu avere,ci cu rezistență.Ele vor fi primele în topul preferatelor,vor face uz de rubrici matrimoniale,unde vor depune mici anunțuri: *Caut partener de companie! Numai Megasex!* Și vor primi zeci de oferte și își vor rezolva tristețile....

-Și vor renunța la clubul care le-a inițiat!

-Ei,vezi,Mariah,acestea sunt consecințele.Oamenii se grupează din cauza concurenței și dacă aceasta dispare,nu mai e progres! E stagnare,e stereotipie,e lăncezeală.Oamenii au nevoie să se bată cu cineva.Au nevoie de victorii,altfel viața devine vegetală,lipsită de interes.Tu știi care-i visul copacului?

-Și la figurat vorbind,tot nu știu!

-Să meargă și prin alte păduri,să vadă ce se ascunde după dealul pe care stă de când era o mlădiță.Și oamenii care au picioare,crezi că vor sta pe loc?

Peste micul lor dejun,transformat în colocviu despre viitorul încă nebulos al unei lumi în devenire megasexitate,se lasă o tăcere lungă.

-Nu cred că se poate ști exact încotro evoluăm,Mariah,spuse într-un târziu Peter.Gândește-te că televizorul a apărut abia de 50 de ani și privim cu el în cosmos să vedem ce se mai întâmplă prin Venus! Ce va fi atunci peste 100 de ani,peste 1000 de ani?

-Eu cred,Peter,că trebuie să ne extindem aria cercetărilor.Cineva spunea că omul trebuie luat în seama atâta vreme cât e tare în sex! Tatăl tău are peste 60 de ani.Ai avea curajul să-i dai o doză de *Vitaeterna*?

-Mariah!

-Una de 20 de centimetri.Apoi să-l urmărim până la ce vârstă rămâne demn de luat în seamă!Și vom afla dacă nu cumva longevitatea depinde de durata virilității!

-Vrei să spui că putem prelungi viața omului?Mariah! Avansezi idei înspăimântătoare! Fac tahicardie la gândul ce va urma? Îți dai seama că o reușită ne-ar încununa cu cel mai îndreptățit Nobel? Și că ne-ar trebui o instalație megalitică pentru a satisface comenzile?

-Și că forțele noastre armate ar trebui să ocupe Tibetul pentru a ne asigura *Crataegus axyacanta Himalaica*,așa cum au ocupat Golful Persic pentru benzină?

-Iubito,mergem prea departe cu soarta lumii adusă în pragul celui de al treilea război mondial pentru ca fiecare american să devină un Matusalem!

-Știi,Peter,la ce vârstă făcea Matusalem copii? Pe la cinci-șase sute de ani!

-Sigur înghițise *Vitaeterna*.

-Și de unde știi că nu înghițise cu adevărat?Nu uita că Enoh luase lecții de la niște uriași veniți din cer de modul cum să organizeze societatea omenească!

-Da și secretul acestui elixir a fost făcut pierdut din motive de alimentație.

Pământul nu mai avea resurse să hrănească o populație cu indivizi care se încăpățâneau să trăiască 700 de ani!

-Din același motiv au dispărut și dinozaurii.Nu le mai ajungeau pășunile!

-Vezi că enigmele istoriei încep să se dezlege?

-Peter,dacă o ținem așa,din ipoteză în ipoteză,nu mai coborâm astăzi în laborator.Să lăsăm timpul să lucreze!Noi,hai să facem oamenii fericiți!Și timpul lucra în favoarea acestor doi cercetători puși să revoluționeze specia om.Regizorii de filme porno,în care eroul principal era sexul și nu purtătorul lui,mai ales că femeia nu prea avea ce arăta,decât o exteriorizare facială a ceea ce simte interiorul,recrutau acum numai supersexiști.Numai că scenele de mare intimitate le trucau cu purtători de scule normale,negăsindu-se încă parteneri care să înghită exponatele din prim-planurile inițiale.Aceste producții cinematografice destinate lumii interlope și masculilor ajunși la capătul puterilor virile,începură subit să-și extindă gama de consumatori.Femei și bărbați de toate vârstele vroiau să vadă arma morții sau tinereții veșnice,care stârnise în Los Angeles atâtea comentarii temeni și extaze.

Presa de scandal sesiză însă trucajele,lipsa scenelor cheie,care fac deliciul unui film porno adică pătrunderea excitantă în peștera femeii! retragerea strategică a uriașei scule pentru a-și face vânt și mai puternic.Producătorii caselor de filme se alarmară și lansară în rubricile de publicitate zeci de oferte ademenitoare.Se promitea până la 100 mii de dolari protagonistei care s-ar încumeta să facă față filmelor,fără ca în final să decedeze și să dea dureri de cap actorilor,regizorilor,caselor de filme.Insistența anunțurilor,miza lor mare a ademenit multe sinucigașe,dar ele cădeau de la prima încercare,după primul urlet

înfiorător și erau aruncate afară ca niște zdrențe menite să înșele speranțele producătorilor. Actrița adevărată, actrița veritabilă nu sosise încă pe platourile de filmare. Christine Tempest, tânăra soție devenită potrivită lui Henry Tempest ca o mână de paradă, descoperi și ea faimoasele oferte și în minte, viermele dorinței de afirmare artistică și de îmbogățire din plăcere începu să sape galerii. Într-o seară, după ce potoli fastuos îngâmfarea lui Henry, de nu se mai mișcă două ore din poziția în care-l lăsase aproape leșinat, Christine prinse momentul prielnic să-i facă o propunere.

-Iubitule! Și așa două zile nu mai ești bun de nimic. În timpul acesta sterp aș dori să fac un film. Și așa câștigurile tale din ultima vreme lasă de dorit.

-Ce fel de film? mârâi Henry căzut cu fața în pernă.

-Am aici niște oferte. Ia trezește-te și citește! Henry se răsuci cu greu. Zeci de funii îi priponiseră toate încheieturile. Abia deschise un singur ochi pentru a și-l îndrepta spre locul unde Christine ținea un deget.

-Cum? sări el ca ars. Film porno?

-Și ce țiți așa? Ar trebui să fii mândru de mine că voi pune cu botul pe labe o tagmă de îngâmfăți, de cocoși lăudăroși. Fleandură îi fac! Și-apoi uiți cu câtă curiozitate ai dorit să faci proba *Vitaeternei* cu doctorița Mariah? Ei bine, sunt și eu curioasă...

-Christine, tu profiți de limita mea? Dacă știam că vei deveni o nesătulă, mă masturbam în continuare și te lăsam mignonă fată mare...

-Nu eu sunt aceea care mi-am pus în cafeaua cu lapte praf de pușcă. Aș putea să te reclam, să-ți fac un proces răsunător de nu te mai apară nici ministrul de justiție, cât ești tu de avocat! Nu înțelegi că vreau iar? Hai, dacă te rod sentimente de posesie în exclusivitate! Hai, posedă-mă!

Henry se cutremură și tăcu, tăcere luată de Christine drept o acceptare tacită. A doua zi se prezentă la studioul ofertant. Producătorul, un bărbat cu burtă și cu vârsta coaptă, o primi cu suspiciune. Era sătul de sinucigașe, de simulante.

Aproape că-și pierduse speranța. Și acum această mignonă, cu o talie de șerpoaică, care nu ar putea primi într-însa un exemplar de care are el în studio, nici dacă întregul ei corp ar fi un cilindru gol. La rândul său, Christine îl privea cu disprețul câștigătorului Centurii de Aur.

-În legătură cu anunțul din ziar! spuse Christine fără nici o intonație. Presupun că doriți o probă, drept care vreau să mi se pregătească contractul, dar nu pentru o sută de mii de dolari, ci pentru două sute de mii pentru fiecare film de un sfert de oră, că mai mult nu va rezista actorul. Tupeul acestei femeiuște de ridicat cu un

singur deget de la pământ îl irită pe producător, care se decide pe loc să o termine.

-Bine, duduie, vom mai negocia prețul, dar mai întâi proba pe platou.

-Dacă se poate mai repede. Sunt supraexcitată. Aveți actori competenți.

-Îl doriți pe cel mai bun?

-Dacă nu aveți altul, ... Ce să fac? Mă mulțumesc și eu cu ce există pe piață.

Când mai auzi și această remarcă umilitoare pentru toată tagma lor de megasexiști imbatabili, patronul simți nevoia ucigașă de a o răpune personal.

Platoul de filmare era reprezentat prin decorul unui dormitor dotat cu un pat cu baldachin, montat într-o magazie de produse alimentare transformată.

Mașiniștii aprinseră reflectoarele, Christine fu invitată să intre în rol, adică nimerise din întâmplare în casa unui maniac sexual, interpretat chiar de producător, care se lăsase într-un halat de baie, de sub care începuse a se ridica ceva înfiorător. Acum rânjea la Christine, ca o fiară turbată gata să se arunce asupra bieteii căprioare.

-Dumneata ești cel mai bun pe aici? Întrebă prezumtiva interpretă.

-Doar sunt directorul, nu?

-Vai de tine, domnule zmeu, la sfârșitul probei burta dumitale va cântări cu 20 de kg mai puțin, spuse flegmatic Christine.

-Replica nu este în scenariu, dar îmi place, e incitantă. Dumneata să ai o mină speriată. Ai nimerit din greșeală în dormitorul unui nebun.

-Las că ți-l vindec eu..

-Duduie! Ești speriată!

-De cine?

-De mine, nebunul, obsedatul sexual.

-Glumești, domnule, dacă îți imaginezi că ai cu ce mă speria! Mașiniștii și cameramenii pregătiți să ia prim-planuri spumoase privesc perplecși. Individu e nebună și nu obsedatul sexual! Dialogul improvizat începu să-i amuze. Șeful își găsisse nașul.

-Nici asta nu te sperie? și directorul dădu la iveală de sub halat o mătârângă ca pentru concurs.

-Eu să mă sperii de moțul ăsta de curcan? Directorul își pierde controlul de-adevăratelea. Cameramanul prinde o față buhăită, cu ochii injectați, ca de câine turbat.

-Ai depășit orice măsură, domnișoară!

-Într-adevăr, nu cred să ți se potrivească! Cred că ai să-ți îneci băiețelul în ea...

-Îl dau dracului de scenariu. Dezbracă-te!

-Unde scrie?

-În scenariu.

-Parcă l-ai dat dracului!

-Ascultă fetițo, faci teatru cu mine? Jos rochia.

-Asta e treaba bărbatului. Dumneata faci filme porno și nu știi nimic despre sex!

Îmmmh!

-Puțină violență va înfrânge orice opunere din partea femeii, nu-i așa? Conștiința ei rămâne curată. Ea nu a vrut să cedeze, dar dacă a fost forțată! Hai, intră în rol, că mă răcesc și după aceea joc prost. Directorul se apropie în forță de Christine, își înfinge laba în decolteu și trage puternic în jos. Cusăturile cedează, pârlăie și părăsesc trupul protagonistei care rămâne numai în desuuri.

-Îmi datorezi o rochie! spune Christine directorului.

-Nu scrie asta în scenariu!

-Bine, de restul mă dezbrac singură. Nu mă pot duce acasă chiar în fundul gol! Calmă își scoate sutienul, chiloții. Cameramenii înregistrează totul, dar obiectează:

-Domnule director! O femeie nimerită din greșală în dormitorul unui nebun, nu-și dă jos singură ultima pavăză de pe comoara ei în pericol!

-Aveți dreptate. Scena asta o să o tăiați, sau o să o folosiți în altă parte, unde femeia nu-și refuză nici o plăcere.

-O s-o folosiți, atrage atenția Christine, dar o să mi-o plătiți separat.

-Mai întâi să ieși cu bine din probă! replică directorul, în timp ce o înșfacă pe sus și o aruncă pe patul cu baldachin. Faldurile lui o acoperă la început, scenariul fiind astfel gândit încât să împuște doi iepuri, adică să iasă și porno, dar și sexy, cu acces în marile cinematografe. Directorul face gesturi de alienat mintal și se duce după dânsa sub perdeaua din mătase. Camerele surprind imagini filtrate, confuze, unde și unde câte o coapasă de-a Christinei acoperită total de trupul masiv al directorului, al cărui fund și începuse să pompeze.

Nici un „ah” și nici un „auu”, liniște deplină. Se lucra ca la carte, fără nici o dificultate. Directorul simte că a dat lovitură, că în sfârșit, după luni de căutări și-a găsit vedeta. Se înfruntau două *Vitaeterna*, două forțe: una de împingere și una de înghițire și de capturare; una de rupere, dacă ar mai exista ceva de rupt, și una de înecare în nisipurile mișcătoare; una de lărgire a breșei și alta de sucombare a intrusului. Cameramenilor le ies ochii din cap. Nu filmaseră niciodată un asemenea spectacol. Prim-planurile se mutau de la satisfacția trădată de buzele Christinei, la spasmele furtunului directorial. Se revoluționa cinematograful porno. Se turna „Gulliver în țara amazoanelor”.

-Cu grijă,nebunule! avertizează Christine.Parcă așa-ți spune în scenariu,nu?Mi-ai promis o probă de „un sfert de oră,nu? Vezi să nu-ți vătămezi bidiviul! Și mai schimbă hățurile.Trece-mă pe mine pe capră,la mânat.

Directorul o ascultă,schimbarea amânându-i decăderea din rol,și o aruncă deasupra lui,asa cum ai întoarce o sticlă de vin cu gura în jos,cu ajutorul tirbușonului înșurubat în plută.

-Preiau conducerea,directore! dictează ea.Cameramenii nu mai filmează sugestii,gesturi,mișcări edificatoare,ci sabia concretă care intră în teaca vie de câteva ori și moare scuipându-și plămânii ca un tebecist în ultima fază.

-Ești un neisprăvit,leu de mucava! O burtă cu furtun din petice! Ce faci? Strici bunătate de film?Mașiniștii,cameramenii,inginerul de sunet,regizorul sosit între timp,tac îngroziți ca nu cumva nebuna să ceară continuarea spectacolului cu unul dintre ei,dacă nu cumva chiar cu toți! Era un uragan de femeie,un tunel de cale ferată prin care trec trenurile de marfa,unul după altul,gâfâind.

-Hai,sex-slăbănog,adu-mi contractul să-l semnez,asa în pielea goală.Îți fac o favoare,că,după cum m-ai probat,ar merita să mă duc la altă casa de filme,cu actori mai competenți! Dacă nu cumva chiar am să și o fac.

-Nuu! Te rog!John! Aleargă în birou la mine și adu un contract.Doamna vrea să-l semneze în ținuta ei impecabilă,nemaiântâlnită,formidabilă!E pur și simplu dracu,gol!

-Dacă n-ai avut cu ce să-l umpli,directore!Țineți un studio de filme porno și nu aveți aparatură!

-Regizore! Reține replica asta! E genială.Aceasta doamnă,sau domnișoară,încă nu știu nimic despre dânsa,nu e numai o actriță desăvârșită,dar bate la fund orice scenarist!

-Chiar că sunteți buni de bătut! Acum,eu cu ce mă îmbrac?

-Tedy! urlă directorul.Adu-i doamnei câteva rochii de la garderobă! Să-și aleagă ce i se potrivește.

-Nu prea aveți aici ce mi se potrivește,deși ați făcut cu toții rost de *Vitaeterna*.Trebuia să comandați numere mai mari!

-Duduie,dar noi ne-am gândit că nici așa nu vom găsi partenere pe măsura cu care ne-am dotat,mai spuse directorul uimit,perplex,fleșcăit,învins,lovit crud în amorul lui propriu,ce-i spânzura acum între picioare ca un cârnaț fără umplutură.

-Bine,bine,vă iert! îmi mai fac eu completarea acasă,cu soțul meu.Acum dați-mi contractul și un avans de 50 la sută.Am putea începe lucrul la film chiar în momentul asta,dar văd că nu mai am cu cine.Vin mâine,dupa ce va refaceți.Și

încă ceva!Partenerul meu să aibă cel puțin două-trei dubluri.Cade unul,intră celălalt în rol.Și cum se va chema filmul?

-”Gulliver în țara amazoanelor”,răspunde regizorul.

-Nu cred că se potrivește.Mai curând s-ar chema „Amazoana și cei șapte neisprăviți”.

-Da,răspunde regizorul,deși ar merge și „Fiica regimentului”.

-Ar merge,ar merge,domnul meu.Dar v-ar costa scump! Un milion de dolari...!

-Aoleu! Dar nu s-ar putea numi „Fiica plutonului de cercetare”?

-Îmn,numai dacă băgați în scenariu și un număr suficient de prizonieri inamici.Asta,așa pentru amuzamentul meu personal,în afara onorariului de 500 de mii de dolari.Și încă e puțin! Doar vedeți că vă pun studioul pe picioare.O să câștigați milioane.

-Semnați,vă rog,aici! cere directorul respectuos.

-Scena semnării să fie înregistrată și să mi se dea caseta.Nu vreau să creadă soțul meu că-l înșel,că o fac din viciu.

-Tedy! Trage aici un cadru! Doamnă pot să-mi pun un șorț în față?

-Nu,domnule!Lasă să vadă soțul meu că nu are concurență.Ce,vrei să-l fac gelos?

Peste o lună de zile,caseta cu acest scenariu porno ieși pe piață și se vindea ca pâinea caldă.Filmul nu rămase străin presei de toate nuanțele.Comentariile abundau în ilarități obscene.*Pe micile ecrane -moartea p...i.În orașul nostru,obsedatul sexual care ucidea femeile a fost prins.Cine prinde acum pe amazoana care ucide bărbații? S-a descoperit antidotul megasex? Sau natura a creat o campioană a femeilor?*

Aceste comentarii care scandalizau lumea subțire,deși erau urmărite cu indiscreția cerută de etichetă,ajunseră,desigur,și pe biroul doamnei Dorothy, președinta clubului „Broad disappointed”.Își cumpără îndată caseta cu pricina și descoperi stupefiată că protagonista filmului nu-i alta decât mititica doamnă Christine,care până nu demult se plângea de infantilism vulvar! Își luă agenda de pe birou,îi formă numărul și așteptă deschiderea liniei.

-Christine? Dorothy la telefon.

-Aa,dumneavoastră! Ce surpriză plăcută!

-Deopotrivă și pentru mine.N-ai putea să-mi faci o vizită chiar acum?În interesul Clubului...

-Bine,dacă așa stau lucrurile,mă sacrific.Tocmai exersam un rol.Peste 30 de minute,un Cadillac masiv frână în fața clubului femeilor decepționate și din el

coborî ca o prințesă, Christine. Își trecu mâinile ei delicate de-a lungul șoldurilor devenite în ultima vreme mai aerodinamice, mai cinematografice, mai sexy, pe măsura gimnasticii aerobice la care fuseseră supuse, își îndreptă ținuta regească și se opri drept în biroul președintei, unde se așeză în fotoliu fără a mai fi invitată.

-Hi! salută ea familiar.

-Hi, Christine! Ce bine arăți? Se vede că te-ai îmbogățit.

-Chiar se vede, Dorothy?

-Vede toată lumea, Christine. Ai ajuns vedeta numărul unu a ecranului licențios.

Cum dracu ai făcut, tu, cu infantilismul tău neîncăpător?

-Cu aia, Dorothy, cu aia.

-Da, știu, am văzut, dar cum ai ajuns de la o aia infantilă, la o aia ce poate înghiți tot Los Angeles-ul, dacă s-ar revărsa într-însa?!

-Nu știu, Dorothy, nu știu! Soțul meu știe mai bine, dar nu vrea să-mi spună! Un egoist, un avar. Zice că dacă mi s-ar înmulți numărul, adică a femeilor ca mine, aș avea concurențe redutabile și mi-ar scădea cota la bursa actrițelor de cinema.

-Oh, da, îl înțeleg acum, dar nu e drept să înfrunți tu singură toată pleiada de mecasexiști în continuă înmulțire. Nu vei mai putea face față la un moment dat, cu toate unguentele lumii. Și apoi rândul la tine i-ar veni foarte rar. Deja casa respectivă de filme nu mai plătește nici un cent interpreților megasexiști.

Dimpotrivă, ei plătesc acum taxe grase pentru a te avea parteneră, unica în lume, cred!

-Escrocii! țipă Christine. Și mie nu-mi dau nici un procent? Gata, rup contractul! Mă duc la alt studio. De când mă solicită!

-Nu vei rezolva nimic, Christine! Și ăștia vor face la fel. Tu trebuie să-l convingi pe soțul tău să-ți dezvăluie secretul. Amenință-l cu divorțul! Poziția în care te afli îți poate procura 20 de bărbați mai buni ca el. Am informații precise că moda a pătruns printre senatori, printre oficialitățile orașului și s-a întins până la Casa Albă! Nu știu dacă nu cumva și președintele... Ar fi totuși incorect să ai în subordine o armată mega și tu să fii un mini.

-Dorothy, îl voi soma chiar în seara aceasta și dacă nu acceptă să-mi spună secretul, voi începe greva patului.

-Da, da, e arma cu care femeile reușesc întotdeauna!

La început Henry nici nu vru să audă. Christine avea o situație privilegiată în societatea feminină.

În câteva luni de zile câştigase şase milioane de ,dolari,el îşi deschisese un birou de avocatură personal în apropiere de tribunal şi perspectiva unor contracte noi le surâdea ca un şacal,după ce s-a ghiftuit cu cadavrul unei lame.Reticenţele de natură amoroasă,gelozie,mustrări de conştiinţă că ar fi transformat-o pe Cristine în business,nimic din toate acestea nu-i deranjau conştiinţa.Pe lumea aceasta totul e o marfă,avea el un principiu,inclusiv omul,ca sclav,ca forţă de muncă,ca obiect de plăcere sau ca inventator.De ce ar pierde el beneficiul ce i-l asigură Cristine,când sexul ei unic are o valoare mult mai mare decât greutatea proprie în aur?Rugăminţile Cristinei de a-i trăda secretul transformărilor ei fiziologice spectaculoase rămaseră o vreme fără nici un ecou.Atunci când ea începu greva patului,opozitia începu să-l deranjeze.Nici un bărbat,mai ales cu un sex ca al lui,nu poate ignora multă vreme abstenenţa.În definitiv,îşi reconsidera el poziţia,aria sa de acces la dragoste ar putea fi lărgită considerabil,dacă în Los Angeles ar exista câteva sute de Cristine şi un mic raid pe la clubul femeilor decepţionate s-ar finaliza cu satisfacţii bilaterale.Ar fi de ajuns să le procure el,personal,pliculeţele de adâncit fântâna,contra cost evident,şi proba de reuşită i-ar aparţine în exclusivitate.El le-a vândut speranţa el le confirmă!Christine motivează depravări ca să nu-i spună prostituţie,cu cariera ei artistică bine remunerată; el va justifica consolarea marilor decepţionate cu înaltul său spirit umanist şi,mai ales,cu cota parte ce-i va reveni pentru procurarea clandestină a miraculosului medicament.

Da,linia aceasta de gândire convenea amândorura.De unde ştia el că Mariah Longan nu dă sfatul servit lui şi la alţi bărbaţi dornici să se afirme pe terenul de sport al iubirii,cu parteneri de aceeaşi categorie,bărbaţi deveniţi din ce în ce mai numeroşi,ca urmare a răspândirii megasexiei la nivel naţional,deocamdată.Ba chiar regreta că nu se gândise mai devreme,pe piaţa lumii existând un principiu moştenit încă de la romani: dreptul primului venit.Acela ia caimacul.Restul culeg surcele!Ştia unde se află clubul femeilor decepţionate şi Henry se duse direct la Dorothy.

-Doamnă Dorothy,eu sunt soţul lui Cristine.

-Oo ce plăcere!Domnule Henry,dacă nu mă înşel,sunteţi soţul cel mai fericit al unei femei devenite star numai datorită dumneavoastră!Mda,cărui fapt am onoarea de a vă avea oaspete?

-Am înţeles,de la Cristine,că membrele clubului dumneavoastră ar dori să-şi schimbe statutul,pentru că,în definitiv acesta este şi motivul prezenţei lor aici:găsirea unei identităţi optimiste.

-Domnule Henry,mi se pare mie sau este un fapt împlinit că ați devenit mai înțelept?

-Depinde,stimată doamnă,de înțelepciunea cu care va fi recepționată noua mea virtute!

-Dacă veți binevoi a colabora cu mine,succesul este garantat!

-Asta înseamnă,câte procente,doamnă?

-Cincizeci la sută din beneficiul duminică net.

-Dar bine,doamnă președinte...

-...ținând cont că tot eu îți furnizez clientele,tot una și una,demne de cinematografie.Și-apoi clubul,domnule,face atâtea cheltuieli cu întreținerea sa!

-Proba reușitei tratamentului o voi face tot eu,nu?

-Doar nu eu! izbucni în hohote doamna Dorothy.

-Aici,la dumneavoastră?

-În orice clipă,după ce primesc jumătatea mea.La cât aproximați că se va ridica?

-Doamnă,pe mine medicamentul mă costă 3000 de dolari.

-Atunci eu voi informa pacientele că le costă 4000!E bine? Să nu profităm de disperarea lor! Câte 500 de dolari de fiecare,ne ajunge!

-Sperați pe un număr convenabil?

-Să zicem,domnule,500! „Dar poate fi depășit considerabil.Secretul se răsuflă,se întinde,se răspândește,prinde și aduce totul în plasa noastră.Idealul ar fi să ajungem până la numărul bărbaților deja tratați,să echilibrăm cumva balanța megasex.Și,mai știi,poate mă sacrific și eu pe altarul acestei idei salvatoare.

Poate vei începe,domnule Henry,chiar cu mine,în cazul acesta beneficiul revenindu-ți în întregime,basta proba de mai multe ori,ca să rămân convinsă de eficacitate.

-Înțelegerea este semnată,doamnă.

Peste Los Angeles se lăsase iarna și o dată cu ea stare de agitație generală,ca și cum s-ar fi anunțat o invazie extraterestră.Zvonurile că s-ar fi descoperit un remediu anti-grandsex,chiar mai puternic decât partea lui activă,preocupa întreaga suflare a orașului,de la puștoaicele de 13 ani și până la octogenarii cărora li se sugerase speranța unei vieți matusalemice,prin revigorarea sexului de mult apus.În ziare abundau informațiile senzaționale,în parte adevărate,în parte fără suport real.Se scria deja despre o regenerare a națiunii,despre protecția riguroasă necesară patentului *Vitaeterna*,cu autorii încă necunoscuți,pentru ca binefacerile ei,ca bun național,să revină numai Statelor Unite ale Americii.Și prin noianul acesta de comentarii cotidiene,care țineau tirajul ziarelor la cote

ridicate,timp de o săptămână,cei interesați,au putut citi și următorul anunț: Clubul „Broad Disappointed”invită pe această cale membrii Clubului „Megasex” la o întâlnire,de o importanță vitală privind interesele imediate ale ambelor părți,ce va avea loc în sala de recepție a Hotelului Ambasador, sâmbătă,28 decembrie a.c.Semna Dorothy.

Invitația nu putea trece neobservată soților Longan,părinții anonimi ai acestui fenomen unic în istoria Americii.La ora stabilită,Peter și Mariah,în ținute sobre,de gală,intrară în holul Hotelului Ambasador și se pierdură în mulțimea ce se îndrepta spre sala de recepție,unde mai au loc doar conferințe internaționale de mare interes științific.Venise atâta lume,încât o parte din invitați rezemau pereții laterali ai salonului ornat cu picturi abstracte,gen Picasso și în care ambele sexe încercau să-1 domine pe cel opus,prin folosirea unui armament sofisticat,purtător de mari încărcături hormonale.Doar deasupra tribunei acoperite cu un pluș uriaș,verde,unde luaseră loc deja doamna Dorothy,președinta clubului „Broad Disappointed”și domnul Thomas Brown,președintele Clubului „Megasex” străjuia un panou pe care erau pictate două sexe înfrățite,simbol al scopului adunării,iar sub el,o lozincă scrisă cu litere de aur: AMERICA MARE ÎN TOATE!

Se sună din clopoțel,participanții își potoliră avansurile firești adresate unor doamne răpitoare,cu umerii și spatele gol,cu sânii doar pe jumătate acoperiți privirilor lacome și domnul Thomas,după ce obținu învoirea doamnei Dorothy,prelua conducerea conferinței.

-Onorate doamne,stimați domni,declar deschise lucrările Conferinței orășenești de unificare a cluburilor „Megasex” și „Broad Disappointed”.Scopul principal al conferinței,nedifuzat până atunci,și expus acum atât de franc,stârni o adevărată furtună de aplauze.

-Onorată asistență! Membri,cluburilor convocate în această sală celebră au trecut în ultimii ani prin discordii și animozități dictate de logica intereselor diferite.Le cunoaștem cu toții,enumerarea lor devenind inutilă.Se ivise,la un moment dat,o disproporție între sexe,totul plecând de la puncte de vedere deosebite asupra spectaculozității actului sexual,un dezechilibru ecologic,am putea afirma fără să greșim,un disconfort sexual de neînălțurat.Trufia bărbătească depășise limita raționalului și compatibilității.Între cluburile noastre se surpase o prăpastie în care se flutura securea războiului.Crime abominabile comise de nebuni sau de femei geloase,care tot una este,se atribuiău în mod regretabil,membrilor Clubului „Megasex”.Nimic mai oribil de nedrept! Când scopul nostru nobil nu era decât o fortificare a instrumentului ce creează o

națiune viguroasă.Toate aceste confuzii au rămas însă de domeniul trecutului de tristă amintire.Știința a evoluat.Ea a lucrat în direcția ameliorării contradicțiilor și speciei,dacă vreți,a creat un panaceu al fericirii generale.Regretăm sincer că savantul care a pus la punct fabricarea *Vitaeternei*,da,să-i spunem deschis pe nume,preferă să rămână în anonimat,în loc să pășească cu capul sus pe podiumul rezervat eroilor neamului.

-Cinste lor! Cinste lor! huiește sala.

-Da, doamnelor și domnilor! Mintea luminată a acestui erou necunoscut, imaginați-vă câtă modestie din partea-i,ne-a adus pe noi în starea de a crea o națiune puternică,mare în toate,de a reînvia poporul acela de uriași amintit în documentele vechi de milenii.Vom bate toate recordurile,vom câștiga toate probele olimpiadelor.America este și va rămâne în fruntea întregii lumi!Urale neostoite!

-Nu,doamne,viitoare mame recordmene,nu,domnilor viitori tați fericiți, ce spun eu nu este o utopie,nu este o hiperbolă euforică,alimentată de o atmosferă afrodisiacă ce domnește în aceste momente înălțătoare la „Clubul Paradis”! Nu,nu,nu!Rumoare în sală.Strigăte necontrolate: „Care Paradis?”

-Puțină răbdare,domnilor! Ajungem și acolo! Conferința noastră va răspunde la toate întrebările.Dați-mi voie să-mi continui ideea abordată! Cine își închipuie că dintr-un uter vitaetemizat va mai ieși un copil de doar trei kilograme și jumătate,înseamnă,scuzați-mi afrontul,că nu are imaginație,nu are bine rezolvată perspectiva.Asistența încremenește într-o așteptare sufocantă.

-Stimați domni din spița lui Hercule,ei bine,doamnele noastre vor naște copii herculieni!Va fi așa ca să spunem cu modestia de rigoare o coborâre a Olimpului pe Terra,o coborâre din mitologie în realitatea imediată a Americii! Va fi, onorată asistență,o reînviere a unei lumi de mult apuse și rămasă doar în legende!Uralele ce cuprinseseră hotelul Ambasador,scoaseră pe la ferestrele clădirilor învecinate mii de capete curioase.

-Fiți siguri,dragi paradisiaci,că vremurile acelea bat la ușa clubului nostru,a „Clubului Paradis”,pe care dorim să-l înființăm în această seară,prin fuzionarea celor două,care nu-și mai justifică existența de unul singur.

De data aceasta,uralele dezlănțuite oprirea circulația pe străzile din apropierea hotelului Ambasador,automobiliști coborând de la volane pentru a vedea ce se întâmplă.

-Vremurile acelea,dragii mei paradisiaci,pot fi plămădite chiar în acesta seară.Am închiriat toate camerele până la etajul 25 pentru a demonstra că legendele au un sâmbure de adevăr,care poate fi reînviat.Popoarele nu fabulează

de dragul poeziei,ci doar preamăresc faptele excepționale în poezie,fapte transmise oral din veac în veac.Și iată legenda încarnată printre noi.Nu ne rămâne decât să ne comportăm ca niște goliați ce suntem,iată că și Biblia amintește de unul ca noi,și să devenim o națiune dominantă pe acest Pământ populat cu pigmei distrofici.Parcă un uragan ce băntuise nu de mult pe coastele Floridei se abătu peste sală.Invitații se îmbrățișau excitați,se sărutau,se înfierbântau pregătind intrarea în legendă.

Atunci când doamna Dorothy puse la vot fuziunea celor două cluburi,în fața ei se și găseau câteva zeci de bilețele care-i cereau cheile de la camerele de sus.

Sala devenise o mare de mâini ridicate ce votau pentru „Clubul Paradis”.În avântul lor spre înălțime lăsară mulți sâni descoperiți,ce deformară instantaneu crăcii pantalonilor.Perechile se formară ad-hoc,înfățișarea exterioară a partenerilor nemaivând nici o importanță.Dinamita atracției se afla sub rochii.Înșiși președinții găsiră de cuviință că festivitățile de inaugurare trebuie scurtate,entuziasmul ce-i cuprinse pe membrii noului club,fiind imposibil de potolit în altă parte decât în pat.Urma banchetul,urma șampania,urmasu camerele până la etajul 25,cu mirifica lor atracție de legendă.Bărbații,femeile căpătaseră aripi.Pe fețe le curgea mierea unor mari promisiuni,iar în vene -extras de crom-nichel!Doamne,ce beție,ce beție a simțurilor!Ce mijloace olimpice de confruntare pe somierele hotelului!Femei orhidee și bărbați lujeri,înlănțuiți pe coridoarele Paradisului,gustau fructele dulci ale Nirvanei.Băuturi tari,ca și preludiile orgiei ce se.apropia,băuturi moi, ca toate moliciunile femeiești,gâlgâiau în pahare de banchet și în gâturi decise să se înece.În marele laborator creat să pună baze mega-americanului,fierbea așteptarea,dădea afară din eprubete sămânța germinativă a omului zeu.

-Vă rog,dragii mei,în ordinea numărului înscris pe invitația de participare,mai spuse președintele,treceți pe la doamna Dorothy să vă ridicați cheile de la ușile Paradisului,după care,acoperit de opacitatea tribunei,mâna lui stângă începu să-l caute,strecurându-se pe coapsa vicepreședintei,în sus!Doamna Dorothy,în timp ce împărțea numerele camerelor Paradisului,își desfăcu coapsele masive pentru a facilita înaintarea domnului Thomas Brown spre propriul ei Paradis.

EPILOG

Și-a fost o noapte ca de vis,și-a fost o noapte ca la facerea lumii,și-a fost o noapte a Sfântului,Bartolomeu,unde în loc de sânge a curs voluptate și fericire,adevărata fericire ce este dată omului să o caute și să se împărtășească din ea,dacă o gândește.De regulă însă se găsește foarte greu.Poate este și

motivul pentru care membrii celor două cluburi reunite au profitat din plin. Ziarele de dimineață scriau cu litere de-o șchioapă că locatarii din zona hotelului Ambassador au fost zgâlțâiți toată noaptea în paturile lor de un seism puternic, cu replici aproape continui, care nu au încetat decât în zori, când probabil, faliile în mișcare și-au găsit noul lăcaș spre centrul Pământului, în pirosferă. Să fi avut acest cutremur vreo tangență cu constituirea „Clubului Paradis” în sala de recepție a susnumitului hotel? Dacă ne gândim că în celelalte cartiere ale orașului Los Angeles a fost liniște și pace, înclinăm să credem că DA!

SFARSIT